

ΚΩΝΙΤΣΑ

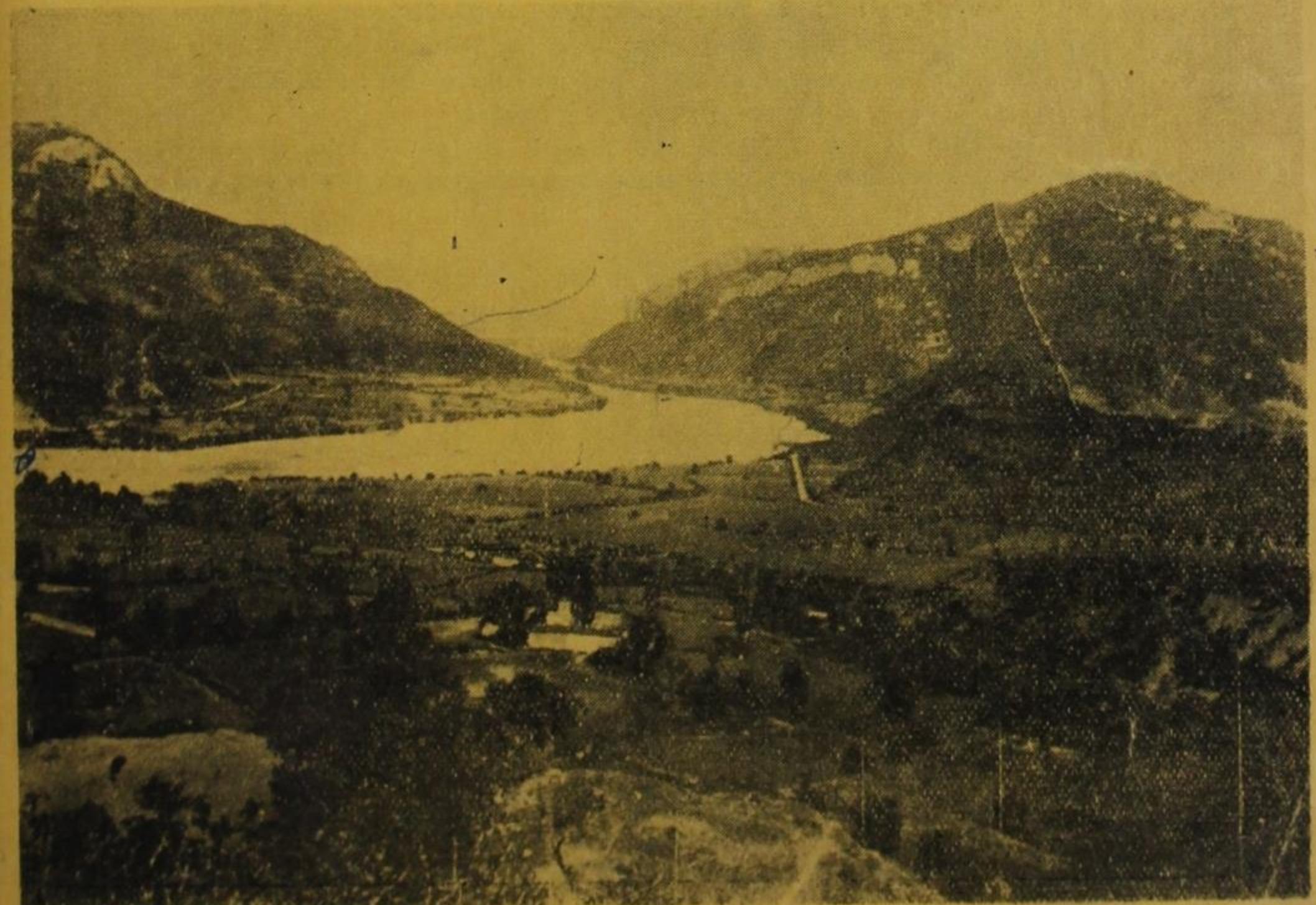
ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΚΟΝΙΤΣΗΣ

ΙΟΥΝΙΟΣ - ΙΟΥΛΙΟΣ

1965

ΕΤΟΣ Δ'

ΑΡΙΘ. ΤΕΥΧΟΥΣ 38-39

ΚΩΝΙΤΣΑ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΚΩΝΙΤΣΗΣ

Έκδιδόμενον ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τοῦ Συνδέσμου Κονιτσιωτῶν «Ο ΑΩΟΣ»

ΓΡΑΦΕΙΑ : Βύσσης καὶ Καΐρη 2 — Αθῆναι.

Έτησία συνδρομή

Έσωτερικοῦ Δραχ. 60.—Κοινοτήτων Δραχ. 100.—Έξωτερικοῦ Δολλάρια 6.—

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΚΑΤΑ ΝΟΜΟΝ

Τάκης Παπαδημούλης
Γιάννης Λυμπερόπουλος
ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΗΣ ΕΝ ΚΩΝΙΤΣΗ
Αναστάσιος Εύθυμίου

ΤΑΚΤΙΚΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ

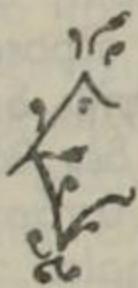
Ν. Τσάκας	Ε. Σούρλας
Αρ. Πύρρος	Σ. Γκατσόπουλος
Όρ. Μανθούλης	Α. Εύθυμίου
Χ. Γκούντος	

Άλληλογραφία : Ι. Λυμπερόπουλον, Αλεξ. Σούτσου 5 — Αθῆναι
Έμβασματα : Δημήτριος Μηλίγκος, Λεωφόρος Αλεξάνδρας 83 (Τομεὺς 702)
Υπεύθυνος Τυπογραφείου : «Χρ. Χρονόπουλος» Διάδοχοι Ε.Ε.
Καπνοκοπτηρίου 8 — Αθῆναι

ΕΙΚΩΝ ΤΟΥ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ

Η ιερὰ Σταυροπηγιακὴ Μονὴ Μολυβδοσκεπάστου εἰς τὸ μέσον τῆς ὁμαλῆς καταφύτου καὶ δργαζούσης εἰς τὸ πράσινον περιοχῆς. Κάτωθεν αὐτῆς ὁ πιο λύσδρος ποταμὸς Ἀῶος καὶ Β. Α. αὐτῆς ὁ ποταμὸς Σαραντάπορος. Δεξιὰ αὐτοῦ ἡ περιοχὴ Λεσκοβικίου καὶ ἀριστερά, ἡ ίστοριοβριθὴ περιοχὴ Μεσογεοφύρων, ἐνθα δὲ Τραπεζοειδῆς λόφος Καστρί.

ΕΤΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

κλεισαν τρία χρόνια ἀπὸ τὸν Μάϊον τοῦ 1962 ποὺ κυκλοφόρησε τὸ πρῶτο τεῦχος τοῦ παρόντος περιοδικοῦ. Καὶ μπήκαμε στὸ τέταρτο.

Ἡ ἔκδοσίς του καὶ ἡ διατήρησίς του ἐπὶ τρία χρόνια ἀποτελεῖ πραγματικὸν ἄθλον.

Ξεκινήσαμε μὲ πενιχρὰ οἰκονομικὰ μέσα, ἀλλὰ μὲ μιὰ φλόγα μέσα στὴν ψυχή μας καὶ μιὰ ἀγνὴ φιλοδοξία γιὰ νὰ προβάλουμε τὴν Κόνιτσα καὶ τὴν Ἐπαρχία μας.

Τὴν σημαία μας αὐτὴ τὴν κρατήσαμε ὑψωμένη καὶ πρόθεσή μας καὶ εὐχή μας εἶναι νὰ τὴν παραδώσουμε στοὺς διαδόχους μας γιὰ νὰ συνεχισθῇ τὸ ἔργον αὐτὸ στὸ διηνεκές.

Ἡ «Κόνιτσα» μας στάθησε, γιατί δὲν παρεξέκλινε ἀπὸ τὴ γραμμὴ ποὺ χάραξε ἀπὸ τὴν ἀρχή. Τὴν κράτησε ἡ στοργὴ ποὺ βρῆκε καὶ ίδιαίτερα ἀπὸ τὸν πνευματικὸ κόσμο τῆς Ἐπαρχίας μας.

Μὲ τὴν εῖσοδο στὸ τέταρτο ἔτος ἔνα πράγμα ζητοῦμε ἀπὸ ὅλους τοὺς Συνεπαρχιώτας. Στοργὴ στὸ περιοδικὸ τους. Στὸ περιοδικὸ τῆς Ἐπαρχίας μας.

Αὐτὴ ἡ στοργὴ θὰ μᾶς τονώσῃ τὸν ἐνθουσιασμὸ ποὺ ἔχουμε καὶ θὰ μᾶς δώσῃ τὴ δύναμι ν' ἀντεπεξέλθουμε σ' ὅλες τὶς δυσκολίες καὶ νὰ παρουσιάσουμε τὴν «Κόνιτσά» μας διαρκῶς βελτιωμένην ἀπὸ πλευρᾶς ὕλης καὶ ἐμφανίσεως.

Τάκης Παπαδημούλης—Γιάννης Λυμπερόπουλος

• ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΗΠΕΙΡΟΥ •

ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΠΕΤΑΙ Η ΥΠΟΔΕΙΓΜΑΤΙΚΗ ΖΩΝΗ ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΗΠΕΙΡΟΥ;

Τοῦ κ. ΓΙΑΝΝΗ ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΥ

ὸν τελευταῖο καιρὸ δημοσιεύθηκαν στὶς ἐφημερίδες δύο εἰδήσεις, ποὺ μὲ βύθισαν σὲ βαθειὰ συλλογή. Ἡ κυβέρνηση ἀπὸ τὴ μιὰ μεριά, ἀναγγέλει τὴν ἔναρξη τοῦ Προγράμματος Ἀναπτύξεως τῆς Δυτικῆς Πελοποννήσου καὶ ὁ Ἐθνικὸς ὄργανος Τουρισμοῦ, ἀπὸ τὴν ἄλλη, μᾶς γνωρίζει ὅτι πρόκειται νὰ ἐγκαταστήσει τελεφερίκ στὸν "Ολυμπο. Γιὰ τὸ πρόγραμμα ὅμως τῆς Ἡπείρου, καὶ τὴν ὑποδειγματικὴ ἀνάπτυξη τῆς περιοχῆς Κόνιτσας, Ζαγορίου, Παρακαλάμου, μὲ τὸ σχέδιο ἐγκατάστασης στὴ Γκαμήλα τελεφερίκ, ποὺ ὑπόδειξε καὶ μελέτησε ὁ Ἐλβετὸς εἰδικὸς κ. Σενχόλτζερ, δὲν γίνεται πειὰ λόγος. Στὴν οὐσίᾳ φαίνεται, ὅτι ἐδῶ καὶ δύο περίπου χρόνια τὸ Πρόγραμμα τῆς Ἡπείρου καὶ εἰδικώτερα ἡ ὑποδειγματικὴ ζώνη Κόνιτσας κλπ., ἔχει ὀλοκληρωτικὰ ἐγκαταλειφθῆ.

Κι' ὅμως τὸ πρόγραμμα αὐτὸ παλαιότερα εἶχε ἀναγγελθῆ μὲ τυμπανοκρουσίες. Διευθέτηση τῆς περιοχῆς. Δρόμοι στὰ βουνὰ καὶ στοὺς κάμπους. Ἔγγειοβελτιωτικὰ ἔργα, μικρὰ καὶ μεγάλα. Βασικὰ ὑδραυλικὰ ἔργα. Ἀναδιάρθρωση τῆς Πρωτογεννοῦς παραγωγῆς. Γεωργικὲς καὶ Δασικὲς Βιομηχανίες. "Ιδρυση CHALETS στὰ βουνὰ μας. Τελεφερίκ στὴ Γκαμήλα. Αὔξηση τοῦ εἰσοδήματος κατὰ κεφαλὴν 60% κ.λπ., κ.λπ.

Ξοδεύτηκαν ἀπὸ τότε ἀρκετὰ ἑκατομμύρια δραχμὲς σὲ μελέτες, συνέδρια καὶ ταξίδια. Οἱ πληροφορίες μας, τάνεβάζουν σὲ δυόμισυ ἑκατομμύρια δολλάρια. Ἡλθαν ἀπὸ τὴν Εύρωπη καὶ ἔδωσαν ὑπεύθυνες γνῶμες αὐθεντίες

στὰ θέματα τῆς περιφερειακῆς ἀνάπτυξης κ.λπ. (Λαμούρ, Ντομέργκ, Κίνγκ, Λαλάττα, Βοντόζ, Φουρέ, Βάντερ Πλάζ, κ.λπ.). Καὶ τελικὰ ἀρχισε μὲ ἀργὸ ρυθμὸ μιὰ κάποια στοιχειώδης ἐφαρμογὴ τοῦ Προγράμματος. Ποὺ ἔξαφνα ὅμως διακόπτεται, χωρὶς νὰ ὀλοκληρωθῇ. Διακόπτεται δηλαδὴ τὴν ὥραν ἀκριβῶς ποὺ ὅλα ἡσαν ἔτοιμα, ἀπὸ κάθε πλευρὰ (τούλαχιστον ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῆς μελέτης) γιὰ νὰ ἀποδόσῃ ὅλη αὐτὴ ἡ πολυχρόνια ἐπιστημονικὴ προεργασία καρπούς. Κι' ἔτσι μὲ τὴν διακοπὴ αὐτή, ἀπὸ τὴν μιὰ μεριὰ δὲν θὰ μάθη ποτὲ ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἂν ὑπάρχει κάποια ἐλπίδα γιὰ τὴ σωτηρία τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαρχίας, ἀπὸ τὴν ἄλλη δέ, θάβεται γιὰ πάντα ἡ ἐμπιστοσύνη καὶ ὁ ἐνθουσιασμὸς τοῦ Κόσμου ἐκείνου ποὺ περίμενε νὰ γίνουν πραγματικότητα στὸν τόπο μας οἱ ἐπαγγελίες τῶν συγχρόνων ἐπιστημόνων. Ὁστόσο, ὅλοι διατείνουνται ὅτι γιὰ τὴ σχεδιασμένη (προγραμματισμένη) ἀνάπτυξη τῆς οἰκονομίας μιᾶς χώρας, βασικὴ προϋπόθεση είναι ὁ ἐνθουσιασμὸς τοῦ πληθυσμοῦ καὶ ἡ δλόψυχη συμμετοχὴ του. Κυκλοφοροῦν οἱ φῆμες ὅτι τὸ πρόγραμμα αὐτὸ ἀπέτυχε. "Οτι παρ' ὅλα τὰ ἑκατομμύρια ποὺ ξοδεύτηκαν τὸ εἰσόδημα τῶν κατοίκων περιοχῆς Πωγωνίου, ποὺ δὲν ἦταν στὴν ὑποδειγματικὴ περιοχὴ αὐξήθηκε μέσα δ' αὐτὰ τὰ χρόνια περισσότερο ἀπὸ τὸ εἰσόδημα τῶν κατοίκων τῆς ὑποδειγματικῆς περιοχῆς. Τὶ ἔφταιξε; Ποιὸς είναι ὁ ὑπεύθυνος; Μήπως τὸ πρόγραμμα, δὲν ἦταν πρόγραμμα, ἀλλὰ πολιτική; Μὲ τὶ καρδιὰ ὅμως σήμερα θὰ συμμετάσχῃ στὴν Ἀναγέννηση τοῦ τόπου ὁ Ἡπειρωτικὸς λαὸς ὅταν βλέπει ὅτι τίποτα δὲν ὀλοκληρώνεται σ'

αύτὸν τὸν τόπο; Πῶς θὰ πιστέψουν οἱ Κονιτσιῶτες πώς ὅτι γίνεται σήμερα προσδιορίζεται μὲν ἀντικειμενικὰ κριτήρια, ἀφοῦ ἡ ἀνάπτυξη τῆς περιοχῆς του ματαιώνεται τόσο ἄδοξα, ἃν καὶ εἶχε προκριθῆ ἡ περιοχῆ μὲν ἀναμφισβήτητα ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΙΚΑ κριτήρια, ἀπὸ ξένους εἰδικοὺς ποὺ θεώρησαν τὴν ζώνη Κόνιτσας - Ζαγορίου - Παρακαλάμου σὰν ΕΝΔΕΔΕΙΓΜΕΝΗ ὡς ὑποδειγματική;

Εἶναι νὰ ἀναρωτιέται κανένας γιατὶ ὅλη αὐτὴ ἡ προχειρότητα; Γιατὶ ὅλη αὐτὴ ἡ ἔξω ἀπὸ κάθε σύγχρονο μέτρο πολιτικὴ τῆς ἀσυνέπειας καὶ τῆς τσαπατσουλιᾶς ποὺ στοιχίζει ἑκατομμύρια στὸν Ἑλληνικὸ λαό;

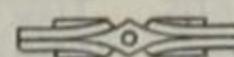
Γιατί, ἀφοῦ στὴν "Ηπειρο δὲν ὅλοκληρώθηκε τὸ πρόγραμμα περιφερειακῆς ἀνάπτυξης, ἐπιχειρεῖται ἡ ἴδια μέθοδος σ' ἄλλη Ἑλληνικὴ περιοχὴ ὅπου θὰ ριχτοῦν νέα ἑκατομμύρια μὲν τὴν ἀβεβαιότητα τῆς ὅλοκλήρωσης καὶ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ σχεδίου, ὅταν μάλιστα σκεφθῆ κανένας ὅτι ἡ ἐγκατάλειψή του μπορεῖ νὰ συμβεῖ μὲν τὴν πρώτη ἄλλαγή τῶν πολιτικῶν προϋποθέσεων;

Κι' ὅμως, δὲν εἶδα κανέναν ἀπὸ τοὺς ὑπεύθυνους νὰ τιμωρηθῇ ἄλλὰ καὶ ἀπὸ τοὺς μὴ ὑπεύθυνους δὲν εἶδα κανέναν νὰ διαμαρτυρηθῇ γι' αὐτὸ ποὺ γίνεται, νὰ χαρακτηρίσει μὲ τὸν σωστὸ χαρακτηρισμὸ τὴν ἀδικία καὶ τὸ ἔγκλημα ποὺ ἐπιχειρεῖται. Νὰ δόσει νὰ καταλάβουν οἱ ἄρμόδιοι ὅτι δὲν εἶναι δικαίωμά τους νὰ πετᾶνε στ' ἄχρηστα σὰν ἀμελητέα ποσότητα τὰ ἑκατομμύρια ποὺ ξοδεύτηκαν γιὰ τὸ Πρόγραμμα ἀνάπτυξης τῆς Ηπείρου, γιὰ τὴ μελέτη τῆς ὑποδειγματικῆς περιοχῆς Κόνιτσας - Ζαγορίου - Παρακαλάμου.

Πρέπει κάποτε νὰ σταματήσουν οἱ ἄρμόδιοι νὰ μιλᾶνε διαφορετικὴ γλώσσα, ἀπὸ τὴ γλώσσα ποὺ μιλᾶμε ὅλοι ἡμεῖς οἱ κοινοὶ ἄνθρωποι. Πρέπει νὰ

σταματήσουν νὰ κρύβουν πίσω ἀπὸ τὴν ἔννοια τοῦ προγράμματος περιφερειακῆς ἀνάπτυξης σκοπούς μικροπολιτικῆς καὶ τίποτ' ἄλλο. Πρέπει κάποτε νὰ ποῦμε ὅλοι μας τὴν ἀλήθεια. Τὰ σύκα σύκα καὶ τὴ σκάφη σκάφη. Πρέπει νὰ ποῦμε πώς δόσαμε μιὰ γελάδα ἐκεῖ ποὺ ἐπρεπε νὰ εἴχαμε δόσει πέντε. Νὰ ποῦμε ὅτι κατακερματίσαμε τὴν βοήθεια ποὺ παρέσχε τὸ πρόγραμμα σὲ πολλοὺς κι' ἔτσι ἔμειναν στὴν ούσια ὅλοι ἀβοήθητοι μὲν ἀποτέλεσμα νὰ μὴν λυθῆ κανενὸς τὸ πρόβλημα. Καὶ νὰ πάρουν τὰ μάτια τους γιὰ τὴν Γερμανία ὁ πληθυσμὸς τῆς περιοχῆς μας. Εἶναι ἀστεῖο ν' ἀπαιτοῦμε, νὰ διαφωτιστοῦμε, καὶ διαπαιδαγωγηθῆ ὁ πληθυσμός μας γιὰ νὰ συγκρατηθῆ ἀπὸ τὴ μετανάστευση (βλέπω μὲ μελαγχολία τὶς γνῶμες διαφόρων παραγόντων καὶ ἐπιστημόνων σ' ἓνα μεγάλο ἔγκυρο Ἑλληνικὸ περιοδικὸ γύρω ἀπὸ τὸ ἐπικαιρό θέμα τῆς Μετανάστευσης) ἐνῷ θάταν σωστότερο νὰ λέμε ὅτι οἱ πολιτικοί μας ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ διαφωτιση καὶ διαπαιδαγώγηση γιὰ νὰ συγκρατηθῆ ὁ πληθυσμὸς μας ἀπὸ τὴ μετανάστευση.

"Ομως, σ' αὐτὸ τὸν τόπο, εἶναι ματαιοπονία νὰ περιμένουμε νὰ γίνει μιὰ δουλειὰ σωστὰ ἀπ' τὴν ἀρχὴ ὡς τὸ τέλος. "Ἐτσι γιὰ νᾶχουμε κι' ἀποτελέσματα. Καὶ στὴ συγκεκριμένη περίπτωσή μας, εἶναι ματαιοπονία νὰ διεκδικοῦμε τὴν ὅλοκλήρωση τοῦ προγράμματος ἀνάπτυξης τῆς περιοχῆς Κόνιτσας - Ζαγορίου - Παρακαλάμου. Σ' αὐτὸν τὸ τόπο δυστυχῶς δὲν ὑπάρχει ΣΥΝΕΠΕΙΑ, δὲν ὑπάρχει ΕΥΘΥΝΗ. Ὅπαρχουν μόνο ΛΟΓΙΑ, ΛΟΓΙΑ, ΛΟΓΙΑ χωρὶς περιεχόμενο.

ΙΕΡΑ ΣΤΑΥΡΟΠΗΓΙΑΚΗ ΜΟΝΗ ΜΟΛΥΒΔΟΣΚΕΠΑΣΤΟΥ

ΣΤΑΥΡΟΥ ΜΑΤΘ. ΓΚΑΤΣΟΠΟΥΛΟΥ

ΚΕΦ. Θ'. ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμ. Τεύχους)

"Ἄν καὶ παρῆλθον χίλια τριακόσια περίπου ἔτη, ἀπὸ τότε, ὅπου ὁ κλεινὸς Αὐτοκράτωρ τοῦ Βυζαντίου Κωνσταντῖνος ὁ Πωγωνᾶτος ἀνήγειρε τὸ Ἱερὸν τοῦτο Σκήνωμα, ἃν καὶ κατὰ τὴν διαρρεύσασαν μακραίωνα ταύτην ἐποχὴν συνέβησαν εἰς τὴν περιοχὴν ταύτην, οὕσαν τὸ σταυροδρόμιον τῶν ὁδεύσεων, τῶν ἀγουσῶν ἀπὸ Ρώμην πρὸς Ἡπειρον καὶ Μακεδονίαν καὶ ἀκόμη τὸ ὄχυρὸν τῶν στρατηγικῶν τοποθεσιῶν, ἐνθα ἔλαβον χώραν κατά τε τὴν ἀρχαίαν, Μεσαιωνικὴν καὶ πρόσφατον ἐποχὴν σπουδαῖα στρατιωτικὰ γεγονότα, ἃν καὶ ἐγένοντο πολλαὶ ἔχθρικαὶ ἐπιδρομαί : Οὔννων, Γότθων, Σταυροφόρων, Βουλγάρων, Σέρβων, Ἀλβανῶν καὶ παντοειδῶν ἀτάκτων στοιχείων, ἐν τούτοις ἡ Ἱερὰ αὕτη Μονή, ὡς ἐκ θαύματος, ἔμεινε, ὡς οἰκοδόμημα, ἀβλαβής. "Ἄν καὶ οἱ ἐπιδραμόντες βάρβαροι προέβησαν εἰς τὴν περιοχὴν ταύτην εἰς ἀπεριγράπτους καταστροφὰς, ἔξανδραποδισμοὺς, σφαγὰς, πυρπολήσεις, λεηλασίας καὶ βιαίους ἔξισλαμισμούς, ἐν τούτοις τὸ Ἱερὸν τοῦτο οἰκοδόμημα ἔμεινεν ἀθικτον. Φαίνεται ὅτι, οἱ πάσης φυλῆς καὶ ἔθνικότητος ἐπιδραμόντες βάρβαροι, κωλυόμενοι ὑπὸ ἀοράτου Θείας Δυνάμεως δὲν ἐτόλμησαν νὰ καταστρέψουν τὸ μεγαλοπρεπὲς τοῦτο ἔργον τῶν βυζαντινῶν προγόνων μας.

Τὸ ἔξόχου τέχνης καὶ ἔξαιρετικῆς ὡραιότητος Ἱερὸν τοῦτο Σκήνωμα ἐσε-

βάσθη καὶ αὐτὸς οὗτος ὁ πανδαμάτωρ χρόνος, κατὰ τὸν ᾧ τοῦ ὄποιου: «τὰ πάντα ρεῖ». ἵνα μαρτυρῆται ἀνὰ τοὺς αἰῶνας, ὅτι καὶ οἱ Βυζαντινοί μας πρόγονοι, ἀντάξιοι ἀπόγονοι εὐκλεῶν προγόνων, δὲν ὑστέρησαν τούτων εἰς ἔργα τέχνης, κάλλους, ὥραιότητος καὶ μεγαλοπρεπείας καὶ ἃν οἱ πρῶτοι ἀνήγειραν Παρθενῶνας καὶ Ἐρέχθεια, οἱ δεύτεροι ἔκτισαν Ἅγιας Σοφίας καὶ Μολυβδοσκεπάστους.

Ἄξιζει ὅθεν ἡμεῖς οἱ ἀπόγονοί των, νὰ γινώμεθα ἑκάστοτε εὐλαβεῖς προσκυνηταὶ τῶν τοιούτων Ἱερῶν Σκηνωμάτων. Προσερχόμενοι ἐκεῖ ἃς κύπτωμεν ταπεινὸν γόνυ πρό τῆς θαυματουργοῦ Εἰκόνος τῆς Παναγίας τῆς Πωγωνιανίτισσας καὶ ἃς ζητῶμεν τὴν βοήθειάν της εἰς χαλεπὰς τοῦ βίου μας στιγμὰς καὶ ἡμέρας. Συγχρόνως ὅμως θὰ θαυμάζωμεν τὸ λαμπρὸν τοῦτο μεγαλούργημα τῶν Βυζαντινῶν προγόνων μας καὶ θὰ αἰσθανώμεθα θρησκευτικὸν δέος, ιεράν συγκίνησιν καὶ ἔθνικὴν ὑπερηφάνειαν, διότι καὶ ἡμεῖς εἴμεθα ἀπόγονοι τοιούτων εὐκλεῶν προγόνων. 'Ιστάμενοι μετ' εὐλαβείας καὶ κατανύξεως ἐν μέσῳ τοῦ Ἱεροῦ τούτου ναοῦ, κάτωθεν τοῦ μεγαλοπρεποῦς καὶ ἐπιβλητικοῦ Τρούλλου του, κλείοντες δὲ τοὺς ὄφθαλμοὺς μας, θὰ ὀραματιζώμεθα τὰς ὥραιάς καὶ σεβασμίας μορφὰς τῶν ἐνδόξων Βυζαντινῶν Αὐτοκρατόρων, ίδρυτῶν καὶ ἀνακαινιστῶν τῆς Ἱερᾶς ταύτης Βασιλικῆς καὶ Πατριαρχικῆς Μονῆς, ἀοιδίμων, Κωνσταντίνου τοῦ

Πωγωνάτου καὶ Ἀνδρονίκου τοῦ Παλαιολόγου.

Δὲν θὰ ἴδη μὲν σήμερον ὁ προσκυνητὴς εἰς αὐτὴν τὰ ἄλλοτε ἀμυθῆτου ἀξίας, ἔξοχου τέχνης καὶ ἀσυλλήπτου ὡραιότητος πολυτελῆ Ἱερὰ Σκεύη, οὔτε τὰ βαρύτιμα χρυσοποίκιλτα Ἱερὰ ἅμφια, οὔτε τὴν διὰ πολυτίμων λίθων καὶ ἀδαμάντων κεκοσμημένην Θαυματουργὸν εἰκόνα τῆς Θεομήτορος, οὔτε τὸν μεγαλοπρεπέστατον Μέγαν Μανδύαν τοῦ Ἡγουμένου. Ἀκόμη δὲν θὰ εὕρῃ ἐκεῖ τὴν λαμπρὰν καὶ πλουσίαν Βιβλιοθήκην της μὲ τὰ εἰς ἑκατοντάδας ἀνερχόμενα χειρόγραφα ἐπὶ μεμβράνης Ἱερὰ Βιβλία καὶ ἀπειρίαν τοιαῦτα τῶν Ἀρχαίων Ἑλλήνων συγγραφέων. Προσευχόμενος ὅμως μετ' εὐλαβείας κάτωθεν τοῦ ὑψηλοῦ της Τρούλλου, ὅπου ἡ ἐπιβλητικὴ μορφὴ τοῦ Παντοκράτορος, θὰ μεταφέρεται χρονικῶς μακράν, πολὺ μακρὰν καὶ θὰ ἀναμιμνήσκεται μετά ρίγους συγκινήσεως τῶν παλαιῶν ἐκείνων ἐνδόξων ἡμερῶν, κατὰ τὰς ὅποιας ἡ κλεινὴ Βυζαντινὴ Αὐτοκρατορία, ὡς φαεσφόρος λαμπτάς, ὡς ἀστὴρ πολύφωτος, ἐφώτιζε, ἐμόρφωνε καὶ καθωδήγει τοὺς ἀμορφώτους καὶ ἀπολιτίστους λαοὺς τῆς Ἐστερίας, τοὺς ζῶντας ἐν σκότει καὶ σκιᾷ.

Ἡ Ἱερὰ αὕτη Μονὴ σήμερον ούδεν τῶν εἰς Ρουμανίαν, Ρωσσίαν καὶ ἄλλαχοῦ, λίαν ἄλλοτε προσοδοφόρων της κτημάτων κέκτηται. Πάντα ταῦτα ἀπηλλοτριώθησαν ἀπὸ τὰς μετὰ τὸ 1864 καὶ ἐντεῦθεν ἐκεῖ Κυβερνήσεις. Τὴν ἴδιαν τύχην ἔσχον καὶ τὰ εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Πωγωνιανῆς ἀγροκτήματά της. Ταῦτα ἀπηλλοτριώθησαν καὶ παρεχωρήθησαν εἰς τοὺς καλλιεργοῦντας ταῦτα ἀκτήμονας ἡ δολιγοκτήμονας καλλιεργητάς, ὡς τοῦτο ἐγένετο καὶ εἰς ἀπάσας τὰς λοιπὰς ἐν Ἡπείρῳ Ἱερᾶς Μονάς. Ἀνθρωπιστικόν, κοινωνικὸν καὶ δίκαιον τὸ μέτρον. Ἐπρεπε ὅμως τὸ Κράτος, ἡ Ἐκκλησία, νὰ ἀναλάβουν τὴν συντήρησιν καὶ ἀξιοπρεπῆ διατήρησιν τῶν Ἱερῶν τούτων

Σκηνωμάτων, τῶν τοσαύτας ὑψίστας Ἐθνικὰς ὑπηρεσίας προσενεγκάντων κατὰ τοὺς χαλεποὺς τῆς δουλείας χρόνους. Ἀτυχῶς ταῦτα ἐγκατελείφθησαν καὶ οὕτω ἐπῆλθεν ἡ πλήρης κατάρρευσις καὶ ἀφανισμὸς τῶν πλείστων ἐξ αὐτῶν. Καὶ ἐκεῖ ὅπου ἄλλοτε ὑμνεῖτο καὶ ἐδοξάζετο ὁ Θεῖος Δημιουργός, ἀκούει τις περιλύπτως σήμερον κατὰ τὰς ἐσπερινὰς ὥρας τὰς γλαῦκας, θρηνούσας ἐπὶ τῶν ἐρειπίων αὐτῶν. Εὔτυχῶς τὸ τοιοῦτον ἀποκρουστικῶν ἀποτρόπαιον ἀπεφεύχθη εἰς τὴν Ἱερὰν Σταυροπηγιακὴν ταύτην Μονήν. Αὗτη διατηρεῖται καὶ σήμερον κατὰ τρόπον ἀξιοπρεπῆ καὶ ἀξιοθαύμαστον, ως τοῦτο θέλει διαπιστώσει πᾶς ἐπισκεπτόμενος ταύτην. Τὸ θαυματουργὸν τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνος τῆς Θεομήτορος παρέχει ἐπαρκῶς τὰ μέσα τῆς λαμπρᾶς ταύτης συντηρήσεως. Πλήθη πιστῶν ἀπὸ τὰς δύο Ἐπαρχίας, Κονίτσης καὶ Πωγωνίου, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἀπάσης τῆς Ἡπείρου, προσέρχονται τακτικῶς εὐλαβεῖς προσκυνηταί Της καὶ θὰ προσέρχωνται ἐσαεὶ εἰς τοὺς αἰῶνας, διότι ἡ πίστις εἶναι βαθέως ἐρριζωμένη εἰς τὸ εύσεβες Ἑλληνικὸν Γένος. Οὗτοι προσφέρουν ἀφιερώματα, εἰς ἔνδειξιν βαθυτάτης εὐγνωμοσύνης πρὸς τὴν Θεομήτορα διὰ τὴν θεραπείαν προσφιλῶν οἰκείων των ἀπὸ ἀνίατα ἐκ τῆς Ἐπιστήμης θεωρούμενα νοσήματα. Ταῦτα εἶναι συνήθως ἀναθήματα, χρυσᾶ ἡ ἀργυρᾶ, βαρύτιμα ἐνδύματα, πολυτελῆ κοσμήματα, ζῶα, ἔλαιον, κηρός καὶ διάφορα ἄλλα ἀξιόλογα ἀντικείμενα. Ταῦτα ἐκποιοῦνται καὶ τὸ προϊόν των διατίθεται πρὸς συντήρησιν τῆς Μονῆς καὶ θεραπείαν τῶν λοιπῶν ἀναγκῶν αὐτῆς.

Σπουδαίως ὡσαύτως ἐκάστοτε συμβάλλει διὰ τὴν ἀξιοπρεπῆ ταύτης ὑπόστασιν καὶ ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις Πωγωνιανῆς—ἀνασυσταθεῖσα τό ἔτος 1925—ἡς ὁ Σεβασμιώτατος γέρων Ἀρχιεπίσκοπος κύριος Χριστόφορος ἐπιδεικνύει θερμότατον ἐνδιαφέρον. Ἀξιεπαίνως ἐπίσης φροντίζει διὰ τὴν διατήρησιν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς εἰς ἐμπρέ-

πουσαν κατάστασιν και τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον αὐτῆς, τοῦ ὅποίου προϊσταται ως Τοποτηρητής ὁ νῦν ἐφημέριος τῆς Κοινότητος, Αἰδεσιμώτατος Παπα-Χαράλαμπος Νάκος, υἱὸς τοῦ ἄλλοτε Τοποτηρητοῦ αὐτῆς ἀειμνήστου Παπαγιάννη, ὃν εὔγνωμόνως ἐν τοῖς ἀνωτέρω ἔμνημονεύσαμεν, ως καὶ ἀπαξάπαντες οἱ εὐλαβεῖς καὶ εὔσεβεῖς κάτοικοι τοῦ χωρίου.

Θὰ ἥτο ὅμως ἀσύγγνωστος δι' ἡμᾶς παράλειψις, ἐὰν μεταξὺ τῶν σπουδαίων συντελεσάντων διὰ τὴν λαμπρὰν διατήρησιν τοῦ Ἱεροῦ τούτου Σκηνώματος δὲν ἐποιούμεθα ἐνταῦθα εὐλαβῆ μνείαν καὶ τῶν κατὰ τὴν ἐπάρατον Κατοχὴν καὶ μετὰ ταύτην χρηματισάντων Τοποτηρητῶν, Αἰδεσιμωτάτων Ἐφημερίων Μολυβδοσκεπάστου, Γεωργίου Κολιοῦ καὶ Κωνσταντίνου Παπαϊωάννου, καὶ τούτου υἱοῦ τοῦ ἀοιδίμου Παπαγιάννη. Οἱ δύο οὗτοι ἀντάξιοι τῆς Ἱερᾶς των ἀποστολῆς λειτουργοὶ τοῦ Ὑψίστου, διακονήσαντες ἀλληλοδιαδόχως τὴν Ἱερὰν ταύτην Μονὴν κατὰ τὰς χαλεπὰς ταύτας τοῦ Ἐθνους μας ἡμέρας, κατὰ τὰς ὅποιας οἱ βάρβαροι καὶ ἀπαίσιοι κατακτηταί, διὰ τῆς ρομφαίας, πυρὸς καὶ σιδήρου, ἔξηφάνιζον πᾶν ὅ.τι ἐνόμιζον ὅτι παρενέβαλλεν εἰς αὐτοὺς ἐμπόδια διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν κατακτητικῶν αὐτῶν σχεδίων, εἶναι οἱ κύριοι συντελεσταὶ τῆς διασώσεως τοῦ Ἱεροῦ τούτου Σκηνώματος. Μὲ φρίκην καὶ ἀποτροπιασμὸν ἀναμιμησκόμεθα τὰς ζοφερὰς ἐκείνας ἡμέρας τοῦ Ιουλίου τοῦ 1943, κατὰ τὰς ὅποιας οἱ βάρβαροι Ούννοι, ὑπερβάλλοντες εἰς ἀγριότητα καὶ θηριωδίαν καὶ αὐτοὺς τοὺς προγόνους των, διῆλθον ως λαίλαψ, ως καταιγίς, τὰ πολυπαθῆ αὐτὰ μέρη. Ἰνα κορέσωσι τὰ ἄγρια ἔνστικτά των, ἔκαυσαν ἐκεῖ πολλὰ χωρία, ἐν οἷς καὶ τὸ χωρίον τοῦτο, ἐλεηλάτησαν, ἔσφαξαν πολλοὺς τῶν κατοίκων, ἀλλούς κατέκαυσαν ζῶντας, ως τοὺς 30 ἔθνομάρτυρας τοῦ χωρίου Κεφαλόβρυσον, ἄλλους ώδήγησαν εἰς ἀνεπίστρετον ὄμηρίαν, τοὺς δὲ πλείστους ἔξηνάγκασαν νὰ ζητήσωσι καταφύγιον ἐν

“οὕρεσι καὶ σπηλαίοις κοὶ ταῖς ὄπαῖς τῆς γῆς”.

Ἄργότερον, ὅτε ἀνέτειλε ἡ πολυπόθητος ἡμέρα τῆς ἐλευθερίας καὶ ἡ μυροβόλος αὔρα ἐπλήρωσε τοὺς πολλὰ παθόντας πνεύμονάς μας, ὁ πρῶτος τῶν κληρικῶν τούτων, αἰδεσιμώτατος Παπαγιώργης — ὁ δεύτερος ὑπηρέτει εἰσέτι εἰς τὰς Ἐθνικὰς Ὀμάδας τοῦ Ναπολέοντος Ζέρβα — κατώρθωσε, μὲ πολλοὺς κόπους, προσπαθείας καὶ ἰδρῶτας, νὰ ἐπισκευάσῃ τινὰ τῶν ὑπὸ τῶν Γερμανῶν καταστραφέντων κελλίων τῆς Μονῆς καὶ νὰ εύτρεπτίσῃ τὸν ὑποστάντα φθορὰς ἱερὸν αὐτῆς Ναόν. Ο δέ ἀοιδίμος Παπακωνσταντίνος Παπαϊωάννου, τοποθετηθεὶς ἐνταῦθα, ὑπηρέτησεν εὔσυνειδήτως καὶ ἱεροπρεπῶς εἰς Ἱεροὺς ναοὺς τῶν λαϊκῶν συνοικιῶν καὶ τελευταίως μέχρι τοῦ θανάτου του, ἐπισυμβάντος, τὴν 23ην Μαρτίου ἐ. ἔ. εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἅγιου Γεωργίου Νέας Ἰωνίας, ως Πρόεδρος δὲ τῆς Ἀδελφότητος Μολυβδοσκεπαστινῶν συνετέλεσε μεγάλως εἰς τὴν βελτίωσιν τῶν βιωτικῶν ὅρων τῶν κατοίκων τῆς γενετείρας του καὶ τὴν εύπρεπῆ συντήρησιν τῆς Ἱερᾶς Σταυροπηγιακῆς Μονῆς Μολυβδοσκεπάστου.

* * *

Εἰς τὴν Ἱερὰν ταύτην Μονὴν τελεῖται καθ’ ἕκαστον Σάββατον Θεία Λειτουργία, καθ’ ἦν προσέρχονται εὐλαβεῖς προσκυνηταί. Ωσαύτως Θεία Λειτουργία τελεῖται καθ’ ἀπάσας τὰς τοῦ ἔτους Θεομητορικὰς ἔορτάς, ως καὶ καθ’ ἄπαν τὸ Δεκαπενταύγουστον.

Τὴν δὲ 15ην Αύγουστου, ἔορτὴν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, τελεῖται ἐκεῖ μεγαλοπρεπής θρησκευτικὴ πανήγυρις. Τότε ἡ ἐρημικὴ ἀλλὰ τοσοῦτον μαγευτική, κατάφυτος, ὅμαλή καὶ ὑπὸ διαυγῶν, καταψύχεων καὶ ἀφθόνων ὑδάτων περιρρεομένη περιοχὴ τῆς Μονῆς ἀλλάσσει μορφήν. Κατακλύζεται ἀπὸ τοῦ ἀπογεύματος τῆς παραμονῆς ὑπὸ ἀθρόως προσερχομένων εύσεβῶν προσκυνητῶν. “Ἄλλοι

καταφθάνουν δι' ώραίων καὶ ἀνέτων λεωφορείων—οἱ προερχόμενοι ἔξ απομεμακρυσμένων περιοχῶν τῆς Ἡπείρου—καὶ ἄλλοι πεζοὶ ἡ ἔφιπποι, ἐπὶ ώραίων σαγμάτων, ἐπεστρωμένων διὰ πολυχρώμων ἐγχωρίων στρωσιμίων, ἔξαιρετικῶν προϊόντων τῆς Ἡπειρωτικῆς οἰκοτεχνίας. Εἶναι χάρμα ὁφθαλμοῦ ἡ πολύμορφος αὕτη κοσμοσυρροή, ἡ μεγάλη αὐτὴ ἀνθρωποθάλασσα, ἥτις, ὡς αἱ διψῶσαι εἰς τὰς ἑρήμους ἔλαφοι καταφεύγουσιν εἰς τὰς πηγὰς τῶν εἰς τὰς κλιτῦς τῶν ἀποκρήμνων ὄρέων καὶ ἀγριωπῶν χαραδρῶν κατερχομένων καὶ κελαρυζόντων διαυγῶν καὶ καταψύχρων ὑδάτων, διὰ νὰ κορέσωσι τὴν δίψαν των, προσερχομένη εὐλαβῶς καὶ εὔσεβάστως, γονυπτεῖ καὶ προσκυνεῖ τὴν σεπτὴν Εἰκόνα τῆς Θεού μήτορος.

"Ηδη ὁ λαμπρός καὶ φωτοδότης ἥλιος εύρισκεται εἰς τὸ τέλος τῆς ἡμερησίας διαδρομῆς του ἐν τῷ οὐρανίῳ στερεώματι, ὁ δὲ ὅλοστρόγυλος, φωτεινὸς πλὴν ωχρὸς τώρα δίσκος του κρύπτεται, σιγὰ-σιγὰ, ὅπισθεν τῆς κορυφῆς του πανυψήλου καὶ μεγαλοπρεποῦς εἰς ὅγκον ὅρους Νεμέρτσικα, χρυσώνων διὰ τῶν ἔξαποστελλομένων ἀκόμη ἀκτίνων του τὰ εἰς τοὺς αἰθέρας αἰωρούμενα λευκὰ νέφη. 'Οποῖον, ἀληθῶς, μεγαλοπρεπὲς θέαμα παρουσιάζει εἰς τὰ ὅμματα τῶν προσκυνητῶν ἡ φασμαγορικὴ αὕτη εἰκὼν! Ταύτην διαδέχεται, ἀργὰ-ἀργὰ, τὸ λυκόφως. Τὴν στιγμὴν ταύτην, κατὰ τὴν ὄποιαν ἡ δεξιὰ χεὶρ τῶν πιστῶν ὁδηγεῖται καὶ ποιεῖ τὸ σχῆμα του Σταυροῦ, τὸ ὄποιον εἶναι ἀπτὴ ἀπόδειξις τῆς θρησκευτικότητός των καὶ ταπεινὴ προσευχὴ πρὸς τὸν Θεῖον Δημιουργόν, καὶ τὰ πτερωτὰ ἀπέρχονται εἰς τὰς φωλεάς των, ἵνα ἀναπαυθοῦν, ἐνῷ παραμένουν γύρω ἡ νυκτερὶς μὲ τὸ περίεργον πέταγμά της, ἡ γλαῦξ μὲ τὸ κλαυθμηρίζον τραγούδι της, ὁ νυ-

κτικόραξ μὲ τὴν ἀποκρουστικὴν φωνὴν του, τὸ τριζόνι μὲ τὸ μονότονον τρίγμα του καὶ ὁ γκιώνης μὲ τὸ θλιβερὸν καὶ ἄκρως συγκινητικὸν λάλημά του, οἱ γλυκεῖς ἥχοι τοῦ κώδωνος τοῦ Μοναστηριοῦ προσκαλοῦν τοὺς πιστοὺς εἰς τὸν Μέγαν Ἐσπερινόν. Δὲν παρέρχονται ὅλιγα λεπτὰ καὶ ὁ ἰερός ναὸς εἶναι ἀσφυκτικῶς πεπληρωμένος εὐλαβῶν προσκυνητῶν. 'Υπὸ τὸ ἀπλετὸν φῶς τῶν ἀναριθμήτων εἰς τὰ μανουάλια ἀπτομένων κηρίων ἀρχίζει ἡ ἰερὰ Ἀκολουθία. Εἰς ταύτην προσδίδει ἴδιαιτέραν αἴγλην καὶ μεγαλοπρεπειαν ἡ χοροστασία τοῦ Σεβασμιωτάτου Πωγωνιανῆς κυρίου Χριστοφόρου. Τὰ ἡδύμολπα καὶ λίαν συγκινητικὰ τῆς Κοιμήσεως τροπάρια καὶ αἱ ἀναπεμπόμεναι ὑπὸ τῶν Λειτουργῶν τοῦ 'Υψιστού εύχαί, ἐνούμεναι μετὰ τοῦ εὐώδους θυμιάματος εἶναι ὅντως θυσία Ἐσπερινή!

Τὸν κατανυκτικὸν Ἐσπερινὸν διαδέχεται ὁ Παρακλητικὸς Κανὼν. Ἡ εὐλάβεια τοῦ ἐκκλησιάσματος κορυφοῦται, αἱ δὲ ψυχαὶ καὶ καρδίαι τῶν γονυπετούντων, ἔξαυλωμέναι ἀνέρχονται ὑψηλά, πολὺ ὑψηλά.

Οὐδενὸς τὰ χείλη μένουν ἀλαλα. Πάντες προσκυνοῦσι μετὰ βαθυτάτης κατανύξεως τὴν Εἰκόνα Τῆς τὴν σεπτήν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Παρακλητικοῦ Κανόνος, οἱ πιστοὶ ἀπέρχονται, αἰσθανόμενοι ἄρρητον ἀγαλλίασιν. Ἀλλοι τούτων θὰ κατακλιθῶσιν εἰς τὰ καταλλήλως ηύτρεπισμένα κελλία, ἄλλοι ἐν ὑπαίθρῳ εἰς τὴν ὁμαλὴν ἔξω τοῦ περιβόλου τῆς Ιερᾶς Μονῆς ἐκτεταμένην περιοχήν, ἀπολαύοντες τὸ μεγαλεῖον τῆς πέριξ ώραίας τοποθεσίας, ὑπὸ τὸ πλούσιον σεληνόφως τῆς Αύγουστιανῆς νυκτὸς καὶ ἄλλοι θὰ συνέχισωσι τὴν διασκέδασίν των, χορεύοντες καθ' ὁμάδας, τῇ συνοδείᾳ μουσικῆς ἀρμονίας ἔξ ἐγχωρίων ὄργανων. Πολλοὶ ὅμως θὰ παραμείνωσι καὶ θὰ διανυκτερεύσωσιν ἐντὸς τοῦ Ιεροῦ ναοῦ, ὀλονυκτίως μὲ ἄκραν εὐλάβειαν καὶ κατάνυξιν προσευχόμενοι.

* *
"Ηδη ἀνατέλλει ἡ μεγάλη ἑορτὴ τῆς Ὀρθοδοξίας, ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου, τὴν ὅποιαν, κατ' ἔξοχήν, τιμᾶ καὶ ἑορτάζει μὲ συγκίνησιν ἄλλὰ καὶ μεγαλοπρέπειαν ὁ θρησκευόμενος Ἑλληνικὸς λαός. Ἡ κροκόπεπλος καὶ ροδοδάκτυλος αὔγη βάφει ἐλαφρῶς τὰς κορυφὰς τῶν πρὸς ἀνατολὰς ὄρέων, τοῦ δασώδους καὶ προστατευτικοῦ ἐκ τῶν χειμάρρων τῆς πόλεως Κονίτσης ὅρους Τύμφη καὶ τοῦ ἀπέναντι αὐτῆς κειμένου ὅρους Παπίγκου, τοῦ κοινῶς λεγομένου Λάζαρος, ἐν μέσῳ τῶν ὅποιων σχηματίζεται ἡ περίφημος κοιλὰς τοῦ Στομίου, ἐνθα διέρχεται ὁ ποταμὸς Ἀῶος, καὶ τὸ λυκαυγὲς φωτίζει ἵλαρῶς τὴν ἥδη ἀφυπνιζομένην πέριξ φύσιν. Ἡ καμπάνα τώρα τοῦ μοναστηριοῦ σημαίνει καὶ σκορπίζει γύρω της τοὺς γλυκεῖς καὶ χαρμοσύνους ἥχους τῆς. Ντάγκ ! ντάγκ ! ντάγκ ! Εἶναι τὸ ἐγερτήριον ἄλλὰ συγχρόνως καὶ τὸ προσκλητήριον σάλπισμα τῶν πιστῶν, οἵτινες ἀθρόως προσῆλθον, τοσοῦτον μακρόθεν, ἵνα προσκυνήσωσι τὴν Παναγίαν τὴν Πωγωνιάνιτισσαν. Ἔγείρονται ἐν τάχει, τακτοποιοῦνται καὶ ἴδού τώρα προσέρχονται εἰς τὸν Ιερὸν Ναόν, ἀνάπτουσι εὐλαβῶς τὰς λαμπάδας των, τινὲς τῶν ὅποιων ἔχουσι τὸ ὑψος τοῦ ἀναστήματος τῶν εὔσεβῶν προσκυνητριῶν, εἰς τὸ καλλιτεχνικῶς ηύτρεπισμένον κηροπήγιον ἔμπροσθεν τῆς Θαυματουργοῦ Εἰκόνος τῆς Θεομήτορος καὶ παρακολουθοῦσι τὴν κατανυκτικὴν Ιερὰν Ἀκολουθίαν τοῦ Ὁρθρου. Τὸ ἡδύμολπον καὶ λίαν συγκινητικὸν Ἐξαποστειλάριον. « Ἀπόστολοι ἐκ περάτων συναθροισθέντες ἐνθάδε, Γεθσημανῇ τῷ χωρίῳ, κηδεύσατέ μου τὸ σῶμα... ». μεταρσιοῖ, ἔξαϋλώνει αὐτούς. Ὁρατίζονται τοὺς Πανευφήμους Ἀποστόλους, προσερχομένους ἐναερίως ἐκ τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ καθημένους εὐλαβῶς καὶ περιλύπτως πέριξ τοῦ σεπτοῦ Σκηνώματος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

"Ηδη ἀρχίζει ἡ Θεία καὶ Ιερὰ Λειτουργία. Καίτοι ἡ ζέστη, λόγω τῆς καλοκαιρινῆς ἐποχῆς, τοῦ μεγάλου συνωστισμοῦ, τῶν ἀπειραρίθμων ἀνημμένων κηρίων καὶ συνεχῶς ἀπτομένων λαμπάδων εἶναι ἀνυπόφορος, ἐν τούτοις ὁ Ιερὸς Ναὸς εἶναι διαρκῶς ἀσφυκτ.κῶς πεπληρωμένος. Τόση εἶναι ἡ εὐλάβεια τῶν ἐκκλησιαζομένων, ὡστε ὁ κρουνηδὸν ἐκχυνόμενος ἀπὸ τὰ μέτωπά των ἰδρῶς νὰ μεταβάλλεται εἰς δρόσον, δροσίζουσαν αὐτούς, ως ἡ καθ' ὑπερφυϊ τρόπον φλὸξ τοὺς ἐν καμίνῳ Τρεῖς παῖδας, Ἀνανίαν, Αζαρίαν καὶ Μισαήλ.
Μετὰ τὸ τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας, προπορευομένων τῶν Ἐξαπτερύγων καὶ ἀκολουθούντων τῶν ἀγίων Λειτουργῶν τοῦ Υψίστου, ἐνδεδυμένων τὰς χρυσοποικίλτους ιερατικὰς στολάς των, ἔξερχεται τὸ ἐκκλησίασμα εἰς τὸ εύρυχωρον προαύλιον τῆς Μονῆς, ὅπου εἰς εἰδικῶς ἐστημένην ἐξέδραν ψάλλεται μετὰ τῆς προσηκούσης κατανύξεως ὁ Ἄγιας μός. Ἡ εὐλάβεια τῶν προσκυνητῶν κορυφοῦται. Πολλαὶ γυναῖκες δακρυρροοῦσαι συμπροσεύχονται γονυκλινῶς. Τὸ ὑπὸ τῶν καλλιφώνων Ιεροψαλτῶν ψαλλόμενον μετὰ μέλους γλυκύμολπον Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς: «Ἐν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας. ἐν τῇ Κοιμήσει τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε... ». ἦτις πράγματι οὐδέποτε καταλείπει τὰ εὔσεβη τέκνα της, σημαίνει τὸ τέλος καὶ τῆς Ιερᾶς ταύτης Ἀκολουθίας. Ταύτην διαδέχεται γενικὴ εὐωχία, ἡ ὅποια οὐδέποτε ἔξικνεῖται πέραν τῶν ὅρίων τῆς Χριστιανικῆς καὶ ἀνθρωπίνης ἀξιοπρεπείας. Εἶναι τοῦτο ἴδιον ἀνθρώπων εὐγενῶν, πολιτισμένων καὶ ἐμποτισμένων μὲ τὰ ὡραῖα τῆς Χριστιανικῆς μας Θρησκείας νάματα, ἦτις, μόνη, διὰ τῶν ὑψηλῶν κηρυγμάτων της, ἥθικοποιεῖ, ἔξαγνίζει καὶ πληροῖ πραγματικῆς καὶ ἀνυποκρίτου ἀγάπης τὰς ψυχὰς καὶ καρδίας τῶν πράγματι εὐλαβῶν χριστιανῶν, οἱ ὅποιοι, ἀγαπῶντες τὸν πλησίον, οὐδέποτε διανοοῦνται, ἵνα ἔρ-

γω ἡ λόγω, βλάψωσιν αὐτόν. Κάθηνται, λοιπόν, ὅλοι ὀκλαδὸν καθ' ὄμάδας, ἀποτελουμένας ἀπὸ συγγενικὰς ἡ φιλικὰς οἰκογενείας, ὑπὸ τὴν παχεῖαν σκιὰν τῶν κατὰ γραμμὰς ύψουμένων πανυψήλων πυκνοφύλλων μορεῶν ἐπὶ τοῦ καταπρασίνου χλοεροῦ τάπητος, τὸν ὄποιον «ποτὲ δὲν τὸν καίει ἥλιον ἀκτὶς» κατὰ τὴν ἐπιτυχῆ ἔκφρασιν τοῦ ποιητοῦ. Εἰς χειροκέντητα ὥραῖα καὶ μεγάλα τραπεζομάνδηλα, ἔργα καλλιτεχνικὰ τῶν Ἡπειρωτισσῶν τῆς ἀνάτολης Πανελλήνιον φημισμένης Ἡπειρωτικῆς οἰκοτεχνίας, ἐναποθέτουν τὰ εἰς τὰς οἰκίας των παρεσκευασμένα ἀφθονα, ἐκλεκτὰ καὶ ὄρεκτικὰ φαγητά των. Εἰς ὅλων τὰ πρόσωπα διαφαίνεται διάχυτος ἡ καλωσύνη, ἡ χαρά, ἡ φαιδρότης. «Ολοι αἰσθάνονται ως ἀδελφοί, τέκνα ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ Οὐρανίου Πατρός. «Ολους τοὺς ἀδελφῶνει ἡ στοργὴ τῆς κοινῆς μητρός, τῆς Παναγίας. Ἡ Χάρις Της, τὴν ὄποιαν ἐπεκαλέσθησαν κατὰ τὰς θερμὰς προσευχάς των, ἐξήγνισε καὶ ἐξωράϊσε τὸν ψυχικὸν των κόσμουν. Νομίζει ὁ παριστάμενος, ὅτι εύρισκεται εἰς τὴν ὥραίαν ἐκείνην ἐποχὴν τῶν πρώτων Χριστιανικῶν χρόνων, κατὰ τὴν ὄποιαν, οἱ εὔσεβεῖς καὶ ἐνάρετοι Χριστιανοί, ἡνωμένοι, ἀδελφωμένοι, συνεστιάζοντο εἰς τὰς κοινὰς Τραπέζας, τὰς καλουμένας Ἐγάπας. Πάντες φιλοτιμοῦνται νὰ προσφέρουν εἰς τοὺς συγκαθημένους ἡ παρακαθημένους των ὅτι ἐκλεκτότερον, ὄρεκτικότερον, εὐγευστότερον ἀπὸ τὰ ποικίλα φαγητά των καὶ τὴν φημισμένην ὥραιοτάτην εἰς ἐμφάνισιν καὶ γεῦσιν Ἡπειρωτικὴν πίτταν. «Οποῖαι, ἀληθῶς, ὥραῖαι καὶ συγκινητικαὶ αἱ τοιαῦται στιγμαὶ! Τὸ ἀτομικὸν Ἐγώ παραμερίζεται καὶ τὴν θέσιν του καταλαμβάνει ὁ πλησίον. Εὐχαριστεῖται τις βλέπων νὰ διατίθενται παρὰ πάντων τὰ πάντα διὰ τοὺς ἄλλους. Εἴθε τὸ οὗτο κατὰ τὰς ὥραίας ταύτας στιγμὰς ἐπικρατοῦν γενικὸν πνεῦμα συναδελφώσεως, φιλαλληλίας καὶ φιλανθρωπίας νὰ ἐκυριάρχει πάντοτε εἰς ἓνα ἔκαστον ἔξ τῆς. «Ο πολὺς πόνος τότε θὰ ἐμε-

τριάζετο, τὰ ἀφθόνως χυνόμενα τὴν σήμερον πικρὰ δάκρυα θὰ ὠλιγόστευον, τὴν θλῖψιν, θὰ διεδέχετο ἀνακούφισις, χαρὰ καὶ ἀγαλλίασις, τὰ μίση καὶ τὰ πάθη καὶ αἱ ἐκ τούτων θλιβεραὶ συνέπειαι θὰ ἔξηφανίζοντο.

«Οποίαν εὐχάριστον καὶ ὥραίαν εἰκόνα παρουσιάζει ἡ ὄντως ἀδελφικὴ τῶν καλῶν τούτων Χριστιανῶν συνεστίασις! Ταύτην ἀκολουθοῦν Ἡπειρωτικοὶ χοροί, τῇ συνοδείᾳ ἐγχωρίων ὄργανων. Καὶ τούτους διακρίνει ἡ λεπτότης καὶ ἡ εὐγένεια τῶν χορευόντων. Οὐδεμία παρεξήγησις, οὐδὲν ἐπεισόδιον. «Ἐκαστος ἐπιθυμεῖ, ἵνα ὁ ἄλλος καὶ οὐχὶ ὁ ἑαυτός του ἥγειται τοῦ χοροῦ. Καὶ ἐδῶ, ὅπως καὶ κατὰ τὴν συνεστίασιν, ἐπικρατεῖ πνεῦμα συναδελφώσεως καὶ ταπεινοφροσύνης. Οἱ μικροεγωισμοὶ καὶ αἱ ἐκ τούτων πηγάζουσαι εὔαισθησίαι, αἱ παρερμηνεύουσαι καὶ τὴν ἀθώαν κίνησιν ἡ λέξιν τοῦ ἄλλου, ἐλλείπουν παντελῶς.

* * *

«Ἡ ἀδελφικὴ αὕτη διασκέδασις συνεχίζεται ἀνευ διακοπῆς καὶ κατὰ τὰς μεσημβρινὰς ώρας. «Ηδη εἶναι δειλινὸν καὶ ὁ ἥλιος κλίνει πρὸς τὴν δύσιν του. Εἶναι ώρα πλέον, ἵνα οἱ προσκυνηταὶ προετοιμασθῶσι διὰ τὴν ἐπιστροφὴν εἰς τὰ ἴδια. Πρὶν ἀναχωρήσουν, θεωροῦν ἐπιτακτικόν των καθῆκον νὰ εἰσέλθωσι εἰς τὸν Ιερὸν Ναὸν καὶ προσκυνήσωσιν εὐλαβῶς τὴν ἔμφορτον πλουσίων ἀναθημάτων Θαυματουργὸν Εἰκόνα τῆς Θεομήτορος. Τώρα ἀπέρχονται εἰς τὰς ἑστίας των, καθ' ὃν τρόπον ἥλθον χθὲς εἰς τὸ Ιερὸν τοῦτο Σκήνωμα. Εἰς ὅλων τὰ πρόσωπα διακρίνεται ἡ φαιδρότης, ἡ χαρὰ καὶ ἀφατος εὐχαριστησις. «Ἐξεπλήρωσαν, κατὰ τὸν ἄρμόζοντα τρόπον, τὸ θρησκευτικόν των καθῆκον καὶ αἰσθάνονται διὰ τοῦτο μεγάλην ἰκανοποίησιν καὶ ἀπερίγραπτον συγκίνησιν. «Ἡ Παναγία ἡ Πωγωνιανίτισσα θὰ εἶναι εἰς αὐτοὺς Ὁδηγήτρια, προστάτις καὶ βοηθός. Μετ' ὀλίγον ὅλος ὁ ἐντὸς τοῦ εύρεως περι-

βόλου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς χῶρος καὶ ἡ ἔκτὸς αὐτοῦ ὁμαλὴ ἀπέραντος ἔκτασις, ἡ ὅποια μέχρι πρὸ ὀλίγου ἦτο ἀσφυκτικῶς πλήρης ἀνθρώπων, ἀμφοτέρων τῶν φύλων καὶ πάσης ἡλικίας, εἶναι ἥδη ἔρημος. Ἡ Ἱερὰ Μονὴ λαμβάνει καὶ πάλιν τὴν προτέραν της μορφήν. Μόνοι ἐναπομένοντες εἶναι ὁ Τοποτηρητής της καὶ ὁ νεωκόρος, ὁ ἔκτελῶν ταύτοχρόνως καὶ καθήκοντα Ἱεροψάλτου

Αὕτη ἐν σκιαγραφίᾳ ἡ σημερινὴ κατάστασις τῆς Ἱερᾶς Σταυροπηγιακῆς καὶ Βασιλικῆς Μονῆς Μολυβδοσκεπάστου. Καθῆκον ὅθεν πάντων ἡμῶν εἶναι νὰ μεριμνῶμεν, ἵνα διατηρῆται εἰς ἐμπρέπουσαν κατάστασιν τὸ Ἱερὸν τοῦτο Σκήνωμα, τὸ ὅποιον δι' ἡμᾶς πρέπει νὰ θεωρῆται ως ἀνεκτίμητος καὶ ἀναντικατάστατος κληρονομία τῶν ἐνδόξων Βυζαντινῶν προγόνων μας. Θὰ ἀπετέλει ὅθεν δι' ἡμᾶς ἀνεπίτρεπτον καὶ ἀσύγγνωστον παράπτωμα ἐὰν τὰ Ἱερὰ ταῦτα Τεμένη, λαμπρὰ καὶ μεγαλοπρεπῆ Ἑθνικοθρησκευτικὰ κειμήλια, ἐπαφίεντο εἰς τὴν φυσιολογικὴν φθορὰν των ὑπὸ τοῦ πανδαμάτορος χρόνου. Ἡ Ἱερὰ αὕτη Μονὴ, ως καὶ οἱ ἐναπομένοντες εἰς τὸ χωρίον Διπαλίτσαίεροι Βυζαντινοὶ ναοί, τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων, ὅστις, ως ἐν τοῖς ἀνωτέρω ἐλέχθη, ἐχρησίμευσεν ἐπὶ ὄλοκλήρους ἑκαντοταετηρίδας ως Μητροπολιτικὸς ναὸς τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Πωγωνιανῆς, ὁ τῆς Ἀγίας Τριάδος, ἐκτισμένος ἐπὶ ὑψηλοῦ βράχου, προλοῦντος αἴσθησιν, θαυμασμὸν καὶ δέος εἰς τὸν προσκυνητὴν καὶ ὁ τῆς Θεοτόκου, ἀνηγερμένος εἰς λοφίσκον, κείμενον ὑπερθεν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Μολυβδοσκεπάστου καὶ εἰς μικρὰν αὐτῆς ἀπόστασιν, πρέπει νὰ μὴ ἀφεθῶσι νὰ καταρρεύσωσι, ως ἀτυχῶς κατέρρευσαν πολλαὶ δεκάδες τοιούτων Ἱερῶν ναῶν εἰς τὴν κατερειπωθεῖσαν ταύτην πόλιν, τὴν ἀκμάσσασαν κατὰ τὰ ἔνδοξα ἔτη τῆς κλεινῆς Βυζαντινῆς μας Αὐτοκρατορίας καὶ κατὰ τὰς δύο πρώτας ἑκατονταετη-

ρίδας μετὰ τὴν "Αλωσιν. Ἡ πόλις αὗτη, ως εἰς ἄλλην μας εἰδικὴν πραγματείαν, δημοσιευθεῖσαν εἰς τὰ ὑπ' ἀριθ. 94 καὶ 95 τεύχη τῆς ἐν Ἰωαννίνοις ἐκδιδομένης ἐγκρίτου Μηνιαίας Ἐπιθεωρήσεως. «ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΕΣΤΙΑ»· ἐμεριμνήσαμεν νὰ ἀποδείξωμεν, δὲν είναι δυνατὸν νὰ ἥτο ἄλλη, εἰμὴ ἡ Πωγωνιαία τῶν Βυζαντινῶν, ἡ κατόπιν ὑπὸ τῶν Σλάβων μετονομασθεῖσα Διπαλίτσα.

Πλὴν τῶν ως ἄνω Ἱερῶν ναῶν ὑπάρχουσι σήμερον εἰς Διπαλίτσαν καὶ δύο ἀκόμη ἡμιερειπωμένοι Ἱεροὶ Βυζαντινοὶ ναοί, ὁ τοῦ Ἀγίου Σώζοντος καὶ ὁ τοῦ Ἀγίου Δημητρίου, ὁ μὲν ὑπερθεν τοῦ χωρίου, ὁ δὲ κάτωθεν αὐτοῦ. Αἱ τοιχογραφίαι αὐτῶν, καίτοι ἐπὶ δεκαετηρίδας πολλὰς ἐκτεθειμέναι εἰς τὰς καταιγίδας καὶ λοιπὰς ἀνωμάλους καιρικὰς συνθήκας, διατηροῦνται ζωηραὶ, παραστατικαὶ καὶ καθαραὶ, ώσαν προσφάτως νὰ ἔξηλθον τοῦ χρωστῆρος τοῦ αὐστηροῦ Βυζαντινοῦ Ἀγιογράφου, ὁ δὲ πρῶτος διατηρεῖ προσέτι ἀθίκτον καὶ ἀνέπταφον τὸ μεγαλοπρεπὲς ἔμβλημα τῆς κλεινῆς Βυζαντινῆς μας Αὐτοκρατορίας, τὸν Δικέφαλον ἀετόν. Διὰ τὴν ἀναστήλωσιν τούτων, ἐφαμίλλων εἰς τέχνην, κάλλος, ώραιότητα καὶ μεγαλοπρέπειαν τῶν λοιπῶν εἰσέτι ἀθίκτων διατηρουμένων, εἶχον γίνει πρὸ τοῦ ἐνδόξου πολέμου τοῦ 1940 - 41 αἱ δέουσαι ἐνέργειαι παρ' εἰδικῶς πρὸς τοῦτο συσταθείσης ἐπιτροπῆς καὶ χρήματα εἶχον συλλεγῆ δι' ἐράνων, ἐνεργηθέντων ἐνταῦθα καὶ εἰς τὴν Αἴγυπτον, ων τὸ προϊὸν ἥτο κατατεθείμενον εἰς τὸ ἐν Ἰωαννίνοις Ὅποκατάστημα τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς Ἐλλάδος, ἀλλ' ἀτυχῶς, ἡ ἐνσκήψασα Ἑθνικὴ συμφορὰ ἐξηγέμισε καὶ ἐξεμηδένισε τὴν ἀξίαν των. Καὶ τὰ ἐναπομένοντα ταῦτα εἰς ἡμιερειπωμένην κατάστασιν Ἱερὰ δέον νὰ ἀναστηλωθῶσι. Ἡ Μήτηρ Ἐκκλησία, ἡ Πολιτεία, ἀνάγκη νὰ ἐπιληφθῶσι τῆς διατηρήσεως καὶ διασώσεως τῶν Ἱερῶν μνημείων. Ἄλλα καὶ ἀπαντες ἡμεῖς, οἱ ἀποτελοῦντες τὸ Χρι-

στεπώνυμον πλήρωμα τῆς Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἡμεῖς δὲ περιούσιος λαὸς τοῦ Κυρίου, ὃς κινηθῶμεν, ὃς ἐργασθῶμεν, ὃς ἐντείνωμεν τὰς προσπάθειας μας ὅπου καὶ ὅπως δεῖ, διὰ τὴν διάσωσιν αὐτῶν. Εἰς τὴν προσπάθειάν μας ταύτην ὃς μὴ φεισθῶμεν κόπων, ἴδρωτων καὶ θυσιῶν, ἡθικῶν τε καὶ ύλικῶν. Οὕτω αὗται ἐν τέλει θὰ στεφθῶσιν ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας. «Τότε ὁ μισθὸς ἡμῶν θὰ εἶναι πολὺς ἐν οὐρανοῖς καὶ ἡ χαρὰ ἡμῶν πεπληρωμένη.»

Ἐνδιαφερόμενοι ζωηρῶς καὶ ἐνεργοῦντες διὰ τὴν διατήρησιν τῶν Ἐθνικοθρησκευτικῶν τούτων κειμηλίων, ἀποτίομεν ἀκόμη καὶ ἐλάχιστον φόρον τιμῆς καὶ εὔγνωμοσύνης πρὸς τούς, μακαρίᾳ τῇ λήξει, Βυζαντινοὺς προγόνους μας, τοὺς ἐμπνευστὰς καὶ δημιουργοὺς τοιούτων εὐκλεῶν ἔργων, οἱ ὅποιοι παρέδοσαν εἰς ἡμᾶς ταῦτα ὡς ἀνεκτίμητον κληρορομίαν. Ταύτην ὀφείλομεν νὰ διαφυλάσσωμεν μετὰ θρησκευτικῆς εὐλαβείας καὶ νὰ τὴν παραδίδωμεν μετὰ μεγίστης προσοχῆς, εἰς τὰς μελλούσας γενεάς, αἱ ὅποιαι, μὲ τὴν σειράν των, ὡς σκυταλοδρόμοι, θὰ παραδώσωσι ταύτην εἰς τοὺς μεταγενεστέρους των. Τὸ σήμερον παρὸν ὀφείλει ὡς συνδετικὸς κρίκος νὰ συνδέσῃ τὸ ἔνδοξον παρελθόν μὲ τὸ εὔοίων μέλλον. Τὰ ἀνεκτίμητα ταῦτα μνημεῖα, είναι μία ἀκόμη ἀναμφισβήτητος ἀπόδειξις τοῦ ἔνιαίου, ἀδιαιρέτου καὶ ἀνοθεύτου Ἐλληνισμοῦ, ὁ ὅποιος,

ὅπως ὁ Θεάνθρωπος Ἰησοῦς, εἶναι. «Χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτὸς καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας». Εἶναι ταῦτα ἡ ζῶσα, ἡ στεντορεία φωνὴ, ἡ διακηρύττουσα τὴν πλάνην τῶν ἡθελημένων ἢ ἀθελήτως πρεσβευόντων, ὅτι ἡμεῖς οἱ Νεοέλληνες οὐδεμίαν ἔχομεν σχέσιν μὲ τοὺς ἀρχαίους "Ἐλληνας καὶ οἱ ὅποιοι ἐγκληματοῦν κατὰ τῆς Πατρίδος, ὅταν γράφουν καὶ διαδίδουν ὅτι εἴμεθα Ρωμηοί καὶ ἀνήκομεν εἰς τὴν Ρωμηοσύνην καὶ ὅχι "Ἐλληνες, ὅπως πάντοτε ἀνέκραζεν ὁ ἀθάνατος Γέρος τοῦ Μοριᾶ.

Ἀκόμη ἡ μετὰ προσηκούσης εὐλαβείας παρ' ἡμῶν συντήρησις τῶν ἀνυπολογίστου ἀξίας πατρογονικῶν μας τούτων κειμηλίων, θὰ συντελῇ τὰ μέγιστα εἰς τὴν ἐμφύτευσιν καὶ διατήρησιν εἰς τὰς ψυχὰς καὶ καρδίας τῶν Ἐλληνοπούλων μας, τῶν δύο ἀθανάτων ἰδεωδῶν, τοῦ Θρησκευτικοῦ καὶ Ἐθνικοῦ, τὰ ὅποια θὰ εἶναι τὸ ἀποτελεσματικώτερον ἀλεξιτήριον, πρὸς προφύλαξιν αὐτῶν ἀπὸ τὰς δύούσας ἀναθυμιάσεις, τὰ νεωτερίζοντα σαθρά, σαπρά, ἀνήθικα, ἀνέντιμα, ἀντεθνικά, ἀντιχριστιανικά, ψυχοφθόρα καὶ πνευματοκτόνα ρεύματα.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΑΤΘ. ΓΚΑΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

"Εγραφον ἐν Κηφισιᾷ,
κατὰ Μάϊον τοῦ 1965

ΤΕΛΟΣ

ΓΕΝ. ΑΡΧΙΑΤΡΟΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΙΑΚΚΑΣ

Καρδιολόγος - Παθολόγος.

Μετεκπαιδευθεὶς εἰς Ἡν. Πολιτείας Ἀμερικῆς

BROOKE ARMY HOSPITAL-SAN ANTONIO TEXAS

Ιατρεῖον : ΣΤΟΥΡΝΑΡΑ 49 τηλ. 616.691

ΜΕΡΙΜΝΑ ΓΙΑ ΤΑ ΒΟΥΝΑ ΜΑΣ

τοῦ κ. ΤΑΚΗ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗ

Τὸ στολίδι τῆς Κονίτσης εἶναι πρὸ παντὸς τὸ βουνό μας—ή Τύμφη.

Στὸν καιρὸν τῆς ἀπαίσιας ἐποχῆς τῆς Κατοχῆς, ὑπέστη μεγάλη καταστροφή, τόσον ἀπὸ τοὺς Ἰταλούς ποῦ ἔκοψαν χιλιάδες μεγάλα πεῦκα, ὅσον καὶ ἀπὸ τοὺς κατοίκους οἵ ὅποιοι λόγῳ τῶν δυσκολιῶν ποῦ ὑπῆρχαν γιὰ τὴνξύλευσή των ἀπὸ ἄλλα δάση, εἶχαν στραφῆ στὸ βουνό μας καὶ ἀπὸ πράσινο τὸ εἶχαν μεταβάλει σὲ μαῦρο. Καὶ μιὰ φωτιὰ λίγο ἔλειψε νὰ ἔξαφανίσῃ ὅλη τὴν Κόνιτσα σὲ ἐρείπια.

Εὔτυχῶς σήμερα τὸ βουνό μας στέκει καὶ πάλιν σᾶν κορώνα ἀπάνω ἀπὸ τὴν Κόνιτσα, ξαναζωντανεμένο, καταπράσινο, πανέμορφο.

Πέρυσι πληροφορηθήκαμε ὅτι ὁ Δῆμος Κονίτσης εἶχε πάρει τὴν ἀπόφασινὰ τὸ περιφράξη γιὰ νὰ τὸ προστατεύσῃ ἀποτελεσματικώτερα. Αὐτὴ ἡ μέριμνα τοῦ Δήμου μᾶς ἔκανε τότε νὰ σκεφθοῦμε ὄρισμένα πράγματα. Αὐτὲς τὶς σκέψεις μας θὰ τὶς ἔξωτερικεύσωμε σήμερα, μὲ τὴν ἐλπίδα πῶς θὰ συζητηθοῦν ἀπὸ τοὺς ἄρμοδίους.

“Οπως καὶ ἄλλοτε γράψαμε καὶ ἡμεῖς καὶ ἄλλοι Κονιτσιῶτες, ἄλλα καὶ πρόσφατα σ’ ἐνα σημειωμά μας στὸ προγούμενο τεῦχος, ἡ Κόνιτσα παρουσιάζη τουριστικὸν ἐνδιαφέρον. Ἐπιβεβλημένον εἶναι νὰ στραφοῦμε καὶ σ’ αὐτὴ τὴν κατεύθυνσι ποῦ δὲν θὰ μᾶς λύσῃ ὅλα τὰ προβλήματα ἄλλα πάντως πολὺ θὰ μᾶς ὠφελήσῃ.

Στὸ ἄρθρο μας αὐτὸ δὲν θὰ ἀσχοληθοῦμε μὲ τὶ πρέπει νὰ γίνῃ στὸν τομέα αὐτὸν γιὰ νὰ προσελκύσουμε τὸν τουρίστα. Τὰ εἴπαμε αὐτὰ καὶ θὰ τὰ ξαναποῦμε. Καὶ ἡμεῖς καὶ ἄλλοι. Ἐδῶ ἐντοπίζουμε τὸ θέμα στὸ βουνὸ ποῦ στολίζει τὴν πατρίδα μας. Γι’ αὐτὸ καὶ μόνο θὰ ἀσχοληθοῦμε.

Πρῶτο μέλημα μας πρέπει νὰ εἶναι ἡ προφύλαξή του ἀπὸ τὴν καταστροφή. Ἀπὸ κάθε κακὴ ἐνέργεια ποῦ μπορεῖ νὰ τὸ βλάψῃ ἡ νὰ τὸ ἔξαφανίσῃ.

Πρέπει νὰ διαφωτίσουμε ὅλους νὰ κάνουν πίστη τους τὸ ὅτι μιὰ καταστροφὴ τοῦ βουνοῦ ἰσοδυναμεῖ μ’ ἐνα δυνατὸ σεισμὸ ποῦ σωριάζει ὅλη τὴν Κόνιτσα σὲ ἐρείπια.

Ἡ Κόνιτσα χωρὶς τὴ μεγάλη βλάστηση στὸ βουνό της ὅχι μόνο θὰ χάσῃ τὴν χάρη της, ἄλλα καὶ δὲν θὰ μπορέσει νὰ σταθῇ, γιατὶ οἱ νεροποντὲς κατρακυλῶντας θὰ συμπαρασύρουν τὰ πάντα.

Ἐπειδὴ δὲ ὁ μεγαλείτερος κίνδυνος γιὰ τὸ βουνό μας εἶναι ἡ πυρκαϊὰ καὶ ἴδιως κατὰ τοὺς θερινοὺς μῆνας, καθῆκον ἐπιβεβλημένον εἶναι τόσον ἡ Δασικὴ Ὕπηρεσία ὅσον καὶ ὁ Δῆμος νὰ λάβουν τὰ κατάλληλα μέτρα καὶ ἴδιᾳ διὰ τοῦ διορισμοῦ ἐκτάκτων κατὰ τοὺς θερινοὺς μῆνας δασοφυλάκων.

Ἐκτὸς ἀπὸ τὴν Τύμφη ἃς προσέξουμε καὶ τὸ βουνὸ τοῦ προφήτη Ἡλία στὴν ἀναδασωτικὴ προσπάθεια τοῦ Κράτους εἰς τρόπον ὥστε καὶ αὐτό, σὺν τῷ χρόνῳ νὰ ντυθῇ μὲ τὴν καταπράσινη φορεσιά.

Ἡ διαφύλαξις καὶ ἡ ἀναδασωσις τῶν βουνῶν μας δὲν θὰ πρέπει νὰ εἶναι ἡ μοναδικὴ μας φροντίδα. Θὰ πρέπει νὰ τὰ ἐμπλουτίσωμε, μὲ ἀγριόγιδα, ἐλάφια καὶ ζαρκάδια,

Ο κ. Γιάννης Λυμπερόπουλος στὴν τελευταία γενικὴ συνέλευσι τοῦ Συνδέσμου μας ἔκαμε μιὰ πρότασι. Κάπου εἶδε λαξευμένο στὸ μάρμαρο ἐνα ἀγριόγιδο. Τὸ βρῆκε ὡραῖο αὐτὸ τὸ ἄγαλμα γιὰ νὰ στολίσῃ τὴ Κόνιτσα σᾶν «σῆμα κατατεθὲν» ποῦ ταιριάζει στὴ φύση της.

Καὶ πρότεινε νὰ ἀποφασίσῃ ἡ Συνέ-

λευση νὰ ἀγορασθῇ ἔνα τέτοιο καλ-
λιτέχνημα καὶ νὰ στηθῇ στὴν Κόνιτσα.
‘Η Συνέλευσις ἐνέκρινε τὴν πρότασι ἐφ’
ὅσον θὰ ὑπάρξουν οἱ οἰκονομικὲς πρὸς
τοῦτο δυνατότητες.

Μά σκέπτομαι. Τὶ ἔννοια θὰ ἔχει νὰ
στηθῇ ἔνα τέτοιο μαρμάρινο ἀγριόγιδο,
σᾶν ἐκδηλωτικὸ τοῦ τόπου μας, ὅταν
ἡμεῖς ἔχουμε καταστρέψει ὅλη τὴν πα-
νίδα τῶν βουνῶν μας;

Νὰ γίνῃ αὐτό. Μαζὶ ὅμως μὲ μιὰ
προσπάθεια ποὺ θὰ ξαναγεμίσῃ τὰ

βουνά μας ἀπὸ τὰ ἄκακα ζῶα καὶ θὰ
τὰ μεταβάλῃ σὲ δρυμούς ποὺ καὶ γιὰ
τὸ λόγο αὐτὸ θὰ προσελκύουν περισ-
σότερο κόσμο.

Πιστεύω ὅτι αὐτὰ δὲν εἶναι τῆς φαν-
τασίας τοῦ Ἰουλίου Βέρν καὶ μὲ καλὴ
θέληση μποροῦν νὰ πραγματοποιηθοῦν.

“Οταν διαφυλάξουμε τὸ βουνό μας—
τὸ πράσινο καὶ τὰ ζῶα του—ἔγινε
ἔνα μεγάλο ἄλμα στὴν τουριστικὴ
ἀξιοποίηση τῆς Κονίτσης.

ΤΑΚ. ΠΑΠ.

‘Η ΚΟΝΙΤΣΑ μπαίνοντας στό τέταρτο χρόνο τῆς ἔκδοσής της,
φιλοδοξεῖ νὰ παίξει ἔνα βαρύνοντα ρόλο στὶς προσπάθειες γιὰ τὴν
ἀνάπτυξη τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαρχίας.

Γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτὸ διαθέτει ὡρισμένο ἀριθμὸ σελίδων της σὲ
παράγοντες καὶ ἐπιστήμονες ποὺ μὲ «π ρ ὄ φ α σ η» τὴν Ἐπαρχία
τῆς Κόνιτσας, θὰ ἥθελαν νὰ ἀσχοληθοῦν μὲ τὰ προβλήματα τῆς
Ἑλληνικῆς Ἐπαρχίας ποὺ εἶναι ταυτόχρονα καὶ προβλήματα καὶ
τῆς δικῆς μας Ἐπαρχίας.

‘Η πρόθεσή μας αὐτὴ ἀποτελεῖ καὶ παράκληση σὲ καθένα ποὺ
ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὸν τόπο τῆς καταγωγῆς του, τὸν ἀπασχολοῦν
νὰ ἴδια θέματα.

Τιμή μας νὰ τὸν φιλοξενοῦμε. Μακάρι ἡ «Κόνιτσα» νὰ γινόταν
τὸ βῆμα γιὰ ν’ ἀκουσθῇ ἡ φωνὴ τῆς «έλληνικῆς ἐπαρχίας», καὶ νὰ
ριχτοῦν οἱ ἰδέες γιὰ τὴν ὀρθοπόδησή της.

‘Η παράκλησή μας αὐτὴ ἀπευθυνομένη πρὸς τοὺς συνεπαρ-
χιῶτες μας ἐπιστήμονες, παίρνει τὴν ἔννοια προσκλητηρίου
γιὰ μιὰ πρωτοπορειακὴ πρωτοβουλία τῆς ἐπαρχίας μας, σ’ ἔνα
ἀπὸ τὰ πειὸ φλέγοντα θέματα τῆς σημερινῆς Ἑλλάδας.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ «ΚΟΝΙΤΣΑ»

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΙΣ

Η ΕΠΑΡΧΙΑ ΚΟΝΙΤΣΗΣ ΚΑΙ Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

ΧΑΡ. ΓΚΟΥΝΤΟΥ

‘Αγαπᾶμε τὴν πόλη τῆς Κόνιτσας καὶ τὰ χωριά της. “Εχουν κάτι τὸ γραφικὸ καὶ ἴδιότυπο. Καὶ ἔχουν μιὰ ἄξια τοπικὴ ‘Ιστορία πολιτισμοῦ στὰ τελευταῖα ἑκατὸ χρόνια.

Καὶ πιστεύομε γιὰ τὴ γαιοφυσικὴ διαμόρφωση τῆς περιοχῆς ὅτι ἔχει κάτι τὸ ἐπιβλητικό, κάτι θαυμάσιο, πλούσιο καὶ ὅμορφο.

“Ἐνα τρίτο στοιχεῖο σημαντικὸ γιὰ κεινον ποὺ θὰ συνέβαινε νὰ κρίνῃ τὴ ζωὴ αὐτῆς τῆς περιοχῆς, εἶναι, νομίζομε, ὁ χαρακτήρας καὶ τὸ ἥθος γενικὰ τῶν ἀνθρώπων ποὺ κατάγονται καὶ ἔζησαν σ’ αὐτήν. Εἶναι κόσμος μετριοπαθής, ἐργατικός, ἀνθρωποι ποὺ ἥθικαν καὶ ἴδεολογικὰ ζοῦν (ἢ ἔζησαν) μὲ σωστὲς ἀρχές, μέσα στὰ φυσιολογικὰ ἄλλα καὶ τὰ λογικὰ πλαίσια τῆς ἀνθρώπινης ζωῆς.

Στὸ παρελθὸν ἰδίως ὑπῆρξαν πολὺ κοινωνικοί, ὁ τρόπος συμβιώσεώς τους ἦταν ὁμαλός χωρὶς κοινωνικὲς περιπλοκὲς καὶ ἀσυμβίβαστες προστριβές. Ἡ ἐγκληματικότητα ἔξ αἰτίας κοινωνικῶν ἡ ψυχολογικῶν ἀφορμῶν δὲν ἐκδηλώθηκε ποτέ, οὔτε σὲ χαμηλὰ ἐπίπεδα, ἀκόμη δὲ καὶ σήμερα. Οὔτε διάφορα σκάνδαλα ἀκούστηκαν ποτέ. Ἀντίθετα ἡ συνεργασία τῶν ἀτόμων ὑπῆρξε ὁμαλὴ καὶ ἡ ἀντιμετώπιση τῶν ζητημάτων τους ἀπὸ τὶς ἐπαφές τους ὀρθολογιστική. Ταξικὲς διαφορὲς δὲν ἐβλάστησαν καὶ οἱ φυσιολογικὲς τοπικιστικὲς ἀντιθέσεις τους ποτὲ δὲν πῆραν τὴ μορφὴ βιαιότητος. Οὔτε δὲ μὲ τὶς γειτονικὲς περιοχὲς σημειώθηκαν ποτὲ διενέξεις, συνηθισμένες σὲ ἄλλα μέρη.

“Ἐτσι θὰ μποροῦσε νὰ πῇ κανεὶς πώς οἱ κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας εἶναι ἀτομα μᾶλλον συντηρητικὰ στὶς ἴδεες καὶ προο-

δευτικὰ στὴν ἐργασία τους, ἀνθεκτικὰ στὶς κακουχίες καὶ σοβαρὰ στὶς δημιουργίες τους.

Οἱ ἴδιότητες αὐτὲς ἔξαίρονται ἀπὸ τοὺς κοινωνιολόγους, τοὺς φιλόσοφους κ.λ.π. Ἐλλὰ καὶ στὴν καθημερινὴ ζωὴ γίνεται ἡ ἀναγνώρισή τους, ὅπως ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὴν ἐκτίμηση ποὺ τρέφουν γιὰ τοὺς Κονιτσιῶτες, σχετικὰ μὲ τὶς παραπάνω ἴδιότητες, ὅσοι σὲ ἄλλα μέρη τοὺς συναναστρέφονται. Γιατὶ εἶναι φανερὸ πώς, ἀντίθετα ἀπὸ τὸ χαρακτήρα ποὺ παρουσίασαν ἡ παρουσιάζουν διάφορες ἄλλες περιοχὲς τῆς Ἑλλάδος, οἱ Κονιτσιῶτες δὲν ὑπῆρξαν ποτὲ «νταῆδες», «μαχαιροβγάλτες», κοινωνικὰ ἀσυντόνιστοι καὶ ἀκατάστατοι, οἰκονομικὰ ἀδίστακτοι συμφεροντολόγοι, σεξουαλικὰ ζωώδεις καὶ ἥθικαν ἀσυγκράτητοι ἡ «έτσιθελιστές».

Ὑπάρχουν δόμως ἐμπόδια τὰ δποῖα τοὺς δυσκολεύουν ν' ἀνέβουν ψηλότερα ὅπως: ‘Ἡ ἔλλειψη οἰκονομικῶν προϋποθέσεων (γιατὶ ἡ Κόνιτσα δὲν εἶναι παραγωγικὸς τόπος), ἡ ἔλλειψη μεθοδικότητος εἰς τὸ πνεῦμα τους ἀς ποῦμε ἡ μοιρολατρικὴ ἀδράνεια γιὰ ὅτι ἀφορᾶ τὴ διεκδίκηση δικαιωμάτων τους στὸν Ἑλληνικὸ χῶρο κλπ.

Κάπως ἔτσι εἶναι ἡ περιοχὴ τῆς Κόνιτσας καὶ οἱ Κονιτσιῶτες. Καὶ ἴδια ἐντύπωση δίνουν καὶ μερικὰ στοιχεῖα που παρουσιάζομε πιὸ κάτω.

* * *

‘Ἡ «Κόνιτσα» ἔχει παραχωρήσει τὶς στῆλες της σὲ ὅποιον συνεπαρχιώτη θέλει νὰ σημειώσῃ μὲ ἐλεύθερες ἴδεες ὅτι ἀφορᾶ τὴν ἐπαρχία. Ἀπὸ ωρισμένα κίνητρα, καὶ ἔχοντας κάποτε τὴν εύχέρεια,

σημειώνουμε κι' έμεις μερικές σκέψεις, ή καταχωροῦμε, ἀποδίδοντας πραγματικές καταστάσεις, κάτι τὸ ἐνδιαφέρον ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ παρατηρήσῃ κανεὶς σχετικὰ μ' αὐτές.

Αὕτη τὴ φορὰ πρόκειται γιὰ τὴν ἀναμετάδοση τῶν ἀντικτύπων στὴν κοινὴ γνώμη τῆς ἄλλης Ἑλλάδος ἀπὸ τὰ δεδομένα τῆς ἐπαρχίας μας. Τὶ ξέρουν οἱ ἄλλοι ἀπὸ τὴν ἐπαρχία Κονίτσης, τὶ γνώμη ἔχουν γι' αὐτήν, ποιοὶ ξέρουν κάτι γι' αὐτήν, τὶ τὴν προβάλλει εὔρυτερα.

Θὰ μποροῦσαν νὰ γραφοῦν πολλὰ γι' αὐτὸ τὸ θέμα, καὶ νὰ πάρη ἵδιαίτερη σημασία γιὰ κεί οὓς ποὺ ἐνδιαφέρονται γιὰ τὴν ἀναζωγόνηση, τὸ γόητρο, τὴν προβολὴ καὶ τὴν ἀνάπτυξη τῆς ἐπαρχίας. Νὰ προβληθοῦν δηλαδὴ μὲ διάφορους τρόπους στὸν κόσμο τοῦ Τύπου, στοὺς πολιτικοὺς στὶς κρατικὲς ὑπηρεσίες, στοὺς ἀνθρώπους τοῦ πνεύματος καὶ τῆς τέχνης (Βυζαντινολόγους, ἀρχιτέκτονες, σκηνοθέτες, ζωγράφους κλπ.) καὶ στὴν κοινὴ γνώμη γενικά, τόσο τὰ ἀξιόλογα καὶ ἐνδιαφέροντα στοιχεῖα τῆς περιοχῆς, ὅσο καὶ ἡ ἄδικη ἐγκατάλειψη καὶ ὁ μαρασμὸς ἀπὸ αὐτήν τὰ τελευταῖα χρόνια.

Γιατὶ εἶναι φανερὸ ὅτι καὶ οἱ ἄλλοι μᾶς ἀγνοοῦν καὶ ἐμεῖς δὲν ἀποφασίζομε νὰ ζητήσωμε τὸ δίκαιο μας, ἀφοῦ φαίνεται ὅτι ἔχουμε κάποιο δίκαιο ἢ δικαίωμα (ἀνενεργὸ ὅμως...) δπως ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὴ γνώμη καὶ τὴν κρίση καὶ ἄλλων ποὺ συνέβηκε νὰ γνωρίσουν τὴν ἐπαρχία.

Σχετικὰ ἀκριβῶς μὲ τὸ ζήτημα αὐτὸ θὰ παραθέσω παρακάτω ὅτι ὑπέπεσε στὴν ἀντίληψή μου παρακολουθῶντας ἕνα ἀρκετὰ μεγάλο μέρος τοῦ ἀθηναϊκοῦ τύπου τὰ τελευταῖα χρόνια καὶ ἀκούγοντας ἄλλους νὰ μιλοῦν γιὰ τὴν Κόνιτσα.

Ἄνθρωπους ποὺ νὰ γνωρίζουν τὴν Κόνιτσα συναντᾶ κανεὶς σὲ ὅλη τὴν Ἑλλάδα ἀνάμεσα σὲ ἄνδρες ποὺ πῆραν μέρος στοὺς πολέμους τοῦ 1940 ἢ τοῦ 1947. Εἶναι οἱ ἥλικιας 35—50 ἔτῶν καὶ δὲν συναντήσουν Κονιτσιώτη, ἀρχίζουν αὐθόρμητα νὰ μιλοῦν γιὰ τὴν ἐπαρχία, γιὰ τὴν ὁμορφιὰ τῶν χωριῶν καὶ τῶν δασῶν, ἀναφέρουν

ἀβίαστα τοπωνυμίες καὶ συσχετίζουν νόσταλγικὲς ἢ περιπετειώδεις ιστορίες τους μὲ τὴν εὔγένεια τῶν κατοίκων. Πολλοὶ καταλήγουν: «Πῶς θὰ ἥθελα τώρα νὰ πήγαινα μιὰ φορὰ ἐκεῖ πάνω».

Στὴν ἐποχὴ ἐκείνη ἐπίσης ἀναφέρονται πλῆθος βιβλίων μὲ ἀνάλυση τῶν πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων (ἰδίως στρατιωτικὲς ἐκδόσεις) ἀλλὰ καὶ μὲ περιγραφικά, ἡθογραφικά, ἢ ἡμερολογιακὰ στοιχεῖα (π.χ. «Δαβάκης—Πίνδος», «Ἡ Ἰταλικὴ εἰσβολὴ», «Πυραμίδες 67» τοῦ P. Ἀποστολίδη κλπ.).

Ἐτσι ἡ ἐποχὴ ἐκείνη ποὺ συνέδεσε τὴν Κόνιτσα μὲ τὶς πολεμικὲς μάχες, μὲ τοὺς στρατιωτικοὺς καὶ μὲ τὶς εἰδήσεις στὸν Τύπο τὰ χρόνια ἐκεῖνα, ἔκαμε νὰ εἴναι τώρα γνωστὴ ἡ ἐπαρχία στὸ μεγαλύτερο μέρος τῶν Ἑλλήνων σὰν ἡ περιοχὴ τῶν μαχῶν ἐκείνης τῆς ἐποχῆς. Μερικοὶ ὅμως ξέρουν ἀκόμη ὅτι ὑπάρχουν δασοσκέπαστα βουνά, ἔλατα, νερά καὶ φυσικὲς ὁμορφιές. Στὴν Ἑλληνικὴ ιστορία πάντως πουθενὰ δὲν ἔμαθαν κάτι γι' αὐτήν.

Ἀπὸ τὸ γυναικεῖο κόσμο, σὲ ἄλλες μὲν τὸ δύναμα τῆς ἐπαρχίας δὲν θυμίζει τίποτε, ἐνῷ ἄλλες ἐπαναφέροντας στὴ μνήμη τοὺς τὶς σχολικὲς γεωγραφίες, ὑπολογίζαντας ὅτι βρίσκεται κάπου στὴν "Ηπειρο" ἢ στὴ Δ. Μακεδονία.

Ἄν ἡ συζήτηση ἐκταθῆ, ἐκφράζουν ὅλοι τὴ συμπάθειά τους γιὰ τὴν ἄδικη τύχη τῶν χωριῶν καὶ γιὰ τοὺς κατοίκους ποὺ καμμιὰ σύγχρονη φροντίδα δὲν τοὺς προσφέρεται ἀπὸ τὸ Κράτος καὶ τοὺς ἄλλους ἀρμόδιους.

Συγχαρητήρια προβάλλει καὶ ἡ σκέψη μερικῶν ὅτι πρόκειται γιὰ μιὰ περιοχὴ ἀγονη, βραχώδη καὶ καθυστερημένη, μακριὰ ἀπὸ τὸν ἄλλο κόσμο, ἀπολίτιστη, βλάχικη, μὲ ἀγροϊκο καὶ τραχὺ πληθυσμό. Ἡ φαντασία μπορεῖ νὰ τὰ δημιουργήσῃ ὅλα αὐτά, ἀφοῦ στὸν πολὺ κόσμο τίποτε δὲν εἴναι γνωστὸ ἀπὸ τὸ παρελθὸν τῆς ἐπαρχίας καὶ ἀφοῦ ἡ ἔλλειψη συγκοινωνίας μὲ ἄλλες περιοχές, ἡ ἔλλειψη οἰκονομικῶν πόρων καὶ ἡ θέση της ἀνάμεσα σὲ ἄλλες ἀνανάπτυχτες περιοχές, εύκολα μποροῦν νὰ συνθέσουν αὐτήν τὴν ἐσφαλμένη ἐντύπωση. "Ωστε νὰ νομίζουν

Βάσανα τῆς σκλαβιάς

ΤΑ ΤΕΡΤΙΠΙΑ ΤΟΥ ΓΙΟΥΖΠΜΠΑΣΗ ΝΕΤΖΗΠ ΕΦΕΝΤΗ

A.N. ΕΥΘΥΜΙΟΥ

Στοὺς λαϊκοὺς τύπους τῆς παληᾶς Κόνιτσας πρέπει νὰ καταταχθῇ ἀναμφισβήτητα καὶ ὁ περίφημος Γιούζμπασης Νετζήπ Ἐφέντης ἀπὸ τὴ Μεσαριᾶ, ποῦ κατοικοῦσε στὸ νῦν σπῆτι Κωλέτση στὴν Ἀπάνω Κόνιτσα καὶ διετέλεσε διοικητὴς Χωροφυλακῆς ἐπὶ μιὰ περίπου δεκαετία (1893-1903) στὴν Κόνιτσα.

‘Ο Νετζήπ Ἐφέντης λοιπὸν εἶχε ἀναγάγει τὴν κατεργαριά καὶ τὴν ὑποκρισία σὲ ἐπιστήμη. Χωρὶς τὸ ἀπαραίτητο «μπαξίσι», ὅπως ὅλοι οἱ Τούρκοι καὶ Τουρκαλβανοί, δὲν διεκπεραίωνε καμμιὰ ὑπόθεσι. Μὲ τοὺς λωποδύτες καὶ ζωοκλέφτες, ὅπως ὁ Ντίνια Χαρίστης, ὁ Κόλια Ντάμας, ὁ Κακαράντζας, ὁ Κολίτσας, ὁ Τσέκος, ὁ Σιεφκέτης τοῦ Σουλεϊμάναγα, ὁ Βελῆς τῆς Ραϊφέκως κλπ. τῷχε τὸ ἔνα, καὶ ἐπαιρνε πάντοτε κι’ αὐτὸς τὸ μοιράδι του ἀπὸ τὲς . . . παστρικὲς δουλιὲς ποὺ κάνανε. ‘Ο Κώστα Ζέρβας ὁ πηγαδᾶς, μολογοῦσε πὼς κάποτε ποὺ εἶχε ἀνεβῆ ψηλὰ στὸ τσιατὶ (στέγη) τοῦ Νετζήπ ἀφέντη γιὰ νὰ διορθώσῃ τὶς σταλαματιές, εἶχε

πολλοὶ ὅτι οἱ κάτοικοὶ τῆς εἶναι ντυμένοι ὅλοι μὲ βλάχικες ἐνδυμασίες, μιλοῦν ἰδιότυπη γλῶσσα, ζοῦν ἀθλιὰ κτηνοτροφικὴ ζωὴ καὶ ἔχουν καθυστερημένα ἔθιμα, ὅπως ἵσως νομίζουν γιὰ τὸ Μέτσοβο, ἐνῶ γιὰ τὸ Ζαγόρι δύως ὅχι. Καὶ ἀφοῦ αὐτὸς συμβαίνει, σκέπτεται κανεὶς πόσα θὰ εἶχε κερδίσει ἡ ἐπαρχία ἢν εύρισκε τὸν τρόπο νὰ προβληθῇ στὴν στὴν κοινὴ γνώμη ἴδια μὲ τὸ Ζαγόρι.

(Συνεχίζεται)

βρῇ ἔκει ψηλὰ ἔνα σωρὸ δέρματα ἀπὸ τὰ κλεμένα σφαχτὰ ποὺ τοῦ ἔφερναν γιὰ πεσκέσι οἱ φίλοι του ζωοκλέφτες.

“Οταν συνέβαινε νὰ γίνη καμιὰ κλοπή, καὶ οἱ παθόντες κατήγγελναν ὡς ὑποπτοὺς καὶ ἐνόχους τοὺς παραπάνω φίλους του. ὁ Νετζήπ Ἐφέντης ἐστελνε καὶ τοὺς ἐπιανε καὶ τοὺς ἔβαζε στὸ γκιζντάνι (φυλακή), καὶ κατόπι, δίνοντας τὸ κουρμπάτσι (μαστίγιο) στὸν ἔμπιστο ζαπτιέ του τὸν Ἀλῆ τὸν πρόσταζε.

—Βάρτο ὡρὲ τὸ μπεζεβέγκη, βάρτο νὰ μαρτυράῃ, νὰ λέη τὸ ἀλήθεια.

Καὶ ὁ κακόμοιρος ὁ νοικοκύρης ποὺ τοῦ εἶχαν κλέψει τὰ ζωντανὰ ἥ τὰ πράγματά του, ἄκουγε ἀπὸ πάνω χαρούμενος—σὰν ὁ Ἀλῆς κατέβαινε κάτω στὸ ὑπόγειο—τὸ κουρμπάτσι νὰ πηγαίνη βάπτ-βούπ, καὶ τὸν κρατούμενο νὰ γουργιάζῃ.

—Ἀμάν ! ὡχ, ἀμάν.

Στὴν πραγματικότητα ὅμως τὶ συνέβαινε.....

‘Ο παμπόνηρος Γιούζμπασης εἶχε ἐπινοήση τὸ ἀκόλουθο τερτῆπι (κόλπο) γιὰ νᾶχη καὶ τὸ λύκο χορτάτο, καὶ τὰ πρόβατα σωστά.

Εἶχε τεντωμένο γερὰ ἔνα τραγοτόμαρο κάτω στὸ κρατητήριό του, καὶ ἀπάνω σ’ αὐτὸς ἀνεβοκατέβαινε τὸ κουρμπάτσι τοῦ ζαπτιέ Ἀλῆ. Πολλὲς φορὲς μάλιστα, γιὰ νὰ μὴ κουράζεται ὁ Ἀλῆς, τὸ χρυποῦσε ὁ ἴδιος ὁ κρατούμενος, καὶ ξεφώνιζε συνάμα, «ὦχ, ὡχ. ὡχ μάνα μου».

—Πὸ ἄκου! ἄκου, ἔλεγε τότε ὁ παράδοξος αὐτὸς ἐκπρόσωπος τῆς ἔξουσίας

στὸν ἀφελῆ παθόντα χωρικό, τὸ ἔχει ζουρλάνει στὸ ξύλο τὸ λιανέτη τὸ κλέφτη

"Αλλοτε πάλι ἔκαμνε τὴν ἑξῆς μπαγαμποντιὰ γιὰ νὰ ἀπαλλάξῃ τοὺς κρατουμένους φίλους του ἀπὸ τὴν κατηγορία. Τοὺς ἔβγαζε τὴν νύχτα κρυφὰ τὴν ἄλλη μέρα νὰ παραπονεθοῦν γιὰ τὴν καινούργια κλοπὴ ὁ Νετζήπ ἐφέντης τοὺς ἔλεγε.

—Πὸ ἐσεῖς μοῦ λέγεταν ὅτι τὰ κλέφτια εἶναι τὸ Κόλια Ντάμα, τὸ Ντίνια, τὸ Κολίτσα πὸ αὐτὰ τὰ ἔχω στὸ γκιζντάνι !

Καὶ τοὺς ὁδηγοῦσε νὰ τοὺς ἴδοῦν καὶ νὰ..... πεισθοῦν ! μὲ τὰ ἴδια τους τὰ μάτια. Κατόπι συνέχιζε.

—"Αδικα τὰ κατηγορᾶτε τὰ ἀνθρώπια ! πὸ ἄλλα θὰ εἶναι τὰ κλιέφτες, τίποτα Κολωνιᾶτες. 'Ετοῦτα εἶναι ἀθώα, μπιραέτ. Καὶ ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν ἔμπιστό του 'Αλῆ.

—'Ωρὲ 'Αλῆ ! ἄνοιξε ὡρὲ τὸ πόρτα καὶ ἀπολυκέ τους. ἀδικα ! τὰ βάλαμε στὸ γκιζντάκι τὰ καϊμένα.

Καὶ τύχαινε πολλὲς φορές, οἱ παρα-

ἀπὸ τὴ φυλακή, καὶ τοὺς ἔστελνε νὰ ξανακλέψουν πράγματα ἀπὸ τὸ ἴδιο σπῆτι ἢ κυρίως σφαχτὰ ἀπὸ τὴν ἴδια στάνη, καὶ νὰ ξαναγυρίσουν πάλι νὰ ξαναμποῦν στὸ γκιζντάνι. Καὶ ὅταν πλέον οἱ παθόντες ξαναρχόταν τὴν πονούμενοι χωριᾶτες—ποὺ ἥξεραν καλὰ τὶ κουμάσια ἥταν ὁ Κόλιας, ὁ Ντίνιας, καὶ οἱ ὑπόλοιποι συντρόφοι των—νὰ διαμαρτύρονται γιὰ τὴν ἀπολυσί των. καὶ τότε ὁ ἀνεκδιήγητος ἐκεῖνος Γιούμπασης ἀγρίευε.

—Πὸ δὲν ἀντρέπεστε ὡρέ ! τὰ βάλεταν ἄδικα ὡρὲ τὰ ἀνθρώπια στὸ γκιζντάνι, καὶ ἔφαγαν καὶ ξύλο ὡρέ. 'Ισπάτ ὡρέ, 'Ισπάτ ! (φέρτε ἀποδείξεις τῆς ἐνοχῆς των).

Καὶ πρὸς μεγάλη χαρὰ καὶ ἀγαλλίασή των ἀποφυλακιζομένων, ἀμα οἱ διαμαρτυρίες συνεχιζόταν, ἄρχιζε τώρα μὲ τὸ κουρμπάστι τοὺς ἄτυχους χωριᾶτες ποὺ εἶχαν λάβει τὴν τόλμη νὰ παραπονεθοῦν καὶ νὰ ζητήσουν δικαιωσύνη γιὰ τὴν κλεμένη περιουσία των.....

(Συνέχεια)

D^R ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΧ. ΓΑΚΗΣ

(ἐκ Φούρκας - Κονίτσης)
ἰατρὸς Παθολόγος - ρευματολόγος
πρώην 'Αρχιατρος τοῦ Νοσοκομείου
BUKUR Βουκουρεστίου

ἰατρεῖον : ὁδὸς Καρνεάδου 3
ώραι ἐπισκέψεων 5 - 8 μ. μ.
τηλέφωνα 719.746 καὶ 965.388

ΧΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

‘Ο ἐν Κονίτση ἀνταπόκριτής μας κ. Εύθυμιου

ἐγνώρισεν ὅτι κατὰ τὶς ἡμέρες τοῦ Πάσχα ἥλθαν πολλοὶ ἐκδρομεῖς ἀπὸ τὰ Γιάννινα, οἱ ὅποιοι ὅμως ἔφυγαν στενοχωρημένοι γιατὶ δὲν βρῆκαν ἐστιατόριο γιὰ νὰ φᾶνε.

Αὐτὸ τὸ γεγονὸς μᾶς ἐβύθησε σὲ λυπηρὲς σκέψεις.

Τὸ ἔχουμε πῆ καὶ ἄλλοτε, τὸ λέγομε καὶ σήμερα καὶ θὰ τὸ λέγουμε διαρκῶς ὅτι δὲν πρέπει νὰ τὰ περιμένουμε ὅλα ἀπὸ τὸ Κράτος. ‘Ημεῖς θὰ χαράξουμε τὸ δρόμο τῆς τουριστικῆς ἀναπτύξεως καὶ ὅταν τὸ Κράτος θὰ ἴδῃ τὸν χαραγμένο δρόμο, θὰ ἔλθῃ ἀρωγός.

Ἐὰν ἡμεῖς μένουμε στὴν ἀδράνεια καὶ περιμένουμε τὸ μάννα νὰ πέσῃ ἀπὸ τὸν οὐρανό, ἀς τὸ χωνέψουμε καλὰ τὸ ὅτι κανένας δὲν θὰ μᾶς προσέξῃ.

Σὲ ἄρθρα μᾶς εἰς τὸ παρελθὸν ἐτονίσαμε ὅτι ἡ Κόνιτσα παρουσιάζει τουριστικὸ ἐνδιαφέρον, γιατὶ εἶναι προικισμένη μὲ ἀπαράμιλες φυσικὲς καλλονές.

‘Η περιοχή μᾶς ἔχει χαρακτηρισθῆ ‘Αλπικὴ καὶ εἴχε κριθῆ καὶ ἀπὸ ξένους εἰδικοὺς κατάλληλη γιὰ ἀξιοποίηση τουριστική. ‘Ας ἀρχίσῃ λοιπὸν ἀπὸ ἡμᾶς τοὺς ἴδιους αὐτὴ ἡ ἀξιοποίησις. Τὸ πρῶτο βῆμα εἶναι ἔνα δυὸ καλὰ ἐστιατόρια, στὰ ὅποια νὰ μπορῇ νὰ βρῇ καλὸ καὶ καθαρὸ φαγητὸ ὁ ἐπισκέπτης. Σήμερα ἔχουμε, δόξα τῷ Θεῷ, τὸ μεγαλείτερο δῶρο ποὺ φέρνει τὸν πολιτισμὸ καὶ τὴν πρόοδο. ‘Έχουμε τὸ ἥλεκτρικὸ ρεῦμα. ‘Ετσι μπορεῖ καθε τὸν ἐστιατόριο νὰ ἔχῃ στὸ ψυγεῖο του ἀποθηκευμένο νωπὸ κρέας ποὺ νὰ μπορεῖ νὰ χρησιμοποιηθῇ ἀνά πᾶσαν στιγμήν.

Θὰ ἥτο δύσκολο ὅταν ἥλθε ἔνα αὐτοκίνητο τὸ Πάσχα ἀπὸ τὰ Γιάννινα νὰ ἐτοιμασθοῦν δύο σοῦβλες μὲ ἀρνιά; Καὶ λεφτὰ θὰ ἀφιναν στὴ Κόνιτσα οἱ ἐπισκέπται καὶ αὐτοὶ θὰ φεύγαν εὐχαριστημένοι. Τὸ καλὸ ὅμως θὰ ἥταν ἀκόμα μεγαλείτερο. Αὐτοὶ θὰ ἦσαν κήρυκες γιὰ νὰ μᾶς ἔλθουν καὶ

ἄλλοι καὶ σιγὰ-σιγὰ νὰ σχηματισθῆ ἔνα ρεῦμα τουριστικό. ‘Ημεῖς πιστεύουμε ὅτι ὁ Γιαννιώτης ποὺ θέλει τὴν Κυριακὴ ἡ τὴ γιορτὴ νὰ φύγῃ ἀπὸ τὰ Γιάννινα δὲν ἔχει ἄλλο μέρος καλλίτερο νὰ ἐκλέξῃ ἀπὸ τὴν Κόνιτσα, δεδομένου μάλιστα ὅτι μᾶς εύνοει καὶ ὁ δρόμος ποὺ εἶναι ἀσφαλτοστρωμένος.

‘Ο γράφων τὸ παρὸν σημείωμα κάθε Κυριακὴν καὶ κάθε ἑορτὴν μετέχει εἰς ἐκδρομὰς εἰς διάφορα μέρη. Μεταξὺ τῶν κωμοπόλεων ποὺ ἔχει ἐπισκεφθῆ εἶναι καὶ ἡ Στενὴ τῆς Εύβοίας. ‘Ἐνα χωριουδάκι μέσα σὲ βουνὰ καταπράσινα ποὺ σοῦ δίδει λίγο ἐντύπωση ἀπὸ Κόνιτσα, χωρὶς βέβαια νὰ μπορεῖ νὰ συγκριθῆ μ’ αὐτὴν, γιατὶ ἡ Κόνιτσα καὶ πολὺ μεγαλείτερη εἶναι καὶ ὀργανωμένη ως πόλις καὶ αἱ φυσικές της καλλονὲς εἶναι ἀσύγκριτα ἀνώτερες. Αὐτὸ τὸ χωριουδάκι τὸ ἐπισκέπτονται κάθε Κυριακὴ 10 τούλαχιστον πούλμαν ἀπὸ τὴν Ἀθήνα καὶ ἀπὸ ἄλλα μέρη καὶ πολλὰ μικρὰ αὐτοκίνητα.

Τὸ ἐπισκέπτονται δὲ διότι καὶ ὁ τουρισμὸς ἔφτιαξε ἔνα μικρὸ ξενοδοχεῖο μὲ ἔνα λαμπρὸ ἐστιατόριο στὸ ὅποιο βρίσκεις νὰ φᾶς πολιτισμένο καὶ ὅχι ἀκριβὸ φαγητό, ἀλλὰ καὶ ἔνας-δυὸ ἴδιωται ἀρχισαν νὰ προσαρμόζωνται στὶς ἀπαιτήσεις τῆς ἐποχῆς μᾶς καὶ νὰ προσφέρουν φαγητὸ καθαρό.

Μὰ θὰ μοῦ πῆτε ὅτι ἡ Στενὴ βρίσκεται κοντὰ στὴν Ἀθήνα. Λίγα χιλιόμετρα πέρα ἀπὸ τὴ Χαλκίδα κι ἔτσι ξεσπάει καὶ ἐκεῖ ἡ κοσμοπληγμύρα τῆς Ἀθήνας. Σωστὸ εἶναι αὐτό. ‘Αλλὰ ἀν δὲν ἥταν τὰ καλὰ ἐστιατόρια ποιὸς θὰ πήγαινε;

‘Ημεῖς δὲν μποροῦμε νὰ ἔχουμε ἀκόμα μεγάλες ἀξιώσεις. Βρισκόμαστε στὸ ἄκρον τῆς Ἐλλάδος. ‘Ας προσελκύσωμε πρὸς τὸ παρὸν τὸν Γιαννιώτη τουρίστα. ‘Αργότερα, μὲ τὴν ὁδικὴ ἔνωσί μας μὲ τὴν Μακεδονία, τὰ πράγματα θὰ πάρουν μεγαλείτερη ἔξέλιξη.

Τὸ ἔχουμε δηλώσει ἀπὸ τὴν ἀρχὴ-ρητὰ καὶ κατηγορηματικὰ—ὅτι τὸ περιο-

δικὸς αὐτὸς δὲν ἔχει ἀπολύτως καμμιὰ σχέσι μὲ τὴν πολιτική. Ἐνδιαφέρεται μονάχα γιὰ τὴν προβολὴ τῆς ἐπαρχίας μας. Τὴν ἀρχὴν αὐτὴν τὴν τηρήσαμε ως τώρα καὶ θὰ τὴν τηρήσουμε μὲ θρησκευτικὴ εὐλάβεια. Ἡ ἀρχὴ μας ὅμως αὐτὴ δὲν θὰ πρέπει νὰ μᾶς ἐμποδίσῃ ἀπὸ τοῦ νὰ ἐκφράσωμεν τὰς εὐχαριστίας μας καὶ ως Σύνδεσμος Κονιτσιωτῶν καὶ ως Περιοδικὸν τῆς ἐπαρχίας Κονίτσης πρὸς τὸν ἀξιότιμον Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν κ. Κωνστ. Μητσοτάκην, χάρις εἰς τὰς φροντίδας τοῦ ὄποίου ἐπεξετάθη ἡ ἀποστολὴ τοῦ ἰδρύματος Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων καὶ στὴν Κόνιτσα.

Τὴν πληροφορίαν αὐτήν, ως ἀνεγράψαμεν καὶ εἰς τὸ προηγούμενον τεῦχος, μᾶς παρέσχεν ἡ κυρία Ε. Γεωργιάδου, θεία τοῦ κ. Ὑπουργοῦ καὶ χήρα τοῦ Κ. Γεωργιάδου, Διευθυντοῦ τοῦ Ἀναγνωστοποιείου Γεωργικοῦ Σχολείου μέχρι τῆς ἐκκρήξεως τοῦ πολέμου 1940. Ἡ κυρία Γεωργιάδου παραμείνασα ἐπὶ μακρὸν εἰς Κόνιτσαν, τὴν ἀγάπησε σὰν δεύτερη πατρίδα της καὶ γι' αὐτὸς καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ τὴν ἐπισκέπτεται καὶ νὰ ἐνδιαφέρεται γι' αὐτήν.

* * *

Μὲ τὴν εὔκαιρίαν αὐτὴν ἀς πληροφορηθοῦν οἱ νεώτεροι ὅτι ὁ Κ. Γεωργιάδης—νέος τὴν ἡλικίαν καὶ εἰς τὴν ἀκμὴν τῆς δράσεώς του ἀποβίωσας—ἥτο ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τῆς Σχολῆς καθηγητὴς εἰς αὐτὴν καὶ ἀκολούθως, μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τοῦ πρώτου Διευθυντοῦ Παντελιά, ἐπὶ πολλὰ ἔτη διηρέθυνε αὐτήν. Πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι ἐπὶ τῶν ἡμερῶν του ἔφθασεν ἡ Σχολὴ εἰς τὸ Ζενίθ τῆς ἀκμῆς της, εἶχε δὲ δημιουργήση τοιαύτην αἴγλην ώστε ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος νὰ ἔρχονται παιδιὰ ἀγροτῶν πρὸς φοίτησιν. Ἡ τότε ἀκμὴ τῆς Σχολῆς κατὰ τὸ μεγαλείτερον ποσοστὸν διείλεται εἰς τὸν Κ. Γεωργιάδην ὁ ὄποιος εἶχε συνειδητοποιήσει τὸ ἔργον του ως ἱερὰν ἀποστολήν.

Ἐπίστευσεν εἰς τὴν ἀποστολὴν του καὶ τὴν ἔφερεν εἰς πέρας. Εἴμαι δὲ βέβαιος ὅταν ἔκλεινε τὰ μάτια του—ἐκεῖνα τὰ

όλόφωτα μάτια—ὅλη του ἡ σκέψη θὰ ᾔτο στὸ Σχολεῖο του ποῦ ἀναγκάσθηκε, ἐπικειμένης τῆς εἰσόδου τῶν Ἰταλῶν κατὰ τὸ 1940 νὰ τὸ ἀφίσῃ ἔρμαιον τῶν ἀνέμων.

Αὐτὰ τὰ λίγα γράφομεν σήμερα, ἐπιφυλασσόμενοι νὰ ἀφιερώσωμεν ὀλόκληρον τεῦχος εἰς τὴν Σχολὴν τοῦ Ἀναγνωστοποιούλου καὶ τοὺς διακονίσαντας εἰς αὐτήν, προσεχῶς ὅταν θὰ ὀλοκληρωθῇ ἡ σχετικὴ ἔργασία.

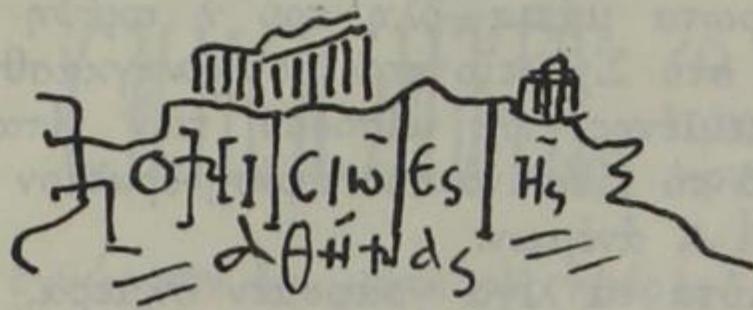
ΤΑΚ. ΠΑΠ.

ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ—ΣΧΟΛΙΑ—ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Κατὰ τὴν θερινὴν περίοδον τῶν παρελθόντων ἐτῶν τὰ ἴδιωτικὰ καταστήματα (ἐμπορεπαγγελματικὰ κλπ.) τῆς Κονίτσης ἦνοιγον τὸ ἀπόγευμα τὴν 4,30 καὶ ἔκλεινον τὴν 9 μ.μ. Ἡδη ὅμως κατόπιν διαταγῆς τῆς ἀστυνομίας καὶ Νομαρχίας ἀνοίγουν τὴν 4ην καὶ κλείουν τὴν 9,30 μ.μ. Ἄσ κρίνουν οἱ ἀρμόδιοι ἃν εἶναι σωστὸν καὶ δίκαιον εἰς ἐποχὴν κατὰ τὴν ὄποιαν οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι ἔργαζονται ἐπὶ ἔξαρον οἱ ὑπάλληλοι τῶν ως ἄνω καταστημάτων καὶ ἔργαστηρίων νὰ ἔργαζονται, ἀπὸ τῆς 7ης π.μ. μέχρι 1ης μ.μ. καὶ ἀπὸ 4,30 μέχρι 9,30 μ.μ. δηλαδὴ ἐπὶ 11,30 ὥρας ἡμερησίως.

* * *

Πρὸ ἡμερῶν ὅφις ἔδηξεν μίαν γυναικα εἰς τὴν ἀπομεμακρυσμένην Κοινότητα Πληκατίου, καὶ δὲν εύρεθη κάπου ἐκεῖ πλησίον εἰς ἀντιοφικὸς ὄρὸς διὰ νὰ τῆς παρασχεθῇ ἀμέσως βοήθεια. ἐδέησε νὰ κατέλθῃ εἰς Κόνιτσαν διὰ νὰ τῆς γίνη τοιαύτη ἐνεσις. Καὶ εύτυχῶς ἄνθεξε καὶ διεσώθη. Δὲν θὰ ᾔτο ἄραγε σωστὸν ἡ μᾶλλον ἐπιβεβλημένον τοιαῦτα φάρμακα, ως καὶ ἄλλα καρδιοτωντικὰ κλπ. νὰ εύρισκονται ὅχι μόνον εἰς τὰ ἀγροτικὰ Ἱατρεῖα τῆς ὑπαίθρου ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ Κοινοτικά Γραφεῖα καὶ νὰ τὰ μεταχειρίζονται ἐν ὥρᾳ ἀνάγκης χωρικοὶ διατελέσαντες Νοσοκόμοι ἃν ὑπάρχουν;

—'Η Δεσποινίς Μερόπη Ξεν. 'Αδαμαντίδη καὶ ἡ κυρία 'Ιωάννα χήρα Φωκίωνος 'Αδαμαντίδη, διέθεσαν εἰς τὸν Σύνδεσμον Κονιτσιωτῶν 'Ο ΑΩΟΣ ἀπὸ δραχμὰς 500 ἑκάστη, εἰς μνήμη τοῦ ἀδελφοῦ τῆς πρώτης καὶ συζύγου τῆς δευτέρας ΦΩΚΙΩΝΟΣ ΞΕΝ. ΑΔΑΜΑΝΤΙΔΗ συμπρατριώτου μας δικηγόρου, πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως τὰ χρήματα ταῦτα διατίθενται ὑπὲρ Κονιτσιωτῶν ἔχόντων ἀνάγκην βοηθείας.

—'Αφίχθησαν ἐκ Κογκὸ εἰς 'Αθήνας. Οἱ κ.κ. 'Ιωάννης Σχινᾶς, Γεώργιος Δήμιτσας (γαμβρὸς τοῦ συμπατριώτου μας κ. Π. Γκότζου), Κωντσαντίνος 'Αντωνίου μετὰ τῆς συζύγου του, Κωνταντίνος Π. Γκότζος.

'Αφίχθησαν ἐξ 'Αμερικῆς ὁ κ. Θεόδωρος Σδράβος, ἡ κ. Κλεοπάτρα Βαταβάλη καὶ ἡ κ. Εὐαγγέλου Λύττα μὲ τὰ παιδιά της καὶ τὴν μητέρα της.

—'Αφίχθη ἐκ Καΐρου ὁ κ. Φώτιος Εὐαγγέλου μετὰ τῆς συζύγου του,

—'Ανεχώρησαν διὰ Κογκὸ ὁ κύριος

* * *

Οἱ ἡσφαλισμένοι τοῦ ΙΚΑ παραπονοῦνται (καὶ δικαίως) διότι τὸ ως ἄνω ἀσφαλιστικὸν ταμεῖον δὲν ἔχει σύμβασιν μὲ τὸ ἐνταῦθα Νοσοκομεῖον τοῦ Ε.Σ. καὶ εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ μεταβαίνουν εἰς 'Ιωάννινα πρὸς νοσηλείαν.

Σπύρος Γκότζος μετὰ τῆς συζύγου του.

'Ανεχώρησεν διὰ Θεσσαλονίκην πρὸς μετεκπαίδευσιν ὁ Τεχνολόγος (καθηγητὴς) τῆς Τεχνικῆς Σχολῆς Κονίτσης κ. κ. Σόλων Μ. Βλάχος.

'Αφίχθησαν ἐξ 'Αμερικῆς οἱ συμπατριώτες μας κ. κ. Εὐάγγελος Λύττας, Γεώργιος Πρασσᾶς (έγγονὸς τῆς κ. 'Ελισάβετ 'Αναστασίου) Εύλαμπία Μησιακούλη μετὰ τῆς θυγατρός της. 'Αφίχθη ἐκ Ζυρίχης ἡ κ. Φωφῶ Νάτση μετὰ τῶν τέκνων της καὶ ὁ κ. Χρήστος Νάτσης χημικὸς μηχανικός.

'Ετελέσθησαν οἱ γάμοι τῶν κ. κ. Χρήστου Μιχαήλ Φλώρου μετὰ τῆς δίδος Μαριέττας Θεοχαρίδου, Κωνσταντίνου Κολοβοῦ μετὰ τῆς δίδος καὶ τοῦ κ. Δημητρίου 'Ανδριακοπούλου μετὰ τῆς δίδος Βάσως Ρούμπου.

'Απεβίωσεν ἐν 'Αθήναις ἡ συμπατριώτισσά μας Φανή Νικολάου Μπβκα.

NEOI ΕΥΕΡΓΕΤΑΙ ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΑΙ ΜΑΣ

'Η ἀποβιώσασα εἰς τὸ Κάϊρο τὴν 13 Ιουνίου 1963 συμπατριώτισσά μας ἐκ Γανναδιοῦ Μολίστης ΕΥΔΟΞΙΑ χήρα ΕΥΘΥΜΙΟΥ ΤΣΕΡΤΟΥ ἡ ΠΑΠΑΛΕΞΙΟΥ ἐκληροδότησε διὰ διαθήκης της εἰς τὸ χωριό της Γανναδιό, τρία γραφεῖα εἰς 'Αθήνας καὶ ὥρισμένα μετρητὰ εἰς Κάϊρο, ἀφίσασα ἐντολὴ ὅπως ἀπὸ τὰ ἐνοίκια καὶ τοὺς τόκους τῶν ἀνωτέρω παντρεύεται ἐνα ἄπορο κορίτσι ἀπὸ τὸ Γανναδιό καὶ σπουδάζει ἐνα ἄπορο παιδί.

'Επίσης ἡ αὐτὴ διαθέτις ὥρισε ὅπως τὸ σπίτι της στὸ Γανναδιό γίνη 'Υφαντουργικὴ Σχολή.

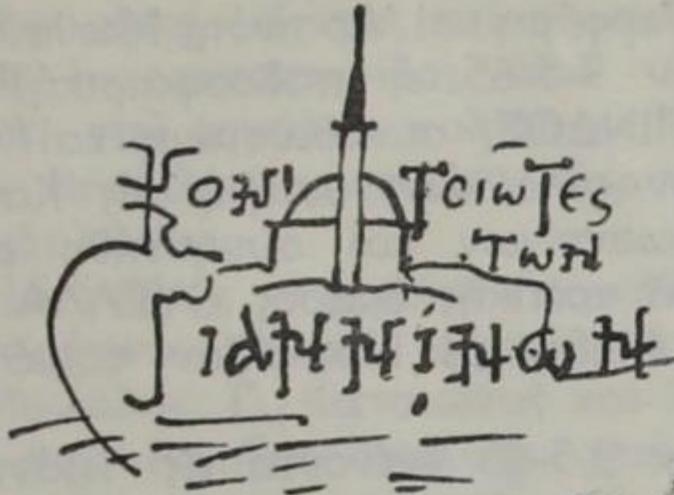
ΜΙΧΑΗΛ ΓΡ. ΚΑΡΡΑΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΑΙ - Α.Μ.Ι. - ΗΛΕΚΤΡΟΦΩΝΑ

WURLITZER - SEEBURG

ΛΟΗΝΑΙ : ΛΧΑΡΝΩΝ 60 ΤΗΛ. 838.859 - 832.805

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ : ΠΛΑΤΕΙΑ ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΥ 14 ΤΗΛ. 471.778

ΙΔΡΥΘΗ ΝΕΟΝ ΣΩΜΑΤΕΙΟΝ

Στὰ Γιάννενα διαμένουν πολλὰ ἄτομα καταγόμενα ἀπὸ τὴν Ἐπαρχία Κονίτσης, ποὺ συγκροτοῦν μιὰ ἰσχυρὴ παροικία. Πολλοὶ ἀπὸ αὐτοὺς ἀνήκουν στὴν καλλίτερη μερίδα τῆς κοινωνίας τῶν Ἰωαννίνων. Κατέχουν θέσεις στὸν ἐπιστημονικὸν ἐμπορικὸν καὶ ὑπαλληλικὸν κόσμο τῆς πόλης. Οἱ Κονιτσιῶτες, ποὺ μετὰ τὸν πόλεμο, ἴδιως, ἐγκατεστάθηκαν στὰ Γιάννινα ἔδωσαν μεγάλη ὥθησιν σὲ ὅλους τοὺς πολιτιστικοὺς τομεῖς καὶ συνέβαλον στὴν ἀλματικὴ ἀνάπτυξη τῆς πόλης τὰ τελευταῖα δέκα χρόνια. "Οπως εἶναι φυσικό, μία τέτοια δύναμι, συνδεδεμένη μάλιστα ἀπὸ τὴν κοινὴ ἀγάπη γιὰ τὴν ἴδιαίτηρη πατρίδα, τὴ γενέτειρα Κόνιτσα, ἐπρεπε νὰ ὄργανωθῇ, γιὰ τὴν προώθησι τῶν προβλημάτων τῆς Ἐπαρχίας καὶ τὴν ἀντιμετώπιση τῶν διαφόρων κοινῶν ἐνδιαφερόντων.

Τὸ 1955 ἴδρυθη ἔδω Σύλλογος τῶν Κονιτσιωτῶν μὲ ἐπωνυμία «Ἡ Ἀναγέννησις», ὑπῆρχαν δὲ ὅλες οἱ ἀντικειμενικὲς προϋποθέσεις γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τοῦ Συλλόγου αὐτοῦ, ὡστε νὰ μὴν ἔχῃ τὴν τύχη ποὺ συνήθως καταλήγουν τέτοιες ἀνάλογες προσπάθειες. Ἐν τούτοις γιὰ λόγους, ποὺ δὲν μποροῦμε νὰ ἐκθέσουμε ὁ Σύλλογος αὐτὸς παρουσιάσθηκε ἀδρανῶν τελείως καὶ χωρὶς καμμιὰ ἐκδήλωση, ὡστε νὰ ἀγνοῆται καὶ ἡ ὑπαρξή του ἀκόμη. Ἡταν ἀδύνατο ὅμως μιὰ τέτοια σημαντικὴ κοινότης στὰ Γιάννενα, ὅπως τῶν Κονιτσιωτῶν, νὰ μὴν παρουσιάζεται ὄργανωμένη καὶ

μὲ δράση. "Ολοὶ σχεδὸν δυσφοροῦσαν. Καὶ μὲ πρωτοβουλία ὥρισμένων προσώπων ἔγινε συγκέντρωση τῶν Κονιτσιωτῶν στὸν Κινηματογράφο «Παλλάδιον» ποὺ εὔγενικὰ προσφέραν οἱ συμπατριῶται ἀδελφοὶ Σουρέλη, γιὰ παρόμοιες ἐκδηλώσεις, καὶ ἀπεφασίσθη ἡ ἴδρυση νέου Σωματείου μὲ ἐπωνυμία «Ἡ ΕΝΩΣΙΣ». Ἱδρυτικὰ μέλη καὶ πυρὴν τῆς νέας ὄργανώσεως ποὺ ξεκινᾶ μὲ πολλὲς ἔλπιδες εἶναι οἱ κ.κ. Ἀριστοκλῆς Πύρρος, Σεραφεὶμ Φράγκος, δικηγόροι, Βασ. Ρίζος, Στυλ. Σταγκίκας, Χρῆστος Γκάσιος, Ι. Δούκας Ι. Γκόσιος, Π. Μπακατσέλος, Δ. Μπίμπας, Ἀλ. Γκάσιος, Π. Τσιανάδης, Φ. Τζήμας, Ἀπόστ. Γκαραβέλλας, Γ. Γκόσιος Γ. Παπακώστας, (Νομαρχ. Σύμβουλος ἐπαρχίας Κονίτσης), Ἀλεξ. Γκαραβέλλας, Ἀθ. Κατσένης, Σωτ. Ἀναγνωστόπουλος. Φ. Παπαχρῆστος, Α. Τζοφόλης, Δ. Οίκονομίδης, Χ. Γιαννακὸς καὶ Δ. Φλίνδρης. (Πρόεδρος Ἐργατικοῦ Κέντρου Ἰωαννίνων). Σ' αὐτοὺς προστίθενται καὶ ἀσφαλῶς θὰ προσέλθουν ὅλες οἱ δεκάδες Κονιτσιωτῶν τῶν Ἰωαννίνων, ποὺ ἀγαποῦν τὴν Κόνιτσα καὶ ὅραματίζονται τὴν προβολὴν καὶ ἀνάπτυξή της. Οἱ ἐκλογὲς ποὺ ἔγιναν ἀνέδειξαν προεδρεῖο ἀποτελούμενο ἀπὸ τοὺς κ.κ. Ἀριστ. Πύρρο, Πρόεδρο, Σεραφεὶμ Φράγκο Ἀντιπρόεδρο, Ἀθαν. Κατσένη Γεν. Γραμματέα, Χρῆστο Γκάσιο Ταμία καὶ Δημ. Φλίνδρη Ἐφόρο, Γεωρ. Παπακώστα καὶ Εύάγ. Μάντζιο μέλη. "Ετσι μὲ τὶς πιὸ εύοιωνες προσπτικὲς τὸ Σωματεῖο τῶν καταγομένων ἀπὸ τὴν Ἐπαρχία Κονίτσης ἀρχίζει τὸ βίο του. "Ο, τι χρειάζεται εἶναι ἡ πίστις, ἡ προθυμία, ὁ ζῆλος, ἀλλὰ σύγχρονα καὶ ἡ θέλησι γιὰ κάποια θυσία προκειμένου αὐτὴ νὰ μεταβληθῇ σὲ ἔργα καὶ δράση γιὰ τὴν ἀγαπημένη ἴδιαίτερη Πατρίδα. Οἱ εὐχές μας συνοδεύουν τὴν νέα ὄργανωση. Ήμεῖς εἴμαστε πρόθυμοι γιὰ κάθε δυνατὴ προσπάθεια.

Γιάννινα 26-5-65

ΝΙΚΟΣ ΠΥΡΡΟΣ
Δικηγόρος

Τέλος σε πάτρια

Κόνιτσα
1-5-1965
Την 2-5-65
είς τὸ ἐνταῦ
θα στρατό

πεδον τοῦ 583 τάγματος ἑορτάσθη ἡ
ἑορτὴ τοῦ Ἀγίου Γεωργίου προστάτου
τοῦ Πεζικοῦ εἰς τὴν ὅποιαν παρευρέ-
θησαν ἀπασαι αἱ Ἀρχαὶ τῆς πόλεως,
ό ἐκ Πάδων Ἀνωτ. Γενικὸς Ἀρχιατρος
κ. Νικ. Γιάκας, ὁ Ὑποδιοικητὴς τοῦ
Συντάγματος Προκαλύψεως ἀντισυν-
χης κ. Παναγόπουλος, καὶ πλεῖστοι ἐκ
τῶν κατοίκων τῆς Κονίτσης. Κατ' ἀρχὰς
ἐγένετο λιτάνευσις τῆς εἰκόνος τοῦ Ἀγίου
Γεωργίου, καὶ ἀκολούθως ἐψάλη ἐπι-
μνημόσυνος δέησις χοροστατοῦντος τοῦ
Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας κκ.
Χριστοφόρου. Ἐπηκολούθησε ἐν μέσῳ
ύποβλητικῆς ἀτμοσφαίρας πυροβολι-
σμῶν καὶ πολεμικῶν σαλπισμάτων, τὸ
καθιερωμένον προσκλητήριον τῶν ἐν-
δόξων νεκρῶν τοῦ τάγματος, καὶ ἀνε-
γνώσθη ἡ ἡμερησία διαταγὴ αὐτοῦ.
Ἐν συνεχείᾳ προσεφέρθησαν ἀναψυ-
κτικὰ πρὸς τοὺς ἐπισκέπτας ἐντὸς τῆς
αἰθούσης τοῦ Κ.Α.Ψ.Ο.,

—Τὴν 2-5-65 συνηντήθησαν δι' ἀγῶ-
να πρωταθλήματος Ἡπείρου, εἰς τὸ
ἐνταῦθα γήπεδον, αἱ ποδοσφαιρικαὶ
ὅμιδες ΠΙΝΔΟΣ Κονίτσης καὶ ΝΙΚΟ-
ΠΟΛΙΣ Πρεβέζης. Νικήτρια ἀνεδείχθη
ἡ Πίνδος ἐπιβληθεῖσα τῆς ἀντιπάλου
της μὲ τέρματα 2-1.

—Τὴν 6-5-65 καταρρακτώδεις βρα-
χαὶ μετὰ χαλάζης ἐνέσκηψαν ἀνὰ τὴν
Ἐπαρχίαν μας, καὶ νέαι χιόνες ἐνεφα-
νίσθησαν εἰς τὰς ὑψηλὰς βουνοκορυ-
φάς.

—Τὴν 9-5-65 ἑορτὴν τοῦ Ἀγίου Χρι-
στοφόρου, ἐτελέσθη εἰς τὸν Ἱερὸν Κα-
θεδρικὸν Ναὸν Ἀγίου Νικολάου Ἀρ-
χιερατικὴ Λειτουργία μὲ τὴν συμμετο-
χὴν ὅλων τῶν ἱερέων τῆς Κονίτσης καὶ
μερικῶν ἐκ τῆς ἐπαρχίας. Μετὰ τὴν
λειτουργίαν οἱ ἐκκλησιασθέντες ἐπεσκέ-
θησαν τὸν ἑορτάζοντα Μητροπολίτην
μας.

—Τὴν 9-5-65 ἐτελέσθησαν εἰς Ἰωάν-
νινα οἱ γάμοι τῶν ἐκ Κονίτσης πρὸ δε-

καημέρου ἀλληλοαπαχθέντων, Νικο-
λάου Πορφύρη καὶ Ἀρσινόης Μωϋσίδου.

—Τὴν 9-5-65 ἡ ποδοσφαιρικὴ μας
όμιδας ΠΙΝΔΟΣ, συνοδευομένη καὶ ὑπὸ
πολλῶν φιλάθλων, μετέβη εἰς Κατσι-
κὰν Ἰωαννίνων καὶ συνηντήθη μετὰ
τῆς ἔκεī τοπικῆς ὅμιδος ΘΥΕΛΛΑ. Ὁ
ἀγὼν ἔληξεν μὲ ίσοπαλίαν τερμάτων
1-1.

—Τὴν 9-5-65 ἐγένοντο εἰς Ἰωάννινα
ἐκλογαὶ μεταξὺ τῶν μελῶν τοῦ νεο-
εκλεγέντος Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ
ἔκεī Συλλόγου Κονιτσιωτῶν. καὶ ἀνε-
δείχθησαν. Πρόεδρος αὐτοῦ ὁ δικηγό-
ρος κ. Ἀριστοκλῆς Πύρρος, Ἀντιπρό-
δρος ὁ ἐπίσης δικηγόρος κ. Σεραφείμ
Φράγκου, Γραμματεὺς ὁ κ. Ἀθανάσιος
Κατσένης, Ταμίας ὁ κ. Χρῆστος Γκάσιος,
ἴφορος ὁ κ. Δημ. Φιλίνδρης, καὶ μέλη οἱ
κ.κ. Γεώργ. Παπακώστας, καὶ Εύάγ-
γελος Μάντζιος.

—Τὴν διεύθυνσιν τοῦ ταχυδρομικοῦ
Γραφείου Μολίστης ἀνέλαβεν ὁ κ. Σπυ-
ρίδων Ροντογιάννης,

—Τὴν 10-5-65, ἡ Περιφερειακὴ Ἐφο-
ρος Ἐλληνίδων Ὁδηγῶν κ. Μαρίκα
Χωραΐτου μετὰ τῆς βοηθοῦ της δίδος
Μαίρης Ἀβάζου (Ἀρχηγοῦ) ἐπεσκέ-
θησαν τὸ ἐνταῦθα τμῆμα Ἐλληνίδων
‘Οδηγῶν.

—Ο Βουλευτὴς κ. Σπυρίδων Βαδα-
λούκας ἐτηλεγράφησεν πρὸς τὸν Δή-
μαρχον κ. Νικ. Ντεντόπουλον, ὅτι διε-
τέθησαν ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων Ὑπουρ-
γείων 100.000 δραχμαὶ διὰ τὸν ἔξω-
ραϊσμὸν τῆς Κεντρικῆς Πλατείας Κο-
νίτσης, καὶ ἀνὰ 10.000 διὰ τὴν ἐνίσχυ-
σιν τοῦ Λυκείου καὶ Γυμνασίου. Διω-
ρίσθη δὲ καὶ ἔτερος φιλόλογος καθηγη-
τὴς εἰς τὸ Γυμνασιόν μας.

Κόνιτσα 31 - 5 - 65

‘Ως μᾶς ἀνεκοίνωσεν ὁ κ. Δήμαρχος,
διετέθησαν 100.000 δραχμαὶ ὑπὸ τοῦ
Ὀργανισμοῦ ὑποαπασχολήσεως καὶ ἀ-
νεργείας διὰ τὴν κατασκευὴν ἔργων
ἐντὸς τοῦ Δήμου Κονίτσης.

—Τὴν 15-5-65 ὁ Δήμαρχος Κονίτσης
μετὰ ὅμιλου νεανίδων μὲ τοπικὰς ἐν-

δυμασίας μετέβησαν εἰς Ἰωάννινα ὅπου καὶ ἔλαβον μέρος εἰς τὰς ἐπὶ τῇ συμπληρώσει ἑκατονταετηρίδος ἀπὸ τῆς γεννήσεως τοῦ μεγάλου πολιτικοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου τελεσθείσας ἑορταστικὰς ἐκδηλώσεις.

—Τὴν 15-5-65 εἰς τὸ χωρίον Λαγκάδα ἐτραυματίσθησαν οἱ τρεῖς μικροὶ μαθηταὶ Κ. Μανώλης, Γ. Κατσιώτας καὶ Π. Νάτσης ἀπὸ ἔκρηξιν Ἰταλικῆς χειροβομβίδος.

—Τὴν 17-5-65 εἰς τὸ γήπεδον Κονίτσης ἔλαβε χώραν ποδοσφαιρικὴ συνάντησις μεταξὺ τῶν ὁμάδων ΠΙΝΔΟΣ Κονίτσης καὶ ΕΠΙΛΕΚΤΟΙ Ἰωαννίνων. Ὁ ἄγων ἔληξεν μὲν ἰσοπαλίαν τερμάτων 3-3.

—Τὴν 21-5-65 ὀνομαστικὴν ἑορτὴν τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως, ἐτελέσθη εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν ἐπίσημος Δοξολογία.

—Αφίχθη καὶ ἀνέλαβεν τὰ καθηκοντάτου ὁ νέος Διοικητὴς τῆς Ὑποδιοικήσεως Χωροκῆς Κονίτσης Μοίραρχος κ. Δημήτριος Λεούτσης

—Τελέσας τοὺς γάμους του, ἐπανεκαμψεν ἐκ τῆς ἀδείας του ὁμοῦ μὲ τὴν σύζυγον του, ὁ διοικητὴς τοῦ Ἀστυνομικοῦ Τμήματος Κονίτσης ἀνθυπομίραρχος κ. Δημήτριος Χειλάκης.

—Τὴν 22-5-65 ἐδόθη ὑπὸ τοῦ 583 τάγματος χοροεσπερὶς εἰς τὴν Λέσχην Φρουρᾶς Ἀξιωματικῶν Κονίτσης, εἰς τὴν ὅποιαν παρευρέθησαν καὶ πολλοὶ ἐκπρόσωποι τῶν Ἀρχῶν καὶ ἄλλοι Κονιτσιώται.

Τὴν 22-5-65 συνέβησαν εἰς τὸ χωρίον Πληκάτι δύο, δυστυχήματα. Ἡ Σοφία σύζυγος Γ. Δέλκου ἐτῶν 22, ἐπιστρέφουσα ἔφιπτος ἐκ τοῦ ὄγρου της, καὶ διερχομένη τὸν παρὰ τὸ χωρίον της πποταμόν, κατέπεσεν ἐντὸς αὐτοῦ, συνεπία ὀλισθήσεως τοῦ ζώου της, καὶ ἐπνίγη ἐκβρασθεῖσα ὑπὸ τοῦ ρεύματος εἰς ἀρκετὴν ἀπόστασιν ἀπὸ τοῦ σημείου τῆς ππώσεως της. Ἡ δὲ Σοφία σύζυγος Μαργαρίτου Βεζαλῆ ἐδήχθη ὑπὸ δηλητηριώδους ὄφεος, καὶ διακομισθεῖσα εἰς τὸ Νοσοκομεῖον Κονίτσης διεσώθη ἐκ βεβαίου θανάτου.

—Τὴν 23-5-65 ἡ ποδοσφαιρικὴ ὁμάς

ΠΙΝΔΟΣ συνηντήθη εἰς Ἰωάννινα μετὰ τοῦ Ἀτρομήτου ὅστις ἐπεβλήθη αὐτῆς μὲ τέρματα 3-0.

—Πληροφορούμεθα ὅτι διετέθησαν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν ἀνὰ 10.000 δραχμῶν, 1) δι’ ἐνίσχυσιν τοῦ Γυμνασιακοῦ Οἰκοτροφείου Κονίτσης, 2) Πρὸς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Κάτω Κονίτσης δι’ ἐσωτερικὴν διακόσμησιν. 3) διὰ τὴν ἐπισκευὴν τοῦ βυζαντινοῦ ναοῦ Ἅγ. Νικολάου Καλοβρύσης, καὶ 4) πρὸς τὴν Κοινότητα Καλλιθέας διὰ κοινωφελῆ ἔργα.

—Τὴν 23-5-65 ἐτελέσθησαν αἱ γυμναστικαὶ ἐπιδείξεις τοῦ Λυκείου καὶ Γυμνασίου Κονίτσης εἰς τὸ κάτωθεν τῆς ἀγορᾶς γήπεδον.

Μετὰ τὴν παρέλασιν τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν ἐγένετο ἡ ἐπαρσις τῆς Σημαίας καὶ ἐψάλη ὁ Ὁλυμπιακὸς ὑμνος. Κατόπιν ἀπετέθη ἡ ἵερὰ φλόξ ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τῆς πατρίδος καὶ ἡκολούθησεν ἔξαίρετος καὶ παλλομένη ἐκ πατριωτικοῦ ζήλου προσφώνησις τοῦ κ. Λυκειάρχου. Ἐν συνεχείᾳ δὲ ὁ Δήμαρχος κ. Νικ. Ντεντόπουλος ἐκήρυξεν τὴν ἔναρξιν τῶν ἄγωνων. Καὶ πρῶτον ἐξετέλεσθησαν αἱ συνήθεις γυμναστικαὶ ἐπιδείξεις τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν, κατόπιν δὲ ἐπηκολούθησαν τὰ κλασσικὰ ἄγωνίσματα μὲν νικητὰς : Εἶστὸν δρόμον 100 μέτρων Κ. Μουτσούλην καὶ Βασιλικὴ Εύαγγελίδου. Εἰς τὸν δρόμον 400 μ. Βασιλ Μήτσην. Εἰς Δισκοβολία Ἄλ. Ντάνην. Εἰς τὴν Σφαιροβολίαν Ἀποστ. Σιαμπίρην. Εἰς τὸν Ἀκοντισμὸν Ἀθαν. Φαρμάκην. Εἰς τὸ Ἀπλοῦν "Ἄλμα : Κων. Ξεριᾶν καὶ Σοφία Γκαραβέλλα. Εἰς τὸ τριπλοῦν ἄλμα Β. Καρανικούλην. Εἰς τὸ ἄλμα εἰς ὑψος Ἐλ. Ριστάνην. Εἰς τὸ ἄλμα ἐπὶ κοντῷ Ἀποστ. Σιαμπίρην. Εἰς τὸν δρόμον τῶν 1000 μέτρων Θ. Σιαμπίρην. Εἰς τὴν Σφαιροβολία θηλέων Κων. Καλογήρου. Εἰς τὸ τόπι θηλέων : Χαρούλα Καρότου.

Μετὰ τὸ πέρας τῶν κλασσικῶν ἄγωνισμάτων ἐχορεύθησαν ὑπὸ τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν ἔθνικοι χοροὶ μὲ τὴν συνοδείαν λαϊκῶν ὄργάνων τοῦ κ. Νικολ. Ἀλεξίου καὶ κατόπιν ἐπηκο-

λούθησεν ἡ ἀπονομὴ τῶν ἐπάθλων.

—Τὴν 28-5-65 ἐπεσκέφθησαν τὴν Κόνιτσαν οἱ μαθηταὶ τῶν Σχολῶν Ἐθνικῆς Ἀμύνης, (ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ) πραγματοποιοῦντες ἐκπαιδευτικὴν ἐκδρομὴν ἀνὰ τὴν Βόρειον Ἑλλάδα.

—Τὴν 30-5-65 ἐπὶ τῇ λήξει τῶν μαθημάτων τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων τῆς πόλεως μας, ἐδόθη εἰς τὴν κατάμεστον ἐκ θεατῶν αἴθουσαν διαλέξεων τῆς Πνευματικῆς Στέγης, ἔορτὴ μὲ διάφορα σκέτς, ἀπαγγελίας καὶ ἄσματα. Ὁμίλησεν ὁ τελειόφοιτος τοῦ ἀνωτέρου Κατηχητικοῦ (μαθητὴς Λυκείου) Ἀθανάσιος Φαρμάκης, ἀναπτύξας καὶ τὴν ἐτησίαν δράσιν τῶν κατηχητικῶν Σχολείων Κονίτσης. Τέλος δέ, τὴν ὅλην ἔορτὴν ἐπεσφράγησεν ὁ καθηγητὴς τῶν Κατηχητικῶν καὶ ἵεροκῆρυξ Κονίτσης Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης πατὴρ Ἱερόθεος Πετρίδης δι' ὅμιλίας του.

—Τὴν 30-5-65 ἐτελέσθησαν τὰ ἐγκαίνια τοῦ νέου ἑστιατορίου (ἐναντὶ πρακτορείου Κ.Τ.Ε.Λ. ἐντὸς τῶν Δημοτικῶν καταστημάτων) τῆς κας Εὔδοκίας Γ. Σιώζου.

ΑΦΙΞΕΙΣ — ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ

—Ἐπανέκαμψαν ἔξ Αθηνῶν οἱ κ.κ. Ἀλέκος Γκουβέλης. Ἀνδρ. Τσάνος, Ναπολ. Παπακώστας, Σωτήρ. Ρούβαλης, Κων. Φλώρος, Γεώργ. Παπαχρηστίδης, Κων. Φερούκας, ἡ κ. Ἐλένη Φλώρου καὶ ὁ Διευθυντὴς τοῦ Γυμνασίου μας. κ. Νικ. Ρεμπέλης

—Ἀφίχθησαν ὁμοίως ἔξ Αθηνῶν, διὰ Βούρμπιανην ὁ κ. Σπυρ. Μπάρκης μετὰ τῆς κυρίας του, ὁ κ. Δημ. Κούχης δι' Ἀμάραντον, ὁ κ. Ἀλέκος Σκούρτης ἐκ Χιονιάδων.

—Ἀνεχώρησεν δι' Ἀθήνας ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ.κ. Χριστοφόρος.

—Ἀνεχώρησαν διὰ Ταγκανίκαν ἐκ Πύργου ὁ κ. Ἰωάννης Σιούτης μετὰ τοῦ υἱοῦ του κ. Χαραλάμπους καὶ τῆς νύμφης του κ. Μαριγούλας.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ — ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

‘Ο κ. Ἰωάννης Μαλάμης Γραμματεὺς τοῦ Ἀγρονομείου ἐγένετο πατὴρ ἄρρενος τέκνου, ὁμοίως καὶ ὁ κ. Φώτιος Τζήμας. ὁ δὲ κ. Παντελῆς Ἐξάρχου θήλεος.

—Τὴν 2.5.65 ἡ κα Δέσποινα Ε. Ἀγόρου ἐκ Διστράτου ἐγένετο ἐνταῦθα ἀνάδοχος τῆς χαριτωμένης κορούλας τοῦ κ. Γεωργίου Κατσίμπαρη, χαρίσασα εἰς αὐτὴν τὸ ὄνομα Βαρβάρα.

ΓΑΜΟΙ — ΜΝΗΣΤΕΙΑΙ

—Ἐτελέσθησαν τὴν 2.5.65 εἰς Πύργον (Στράτσιανην) οἱ γάμοι τοῦ ἄρτι ἀφιχθέντος ἐκ Ταγκανίκας νεαροῦ κ. Χαραλάμπους I. Σιούτη μετὰ τῆς χαριτωμένης δίδος Μαριγούλας Ε. Κοσκινᾶ.

—Ἐπίσης τὴν 2.5.65 ἐτελέσθησαν εἰς Πυρσόγιανην οἱ γάμοι τοῦ κ. Δημ. Ράγιου μετὰ τῆς δίδος Μαργαρίτας Περώνη, καὶ εἰς Καλλιθέαν τοῦ κ. Νικ. Γκάγκα μετὰ τῆς δίδος Περσεφόνης Τσιλογιάνη, καὶ τὴν 9-5-65 τοῦ κ. Κων. Γκόγκου μετὰ τῆς δίδος Πανωραίας Δημοπούλου ἐκ Μολυβδοσκεπάστου. Τὴν 23-5-65 ἐτελέσθησαν ἐνταῦθα οἱ γάμοι τοῦ κ. Ἀθανασίου Βερτοδούλου μετὰ τῆς δίδος Φρειδερίκης Πανταζῆ ἐκ Κλειδωνιᾶς, καὶ τὴν 30-5-65 τοῦ κ. Χρήστου Ν. Χατζηρούμπη μετὰ τῆς δίδος Ἀμαλίας Ντίνου ἐκ Καλλιθέας (Γορίτσης).

—Ο κ. Σόλων Μ. Βλάχος καὶ ἡ δις Εύτέρπη Βάκαλου ἐκ Δελβινακίου ἀντήλλαξαν ἀμοιβαίαν ὑπόσχεδιν γάμου, ὁμοίως καὶ ὁ κ. Κων. Φασούλης μετὰ τῆς δίδος Θεόπης Ντίνου ἐκ Καλλιθέας καὶ ὁ κ. Παναγιώτης Πλιάτσικας μετὰ τῆς δίδος Ἐλευθερίας Γ. Παναγιωτίδου. Ἐξ Ἐλβετίας ἐπίσης ἀνηγγέλθησαν οἱ ἀρραβώνες τοῦ Φοιτητοῦ κ. Χρήστου Α. Κήτσιου μετὰ τῆς δίδος Συλβίας Γουΐντμερ.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Τὴν 12-5-65 ἀπεβίωσεν εἰς ἥλικίαν 57 ἐτῶν ὁ Κων. Γ. Λιόγκας ἡ Γιαν-

νημέλος ἀνάπηρος τῆς μάχης Κονίτσης, καὶ τὴν 13-5-65 ὁ Χρῆστος Παπαθασιλείου ἔτῶν 61 ἐκ Βουρμπιάνης. Τὴν 18-5-65 ἀπεβίωσεν ἐπίσης εἰς ἡλικίαν 80 ἔτῶν ὁ Ἀναστάσιος Κώτσικος ἐξ ἄνω Κονίτσης.

Κόνιτσα 20-6-65

Τὴν 3-6-65 ἀφίχθησαν εἰς Κόνιτσαν καθηγηταὶ καὶ μαθηταὶ τῶν Γυμνασίων καὶ λοιπῶν σχολείων τῶν Ἰωαννίνων, καὶ Ναυπάκτου.

Τὴν 5-6-65 εἰς τὰς αἱθούσας τῆς Λέσχης ἀξ)κῶν ἐδόθη χοροεσπερὶς τῶν ὑπαλλήλων τῆς Α.Τ.Ε.

Οἱ μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι τῶν Ε' καὶ ΣΤ' τάξεως τοῦ Λυκείου Κονίτσης, συνοδευόμενοι ὑπὸ τῶν καθηγητῶν κ. κ. Χ. Γκαραβέλα, Ν. Ρεμπέλη, καὶ Ε. Παπακωνσταντίνου ἐπραγματοποίησαν πενθήμερον ἐκδρομήν, ἀπὸ 3 ἕως 7 Ἰουνίου 65, ἀνὰ τὴν Θεσσαλίαν, Μακεδονίαν, καὶ Θράκην. Ἐπίσης οἱ μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι τῆς Δ' τάξεως Λυκείου ὁμοῦ μετὰ μαθητῶν τῆς Τεχν. Σχολῆς, συνοδευόμενοι ὑπὸ τοῦ Λυκειάρχου κ. Ἀργύρη καὶ τῶν καθηγητῶν κ. κ. Μουδόπουλου, Καραμπέρη, Βακόλα, καὶ τοῦ κ. Κων. Πούλιου τῆς Τεχν. Σχολῆς, ἐπεσκέφθησαν τὴν Κέρκυραν καὶ Ἡγουμενίτσαν.

Ἀπὸ 7-6-65 ἥρχιον ἡ λειτουργία

τοῦ νεοσυστάτου Γραφείου τῆς Δ.Ε.Η. Κονίτσης.

Μετατεθέντος τοῦ κ. Γρηγορ. Στεργίου εἰς Καρδίτσαν, τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐνταῦθα Γραφείου Κοινωνικῆς Προνοίας ἀνέλαβεν ὁ κ. Κων)νος Ε. Εὐαγγέλου-

Τὴν 6-6-65 ἐνώπιον τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας, τοῦ κ. Δημάρχου, καὶ πολλῶν ἄλλων ἐκπροσώπων τῶν ἀρχῶν, καὶ τῶν γονέων καὶ κηδεμόνων, ἐτελέσθησαν αἱ γυμναστικαὶ ἐπιδείξεις τοῦ Γ' Δημοτικοῦ Σχολείου κάτω Κονίτσης, Διευθυντὴς τοῦ ὅποιου τυγχάνει ὁ ἄξιος ἐκπαιδευτικὸς κ, Χρῆστος Δούσμπης.

Τὴν 13-6-65 ἀφίχθη εἰς τὴν Κόνιτσαν ὁ Ὑφυπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Γεώργιος Α. Μυλωνᾶς, καὶ ἄπασαι αἱ ἀρχαὶ καὶ ὁ λαὸς μετὰ τῶν ἐκπαιδευτικῶν καὶ τῆς μαθητιώσης νεολαίας τοῦ ἐπεφύλαξαν θερμοτάτην ὑποδοχὴν ἐμπροσθεν του Δημαρχείου.

Μαθήτριαι τοῦ προσέφεραν ἀνθοδέσμας, καὶ ὁ Δήμαρχος κ. Νικ. Ντεντόπουλος τὸν προσεφώνησε καταλλήλως, ἐκφράσας καὶ τὴν εὐχὴν ὅπως καθὼς ὁ σεβαστὸς πατήρ του κ. Ἀλ. Μυλωνᾶς συνέδεσεν τὸ ὄνομά του μὲ τὴν Κόνιτσαν ἐνεργήσας δραστηρίως κατὰ τὸ ἔτος 1946 διὰ τὴν ἴδρυσιν Γυμνασίου, οὗτω καὶ αὐτὸς νὰ συνδέσῃ τὸ ἴδικόν του μὲ τὴν ἀνέγερσιν κτιρίου διὰ τὴν στέγασιν τοῦ Λυκείου καὶ Γυμνασίου

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ ΠΡΟΣ ΑΓΟΡΑΝ

Τοπικὲς γυναικεῖς καὶ ἀνδρικὲς στολές ἀπὸ τὴν ἐπαρχία Κονίτσης. "Ἐνας παλιὸς ἀργαλειός. "Ἐνα παλιὸ τσικρίκι. Παλιὰ κεντήματα ἀπὸ τὴν Ἀπαρχία Κονίτσης. Ἐργαλεῖα καὶ μηχανήματα τῆς παλαιᾶς οἰκοτεχνίας τῆς Ἀπαρχίας Κονίτσης.

Γράψατε εἰς τὸ περιοδικὸν «ΚΟΝΙΤΣΑ» καθορίζοντες τιμὲς καὶ τὴν κατάσταση εἰς τὴν ὅποια εύρισκονται τὰ πωλούμενα εἴδη.

Κονίτσης, δεδομένου ότι ύπάρχει τὸ οἰκόπεδον δωρηθὲν ὑπὸ τῆς οἰκογενείας τοῦ τέως Δημάρχου κ. Κ. Ρούση, καθὼς καὶ 450.000 δραχμῶν διὰ τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν.

‘Ο κ. ‘Υφυπουργὸς ἀνταπαντῶν εὐχαρίστησεν διὰ τὴν θερμὴν καὶ παλαιϊκὴν ὑποδοχήν· καὶ ἀκολούθως μετέβησαν ἀπαντες ἐν σώματι εἰς τὸ νεοανεγερθὲν ὑπὸ τοῦ Δήμου Κονίτσης, εἰς θέσιν σιάδια τῆς Μπούσιως, κτίριον τῆς Ταπητουργικῆς Σχολῆς πρὸς τέλεσιν τῶν ἐγκαινίων αὐτοῦ, εἰς τὰ ὅποια πλὴν τῶν ἄλλων ἐπισήμων παρέστη καὶ ὁ Διοικητὴς τῆς VIII Μεραρχίας ‘Υποστράτηγος κ. Γεωργ. Λεβέντης.

Ἐκεῖ ἐψάλη ἀγιασμὸς ἀκολούθως ὡμίλησεν ὁ κ. Δήμαρχος, παρίσταντο ὁ κ. Βασίλειος Τσίπης Πρόεδρος τοῦ ‘Ελληνικοῦ Ταπητουργικοῦ ’Οργανισμοῦ, καταγόμενος ἐκ Κονίτσης, Σύρμας προϊστάμενος τῶν Ταπητουργικῶν Σχολῶν, καὶ Νικ. Τσάκας.

Μετὰ τὸν κ. Δήμαρχον ὡμίλησεν ὁ προαναφερθεὶς Πρόεδρος τοῦ Ε.Ο.Τ. κ. Τσίπης καὶ ὁ κ. Τσάκας.

Τέλος δὲ ὡμίλησεν ὁ κ. ‘Υφυπουργὸς ὅστις συνεχάρη τοὺς ἐργασθέντας καὶ μοχθήσαντας διὰ τὴν ἴδρυσιν καὶ λειτουργίαν τῆς Σχολῆς καὶ ὑπεσχέθη ὅτι θὰ εύρισκεται πάντοτε (ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ δυνατοῦ) παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν Κονιτσιωτῶν διὰ τὴν προώθησιν καὶ ἐπίλυσιν τῶν δικαίων κοινωφελῶν ἢ καὶ ἴδιωτικῶν ἀκόμη αἰτημάτων των.

‘Ακολούθως ὁ κ. ‘Υπουργὸς μετέβη εἰς τὸ Λύκειον Γυμνάσιον ὅπου καὶ τὸν προσεφώνησεν ὁ Λυκειάρχης κ. Παναγ. Ἀργύρης. ‘Ο κ. Μυλωνᾶς ἀνταπαντῶν εἶπε μεταξὺ ἄλλων ὅτι ἐντὸς τοῦ ἔτους ἐλπίζει νὰ θέσῃ ὁ ἴδιος τὸν θεμέλιον λίθον τοῦ Γυμνασιακοῦ κτιρίου Κονίτσης.

Κατόπιν ὁ κ. ‘Υφυπουργὸς μετέβη εἰς τὴν Λέσχην ἀξικῶν ὅπου ὁ Σύλλογος διδασκάλων εἶχεν ὄργανώσει δεξίωσιν πρὸς τιμήν του. Τὸν προσεφώνησαν ἐκεῖ ὁ Ἐπιθεωρητὴς Δημοτ. Σχολείων κ. Ἰωάν. Νικολαΐδης καὶ ὁ Πρόεδρος τοῦ Διδασκαλικοῦ Συλλόγου κ.

Τσέρης, καὶ ὁ κ. Μυλωνᾶς ἀνταπάντησεν καταλλήλως.

Τὴν 13-6-65 ἡ ποδοσφ. ὁμάδας Κονίτσης ΠΙΝΔΟΣ συναντηθεῖσα εἰς τὸ γήπεδον ‘Αρτης μετὰ τῆς ὁμάδος ΕΘΝΙΚΟΣ Φιλιππιάδος ἡττήθη μὲ τέρμα 4 - 0.

Τὸ πανηγῦρι τῆς ‘Αγ. Τριάδος κάτω Κονίτσης ἐορτάσθη καὶ ἐφέτος μὲ τὴν προσέλευσιν πολλῶν πανηγυριστῶν καὶ μὲ γλέντια καὶ χοροὺς μὲ λαϊκὰ ὅργανα.

Ἐνώπιον τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτο μας κ. κ. Χριστοφόρου καὶ πολλῶν ἐκπροσώπων τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν γονέων καὶ κηδεμόνων καὶ ἄλλων θεατῶν, ἐτελέσθησαν αἱ γυμναστικαὶ ἐπιδείξεις τοῦ Α' Δημοτικοῦ Σχολείου καὶ Α' Νηπιαγωγείου ἀνω Κονίτσης.

‘Ο ἐκ Πυρσογιάννης εἰς ‘Αθήνας καλῶς ἐγκατεστημένος κ. Κων/νος Παπαγεωργίου ἀνείγειρεν εἰς θέσιν «Ντραγατῆκι» τῆς ἴδιαιτέρας τον Πατρίδος ὡραῖον ναΐσκον τιμώμενον ἐπ’ ὄνόματι τῶν ‘Αγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἐλένης, δαπανήσας περὶ τὰς 55.000 δραχμῶν.

Συνεχίζεται καὶ βαίνει πρὸς ἀποπεράτωσιν τὸ ἀπὸ θέσιν Λειβάδια πρὸς τὸ χωρίον κατασκευαζόμενον ἀρδευτικὸν ἔργον Πυρσογιάννης.

Τὴν 16-6-65 ἐγένοντο ἐνταῦθα ἀρχαιρεσίαι πρὸς ἀνάδειξιν Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς ‘Ενώσεως Δασικῶν Συνεταιρισμῶν Κονίτσης-Ζαγορίου, καὶ ἐξελέγησαν Πρόεδρος αὐτοῦ ὁ κ. Χαράλ. Τέρτσης ἐκ Βουρμπιάννης, ‘Αντιπρόεδρος ὁ κ. Θεοδ. Σοκοβέλος ἐκ Σκαμνελίου, Γραμματεὺς ὁ κ. Ἀλέξ. Σίβας ἐκ Κλειδωνιᾶς, καὶ μέλη οἱ κ. κ. ‘Ηλίας Δήμου καὶ Ι. Μπαρσούκης.

Εἰς τὸ χωρίον Πύργος ὁ ποιμὴν Ἀχιλλεὺς Κορκόνης ἀνεῦρε καὶ συνέλαβεν ἔνα μικρὸς ζαρκαδάκι τὸ ὅποιον καὶ παρέδωσεν εἰς τὸ ἐνταῦθα Δασαρχεῖον.

Τὴν 20-6-65 ἡ ‘Ορειβατικὴ ‘Ομάδα Κονίτσης ἐπραγματοποίησεν ἀνάβασιν εἰς τὴν Καρουτιάν.

Τὴν 20-6-65 ὁ Σύλλογος Λεωφορείουχων ‘Ιδιοκτητῶν-‘Οδηγῶν τοῦ 20ου ΚΤΕΛ ‘Ηπείρου ἐώρτασε τὴν ἐτησίαν

Πανήγυρίν του τῶν Ἀγίων Πάντων εἰς τὴν γραφικὴν τοποθεσίαν τῆς γεφύρας τοῦ Βωϊδοματιοῦ. Περὶ τὰ δέκα δὲ λεωφορεῖα πλήρη πανηγυριστῶν ἔξ αὐτῶν, μὲ λαϊκὰ ὅργανα (Τὰ Κούτσια κλπ) ἀφίχθησαν τὸ ἀπόγευμα εἰς τὴν Κόνιτσαν, καὶ οἱ ἐπιβαίνοντες διεσκέδασαν μὲ τραγούδια καὶ χοροὺς εἰς τὴν Κεντρικὴν Πλατεῖαν.

‘Ο Νομαρχῶν κ. Φιλιππίδης μετέβη τὴν 20-6-65 εἰς τὸ χωρίον Χιονάδες καὶ διένειμεν δέματα μὲ ἴματισμὸν εἰς τοὺς μαθητὰς τοῦ Σχολείου προερχόμενα ἀπὸ τὴν δωρεάν σπουδαστοῦ τῆς Σχολῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης.

Κόνιτσα 10—7—65

Προαχθεὶς εἰς Λυκειάρχην ὁ ἐκ Βουρμπιάνης συμπατριώτης κ. Ἰωάννης Παπαγιαννόπουλος ἐτοποθετήθη εἰς τὸ Λύκειον ἀρρένων Ἰωαννίνων.

Τὴν 26-6-65 ἐπὶ τῇ εύκαιρίᾳ τῆς λήξεως τῶν μαθημάτων τοῦ Α' Δημοτικοῦ Σχολείου ἕνω Κονίτσης, ἔλαβε χώραν ὡραία ἑορτὴ μὲ ἄσματα, ἀπαγγελίας, καὶ παιδικὰ σκέτς, εἰς τὴν ὁποίαν παρέστησαν πολλοὶ ἐκπρόσωποι τῶν ἀρχῶν καὶ οἱ γονεῖς καὶ κηδεμόνες τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν. Παρόμοιαι ἑορταὶ ἐγένοντο καὶ εἰς τὸ Δεύτερον καὶ Τρίτον, Δημοτικὰ Σχολεῖα Κονίτσης τὴν 27-6-65.

Τὴν 27-6-65 οἱ ἐν Ἰωαννίνοις ἐγκατεστημένοι καὶ διαμένοντες Βουρμπιανῖται, ἐπιβαίνοντες δύο λεωφορείων ἐπραγματοποίησαν ἐκδρομὴν εἰς τὴν ἴδιαιτέραν των πατρίδα Βούρμπιανην, ὅπου παρευρέθησαν καὶ εἰς τὰς ἔξετάσεις τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου διευθυνμένου ἀπὸ τὸν ἐκ Συρράκου δημοδιδάσκαλον κ. Χρ. Παπαδημητρίου.

Τὴν 27-6-65 οἱ ὄρειβάται τοῦ Τμήματος Ε.Ο.Τ. Ἰωαννίνων ὁμοῦ μετὰ τῆς ὄρειβατικῆς Ὁμάδος Κονίτσης ἔξεδραμον εἰς τὴν Μονὴν Στομίου ἀνελθόντες μέχρι τῆς τοποθεσίας Δέση.

‘Υπὸ τοῦ Κυνηγετικοῦ Συλλόγου ἐτοποθετήθησαν εἰς τὴν περιοχὴν Κονίτσης παγίδες μὲ δηλητήριον, πρὸς ἔξον-

τωσιν τῶν ἐπιβλαβῶν θηραμάτων, ἀλωπέκων, λύκων κλπ.

Τὴν 30-6-65 ἔλαβε χώραν ἐνταῦθα ἡ ἐτησία Γενικὴ Συνέλευσις τοῦ Διδασκαλικοῦ Συλλόγου Κονίτσης, κατὰ τὴν ὁποίαν καὶ διεξήχθησαν νέοι ἐκλογαί, ἀναδειχθέντων, Προέδρου τοῦ νέου Διοικ. Συμβουλίου τοῦ κ. Χρήστου Τσέρη, Ἀντιπροέδρου τοῦ κ. Κων. Καραγιάννη, Γραμματέως τοῦ κ. Γεωργ. Καρανάσιου, Ταμείου τοῦ κ. Ἀνδρέα Ἀναγνωστοπούλου, καὶ μέλους τοῦ κ. Εύριπ. Ζωγράφου. Ἀντιπρόσωπος δὲ διὰ τὴν Διδασκαλικὴν Ὁμοσπονδίαν Ἀθηνῶν ἔξελέγη ὁ κ. Ἰωάννης Εὐαγγελίδης.

Τὴν 2-7-65 ἐγένετο Γενικὴ Συνέλευσις τῶν μελῶν τοῦ ἐνταῦθα παραρτήματος τῆς Ἐταιρίας Ἡπειρωτικῶν Μελετῶν καὶ ἔξελέγησαν μέλη τῆς τριμελοῦς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς αὐτοῦ οἱ κ. κ. Νικόλαος Ρεμπέλης διευθυντὴς τοῦ Γυμνασίου μας, Κων)νος Ρούσης φαρμακοποίος τέως Δήμαρχος, καὶ Κων)νος Καραγιάννης διευθυντὴς τοῦ Α' Δημοτικοῦ Σχολείου.

Τὴν 3-7-65 ἀφίχθη εἰς Κόνιτσαν καὶ ἐπικοινώνησε μετὰ τῶν ἔδῶ φίλων καὶ ὄπαδῶν του ὁ βουλευτὴς καὶ τέως ‘Υπουργὸς κ. Εὐάγγελος Ἀβέρωφ—Τοσίτσας.

‘Ομοίως τὴν 4-7-65 ἀφίχθη ὁ δικηγόρος καὶ πολιτευτὴς κ. Ναπολέων Μπάρκης.

Τὴν 6-7-65 ἀφίχθησαν εἰς Κόνιτσαν τρία ἐκδρομικὰ λεωφορεῖα ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐπέβαινον ἀξιωματικοὶ μαθηταὶ τῆς ἐν Θεσσαλονίκη Σχολῆς Πολέμου, τοὺς ὄποίους ὑπεδέχθησαν ὁ διοικητὴς τοῦ 583 τάγματος ἀντισυν)χης κ. Κων)νος Ραψομανίκης καὶ οἱ λοιποὶ ἀξιωματικοὶ τῆς φρουρᾶς Κονίτσης. Τὴν ἴδιαν ἡμέραν ἀφίχθησαν καὶ οἱ φοιτηταὶ καὶ φοιτήτριαι τῆς τελευταίας τάξεως τῆς Ἀνωτάτης ἐμπορικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν μετὰ τῶν καθηγητῶν κ. κ. Στεργιώτου, Μπάλτου, καὶ Τριποσκιάδη, καὶ διένειμον καὶ διάφορα δῶρα πρὸς τοὺς ἀκρίτας στρατιώτας μας.

Αἱ ἐργασίαι πρὸς διάνοιξιν τοῦ ὑπολοιπομένου τμήματος τῆς ὁδοῦ Κονίτσης

-Νεαπόλεως, ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τοῦ 'Επταχωρίου Μακεδονίας, ἥρχισαν καὶ συνεχίζονται ως πληροφορούμεθα μὲ ταχὺν ρυθμόν. 'Αντιθέτως δέ, ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῆς ἴδικῆς μας ('Ηπείρου), ἀπεστάλησαν μὲν δύο προωθητῆρες (μπουλντόζαι), πλὴν ὅμως αὐτοὶ ὑπέστησαν ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς διαφόρους βλάβας, καὶ συνεχῶς ἐπισκευάζονται χωρὶς νὰ προωθοῦνται δυστυχῶς αἱ ἔργασίαι διανοίξεως τῆς ὁδοῦ εἰμὴ μὲ βραδύτατον ρυθμόν.

'Ομοίως ἐγένετο ἐναρξις διανοίξεως ταὶ τῆς ὁδοῦ Παίδων - 'Αρμάτων, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐκεῖ ἀποσταλεῖσα μπουλτόζα ὑφισταμένη διαφόρους βλάβας μὲ βραδὺν ρυθμὸν ἔργαζεται.

Μετατεθεὶς ἀνεχώρησεν διὰ Παραμυθιὰν ὁ κτηνίατρος κ. Βασίλειος Γεραλέξης.

Πρόεδρος τῆς Διοικ. 'Επιτροπῆς τοῦ ἐνταῦθα Παραρτήματος τῆς Ε.Η.Μ. ἔξεδό κ. K. Ρούσης, 'Αντιπρόεδρος ὁ κ. K. Καραγιάννης, καὶ Γραμματεὺς ὁ κ. N. Ρεμπέλης.

'Ο συμπατριώτης κ. Δημήτριος B. Ζδράβος τέως ὑπάλληλος τοῦ 'Επαρχείου Κονίτσης, μετετέθη εἰς Νομαρχία 'Ιωαννίνων.

Τὴν 11-7-65 οἱ μαθήτριαι τῆς Ταππητουργικῆς Σχολῆς Κονίτσης μετὰ τοῦ διδασκάλου των κ. Δαμιανοῦ Ταστζόγλου καὶ τοῦ Δημάρχου κ. N. Ντεντοπούλου, ἔξέδραμον εἰς Πυρσόγιαννην.

Τὴν 14-7-65 τὸ ἐσπέρας ἡ 'Ορειβατικὴ 'Ομάς Κονίτσης ἐν συνδυασμῷ μετὰ τοῦ Τμήματος E.O.S. '!ωαννίνων διοργάνωσαν ἐντὸς τῆς αἰθούσης τῆς Πνευματικῆς στέγης Κονίτσης μίαν ὡραίαν ὄρειβατικὴν ἐκδήλωσιν — ἔορτήν, παρουσίᾳ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη μας κ.κ. Χριστοφόρου. 'Ωμίλησαν ὁ 'Αρχηγὸς τῆς 'Ορειβατικῆς 'Ομάδος κ. Κων. Ρούσης, ὁ κ. Πρόεδρος τοῦ Τμήματος E.O.S. 'Ιωαννίνων κ. Γεώργ. Νικολαΐδης. 'Ο Σεβασμ. Μητροπολίτης μας, μετὰ μικρὰν προσφωνησιν, ἀπένειμεν ἴδιοχείρως τὰ μετάλλια ἀναβάσεως εἰς τὴν ὑψηλοτέραν κορυ-

φὴν τοῦ 'Ολύμπου κατὰ τὴν 20ην 'Ιουλίου 1964 εἰς τὰ ἑξῆς πέντε μέλη τῆς 'Ορειβ. 'Ομάδος Κονίτσης, 'Αναστάσιον Εύθυμιον, Κων)νον Φλῶρον, Κων)νον Φασούλην, Γεώργ. Παπαχρηστίδην, καὶ Γεώργ. Σκούφιαν.

'Ακολούθως, ὁ παλαιμάχος ὄρειβατης καὶ περίφημος ἐρασιτέχνης φωτογράφος κ. 'Απ. Βερτόδουδος ἐπρόβάλε, ἐπὶ μίαν καὶ πλέον ὡραν, μίαν ἔξαιρετικὴν σειρὰν ἐγχρώμων φωτογραφιῶν ὄρειβατικοῦ περιεχομένου. 'Επηκολούθησε δεξίωσις εἰς τὴν Λέσχην 'Αξιωματικῶν Φρουρᾶς Κονίτσης.

Τὴν 16-7-65 ἀφίχθη εἰς Κόνιτσαν ὁ νέος Νομάρχης 'Ιωαννίνων κ. Βασίλειος 'Αναστασιάδης, ἐπικοινωνήσας καὶ συνεργασθεὶς μετὰ τῶν τοπικῶν ἀρχῶν.

'Επίσης τὴν 16-7-65 ἥρχισεν ἡ λειτουργία τῆς πρώτης κατασκηνωτικῆς περιόδου τῶν παιδικῶν κατασκηνώσεων Κονίτσης - Πεκλαρίου ἡ ὅποια θὰ λήξῃ τὴν 8-8-65 καὶ περιλαμβάνει 80 παιδιὰ ἐκ τῆς ἐπαρχίας Κονίτσης καὶ 80 ἐκ Ζαγορίου. 'Αρχηγὸς δὲ τῶν κατασκηνώσεων κατὰ τὴν ἔφετεινὴν περίοδον διορίσθη ὁ δημοδιδάσκαλος κ. Γεώργιος Καρανάσιος.

Τὸ πανηγῦρι τοῦ 'Αηλιῶς ἔορτάσθηκε καὶ ἐφέτος σύμφωνα μὲ τὰ πατροπαράδοτα ἔθιμα στὰ διάφορα χωριά τῆς 'Επαρχίας μας, ὅπως στὸ 'Ασημοχῶρι, Χιονιάδες Λυκόρραχη, Μάζιου, κ.α. Στὸ πανηγῦρι τῆς 'Οξυᾶς παρεύρεθησαν καὶ πολλοὶ ἔξ 'Αθηνῶν ὅπως οἱ κ.κ. Περικλῆς Κωλέτσης, Χρῆστος Πορφύρης, οἱ ἀδελφοὶ Παναγιώτης καὶ Κων)νος Βαδάσης, οἱ υἱοὶ τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος κ. 'Αναστ. Ζούκη 'Αθανάσιος καὶ Μαργαρίτης, οἱ Χρῆστος Ζούνης, 'Αχιλ. Πορφύρης, καὶ πολλοὶ ἄλλοι οἰκογενειακῶς καὶ μή.

Τὸ δὲ πανηγῦρι τῆς Βούρμπιανης ἔορτάσθηκε ὅπως πάντοτε μὲ ἔξαιρετικὴ ἐπιτυχία καὶ μὲ τὴν προσέλευση πολυαρίθμων πανηγυριστῶν — προσκυνητῶν τῆς πατρώας γῆς. 'Απὸ τὴν 'Αθήνα ἀφίχθησαν οἰκογενειακῶς καὶ μή ὁ ἐ.ἀ. 'Αντιστράτηγος τέως ὑφουργὸς καὶ Πρόεδρος τοῦ ἐν 'Αθήναις

Συνδέσμου Βουρμπιανιτῶν κ. Σωκράτης Δημάρατος καὶ οἱ κ.κ. Μενέγαος Ι. Δημάρατος καὶ Ἰωάννης Κίσκας μέλη τοῦ Διοικ. Συμβουλίου. Ἐπίσης ἀφίχθησαν οἱ κ.κ. Ὁδυσσεὺς καὶ Σωκράτης Μπάρκη, Μᾶρκος Ἐξαρχος, Ζήσης Βεηζάδες, Λάζ. Ζαλλάμης, Ἰωάν. Λ. Δημάρατος, Δημ. Κατσαντώνης, Χαρ. Τσούκας, Ἀθαν. Παπακώστας, Γεώργιος Παπασωτηρίου κ.α. Ἐκ Θεσσαλονίκης ἀφίχθησαν οἱ κ.κ. Γεώργ. Γιόσης, Χαράλ. Δ. Παπαδημητρίου καὶ ἡ κ. Μερόπη Χ. Δημαράτου. Ἀπὸ Ἰωάννινα οἱ κ.κ. Μᾶρκος Οἰκονόμου Πρωτοπρεσβύτερος, Ἀντώνιος Λύτης, Ἰωάννης Οἰκονόμου, Δημ. Πορφύρης, Δημοσθ. Λιόλης, Χρῆστος, Μενέλαος καὶ Ἀπόστολος Παπατζῆμα, Μιχαὴλ Παπαγεωργίου, Ἀθαν. Κοντούρης, ἄπαντες οἰκογενειακῶς. Ἀπὸ τὴν Καστοριὰ ὁ κ. Γεώργ. Τζήλας μετὰ τῆς κυρίας του. Ἀπὸ τὴν Κόνιτσα οἱ κ. κ. Μάνθος Μ. Βλάχος καὶ Ἀναστ. Εύθυμίου καθὼς καὶ ἄλλοι τὰ ὄνόματα τῶν ὅποιων μᾶς διαφεύγουν.

Τὸ γλέντι ἄρχισέ, ὅπως πάντοτε, ἀπὸ τὸ ἀπόγευμα τῆς παραμονῆς, κάτω ἀπὸ τὸν ἱστορικὸν πλάτατο τῆς πλατείας, μὲ γλυκόλαλα κλαρίνα τοῦ Μιχ. Πανουσάκου καὶ Νικ. Χαλκιᾶ, καὶ συνεχίστηκε τὴν ἐπομένη στὰ καταπράσινα καὶ σκιερὰ σιάδια τῆς βρύσης τοῦ γελαδάρη, κοντὰ στὸ γραφικὸν ἐκκλησάκι τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ. Σουβλίστηκαν πολλὰ ἀρνιά, καὶ τὸ κροσὶ καὶ ἡ μπύρα ἔρευσαν ἀφθονα ώς τὸ δειλινό. Κατόπι τὸ γλέντι μεταφέρθηκε καὶ πάλι στὴν πλατεῖα τοῦ χωριοῦ, ὅπου συνεχίσθηκε ώς τὰ χαράματα, καὶ ώς τὸ ἀπόγευμα τῆς ἐπομένης στὴ δροσόλουστη τοποθεσίᾳ τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς δίπλα ἀπὸ τὶς ἀθάνατες κρυόβρυσες. Εἶχαμε δὲ καὶ ἐπισκέπτες ἀπὸ τὴν Πυρσόγιαννη τοὺς κ.κ. Σούρλαν Διοικητὴν 3162 διλοχίας Τ.Ε.Α. Θ. Βιρβίλην Διοικητὴν Ὅποδ)σεως Χωρ)κῆς Πυρσογιάννης μετὰ τῆς κυρίας του, Λάζ. Γιαντσιούλην Πρόεδρον τῆς Κοινότητος, καὶ ἄλλους νεαροὺς οἱ ὅποιοι ἔχόρευσαν ἔξαιρετικοὺς χορούς.

Μία σύγκρουσις αὐτοκινήτων καὶ μία ἀνατροπὴ τρακτέρ (εὔτυχῶς ἀνευ θυμάτων) ἐσημειώθησαν ἐντὸς μηνὸς ἐπὶ τῆς παρὰ τῇ οἰκίαν Ἀγαπίου Μωΐσίδη στροφῆς τῆς Ἐθνικῆς ὁδοῦ. Πολλάκις δὲ κατὰ τὸ παρελθὸν συνέβησαν παρόμοια ἀτυχήματα ἐπὶ τῆς ἴδιας τοποθεσίας. Νομίζομεν ὅτι ἐπιβεβλημένον εἴναι νὰ μεριμνήσουν οἱ ἀρμόδιοι διὰ τὴν περαιτέρω διάνοιξιν καὶ διαρύθμησιν τῆς ἐν λόγω στροφῆς, πρὸς ἀποφυγὴν μελλοντικῶν δυστυχημάτων.

Τὴν 20-7-65 ἐγένοντο εἰς τὸ ἀκριτικὸν χωρίον Χιονάδες τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ Ἡρώου τῶν πεσόντων εἰς τοὺς ἑθνικοὺς ἄγωνας Χιοναδιτῶν, ἐκ τῶν ὅποιων ἐπιφανέστερος εἴναι ὁ ἔφεδρος Λοχαγὸς πυροβολικοῦ Μιλτιάδης Γ. Κυρζίδης φονευθεὶς εἰς Γράμμον τὴν 22αν Αύγούστου 1948. Πρόεδρος τῆς Ὀργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς ἀνωτέρω ἑορτῆς ἦτο ὁ πρωτοστατήσας εἰς τὴν ἀνέγερσιν τοῦ ἥρωου συν)χος δημοδιδάσκαλος κ. Στέφανος Ζωγράφος. Παρέστησαν δὲ εἰς αὐτήν, ὁ ἀδελφὸς τοῦ ἥρωϊκοῦ Λοχαγοῦ κ. Κων. Κυρζίδης δημοδιδάσκαλος, ὁ ἱστοριοδίφης Ἱερεὺς κ. Γεώργ. Παΐσιος μετὰ τοῦ υἱοῦ του κ. Ἀθανασίου, ὁ κ. Κ. Κυρζίδης ὑπαλ. Νομαρχίας, ὁ κ. Εύριπ. Σ. Ζωγράφος δημοδ)λος ὁ κ. Νικ. Τζέφος, ὁ Πρόεδρος Ἀσημοχωρίου κ. Ἀχ. Χολέβας, ὁ Σταθμάρχης Χωρ)κῆς Γοργοποτάμου, καὶ ἄλλοι ἐκπρόσωποι τῶν ἀρχῶν καὶ κάτοικοι τῆς περιοχῆς καὶ ταξιδεμένοι Χιονιαδῖται.

**

Ἡ ἐκ Φούρκας καὶ Κλεονίκη Ράδου ἐτῶν 25 ἀπέκτησεν τρίδυμα εἰς κλινικὴν τῶν Ἰωαννίνων.

ΑΦΙΞΕΙΣ-ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ

Ἐπανέκαμψαν ἐξ Ἀθηνῶν, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. κ. Χριστοφόρος, ὁ Δήμαρχος κ. Ν. Ντεντόπουλος, ὁ κ. Σωτ. Ρούβαλης, ὁ κ. Εὐάγγελος Μπούνας, ὁ κ. Εὐάγγελος Κροῦσκος.

Ομοίως ἀφίχθησαν ἐξ Ἀθηνῶν ὁ κ. Δημ. Τσαρτσάλης ὁ κ. Ἀλέκος Λαμπρίδης μετὰ τῆς κας του Δανάης, ὁ δημόλος κ. Δημ. Νούτσης δι' Ἀσημοχώριον, ὁ κ. Χ. Γκοῦντος συνεργάτης τοῦ περιοδικοῦ μας διὰ Μόλισταν, ὁ κ. Γεώρ. Τσόγκας μετὰ τοῦ υἱοῦ του κ. Ἀγγέλου, ἥ κα Εὐανθία Ν. Ζδράβου μετὰ τῆς ἔγγονῆς της δίδος Εὐανθούλας Μηλίγκου καὶ ἥ κα Ἀνδρομάχη Τσάνου ἐξ Η.Π.Α. ὁ κ. Δημήτριος Λαχανᾶς μετὰ τῆς κας του Βασιλικῆς, ὁ κ. Ρείμον Λῶρες μετὰ τῆς κυρίας του Ἐλένης τὸ γένος Καρατζήμου καὶ τῶν τέκνων των καὶ ἥ κ. Εύλαμπία Μησιακούλη τὸ γένος Κ. Ζώη

μετὰ τῆς θυγατρός της Γεωργίας. Ἐκ Ρουμανίας ὁ κ. Βασίλειος Μακάριος μετὰ τῆς κας του καὶ τοῦ υἱοῦ των Γεωργίου. Ἐκ Κερκύρας ὁ κ. Ἰωάννης Λυμπερόπουλος, ἐκ Βόλου ὁ κ. Παν. Ρούβαλης μετὰ τῆς μητρός του, ἐκ Θεσσαλονίκης ἥ κα Ἀγγελικὴ Φλώρου.

Ἀφίχθησαν—Ἐπανέκαμψαν ἐξ Ἀθηνῶν, οἱ κ. κ. Δημήτριος Μπριασούλης τροχονόμος χωροφύλαξ μετεκπαιδευθεὶς εἰς τὴν Σχολὴν Τροχαίας, Παῦλος Λούδας, Ζήσης Ντίσιος ύπαλ. Δασαρχείου, Διονύσιος Βαρδάκης διδάσκαλος-ἐπιπλοποιὸς Ἐθν. Ὁρφανοτροφείου, Ν. Τσάκας, Β.Χ.Τσίπης Πρόεδρος Ἑλληνικοῦ Ταπητουργικοῦ Ὁργανισμοῦ μετὰ τῆς οἰκογενείας του, Παναγιώτης Β. Ζδράβος, Ἰωάννης Ζούκης ἐξ Ὁξεῖας, Γεωργίος Παπαχριστίδης καὶ Κων/νος Φλώρος ὀδοντίατρος. Ἀφίχθησαν ἐπίσης ὁ κ. Γεώργ. Παπαθεμιστοκλέους φοιτητὴς Ἰατρικῆς ἐκ Θεσσαλονίκης, καὶ ἐκ Κογκό οἱ κ.κ. Γεώργ. Βαδάσης, καὶ Κων-

BIOTEXNIA ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΩΝ ΚΑΙ ΕΙΣΑΓΩΓΑΙ

ΜΙΛΤΟΣ ΖΑΦΕΙΡΗΣ Ο.Ε.

Ἀθηναϊδος 3 Ἀθῆναι (ΤΗΛΕΦ. 229.564)

ΓΥΝ. ΕΣΩΡΟΥΧΑ - ΔΑΝΤΕΛΕΣ - ΜΑΝΔΗΛΙΑ
ΥΦΑΣΜΑΤΑ PERLON - ΜΠΛΟΥΖΕΣ - ΠΛΕΚΤΑ ORLON
ΜΠΟΜΠΟΝΙΕΡΕΣ ΑΠΟ ΜΑΝΤΗΛΙ
ΚΑΛΤΣΕΣ ΠΕΡΛΟΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ BELLINDA

Οἱ συμπατριῶται μας θὰ εὕρουν στὸ κατάστημα αὐτὸ κάθε ἔξυπηρέτησιν.

νος Ἀντωνίου μετὰ τῆς καὶ του Μαρίκας.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ-ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Ο κ. Ἀθανάσιος Λούδας ἐγένετο ἀνάδοχος τοῦ μικροῦ υἱοῦ τοῦ ἀδελφοῦ του κ. Γεωργίου Λούδα χαρίσας εἰς αὐτὸν τὸ ὄνομα Παυλάκης.

Ἐπίσης τὴν 20-6-65 οἱ ἐκ Παλαιοσελίου εἰς Ρίον-Ἀντίριον ἐμπορευόμενοι ἀδελφοὶ κ. κ. Βασίλειος καὶ Πέτρος Μουχοπούλου, ἀνεδέχθησαν ἐνταῦθα ἐκ τῆς Ἱερᾶς κολυμβήθρας τὸν μικρὸν υἱὸν τοῦ ἐμπόρου κ. Ἰωάννου Κουφάλα χαρίσαντες εἰς αὐτὸν τὸ ὄνομα τοῦ παπποῦ του Θωμᾶς.

Καὶ ἡ κα Τοῦλα Χ. Ζάρου ἐβάπτισεν τὴν 20-6-65 εἰς Ὁξυὰν τὸ ἀγοράκι τοῦ κ. Χρήστου Πορφύρη χαρίσασα εἰς αὐτὸ τὸ ὄνομα Παντελῆς,

Ο ἰατρὸς τοῦ ΠΙΚΠΑ Κονίτσης κ. Στυλιανὸς Παύλου ἐγένετο πατήρ ἄρρενος τέκνου, ὁμοίως καὶ οἱ κ.κ. Ἰωάννης Γ. Κυρίτσης καὶ Κων. Χ. Τσούκας.

Τὴν 27-6-65 ὁ φαρμακοποιὸς καὶ τέως Δήμαρχος κ. Κων. Ρούσης ἐγένετο ἀνάδοχος τοῦ μικροῦ υἱοῦ τοῦ κ. Λαζάρου Στασιᾶ ὄνομάσας αὐτὸν Χρηστάκην. Τὴν δὲ 4-7-65 ἡ κα Δημητροῦλα Παπαναστασίου ἀνεδέχθη ἀπὸ τὴν Ἱερὰν κολυμβήθραν τὸ ἀγοράκι τοῦ κ. Εὐαγγέλου Γρατσούνα χαρίσασα εἰς αὐτὸ τὸ ὄνομα τοῦ παποῦ του Βασιλάκης.

Καὶ τὴν 4-7-65 ὁ κ. Γεώργ. Γιαννακὸς ἐκ Τσεπελόβου ἐγένετο εἰς Πάπιγκον ἀνάδοχος τοῦ μικροῦ υἱοῦ τοῦ κ. Ἰωάν. Παπαϊωάνου (γαμβροῦ τῆς καὶ Ἀγγελικῆς Φλώρου) χαρίσας εἰς αὐτὸν τὸ ὄνομα τοῦ παποῦ του Γιωργάκης.

ΓΑΜΟΙ-ΜΝΗΣΤΕΙΑΙ

Τὴν 11-7-64 ἐτελέσθησαν εἰς Ἀθήνας οἱ γάμοι τοῦ κ. Μηνᾶ Παπαμιχαὴλ γεωπόνου ἐξ Ἀγίας Βαρβάρας μετὰ τῆς δίδος Βασιλικῆς Τσάκωνα ἐκ Καλαμῶν.

Ο κ. Σωτήριος Β. Βαγενᾶς καὶ ἡ δις Ἀγοῦλα Β. Χατζηευφραίμιδου ἀντήλλαξαν ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου. Τὴν 4-7-64 ἐτελέσθησαν εἰς Ἰωάννινα οἱ γάμοι τοῦ κ. Χριστοφόρου Κυριαζῆ διμοδιδασκάλου μετὰ τῆς δίδος Δεσποινας Μάνου ἐκ Βουρμπιάνης, Κοινωνικῆς λειτουργοῦ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ μας.

Ο Σωτήριος Δρύμτσας ἀνθυπολοχαγὸς τῶν ΤΒΑ καὶ ἡ δις Σοφία Γεράση ἀντήλλαξαν ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου.

Τὴν 20-6-65 ἐτελέσθησαν ἐνταῦθα οἱ γάμοι τοῦ κ. Χρήστου Καραμουράτη μετὰ τῆς δίδος Διαμαντούλας Μπέτζιου ἐκ Κλειδωνιᾶς.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Τὴν 26-6-65 ἀπεβίωσεν εἰς Ἀμάραντον δι Κωνσταντῖνος Ζιάκος εἰς ἡλικίαν 92 ἔτῶν.

Εἰς Πυρσόγιαννην ἀπεβίωσαν τὴν 1-6-65 ὁ Ἰωάννης Περώνης εἰς ἡλικίαν 95 ἔτῶν, καὶ τὴν 14-6-65 ὁ Ἀνδρέας Χρυσάφης, διατελέσας ἐπὶ σειρὰν ἔτῶν Πρόεδρος τῆς Κοινότητος εἰς ἡλικίαν 85 ἔτῶν. Τὴν δὲ 10-6-65 ἀπεβίωσεν εἰς Ἰωάννιναν εἰς ἡλικίαν 80 ἔτῶν δι Ζήσης Δ. Λιάκος, ἀνεψιὸς ἐξ ἀδελφοῦ τοῦ περιφήμου ὀπλαρχηγοῦ Νικόλα Λιάκου, καὶ ἐκηδεύθη τὴν ἔπομένη νεΐι τὴν ἴδιαιτέραν του πατρίδα Βούρμπιανην.

ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΚΟΝΙΤΣΗΣ

Τοῦ κ. ΑΧΙΛ. ΚΟΛΙΟΥ

Μετὰ πάσης σεμνότητος καὶ μεγαλοπρεπείας ἐγένετο ἡ ἔορτὴ ἐπὶ τῇ λήξει τῶν Κατηχητικῶν μαθημάτων ἐν τῇ αἰθούσῃ τελετῶν καὶ διαλέξεων τῆς Πνευματικῆς Στέγης Κονίτσης.

Τὴν ὅλην ἔορτὴν διωργάνωσεν καὶ διηύθυνεν ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμ. κ. Ἱερόθεος Πετρίδης, Ἱεροκήρυξ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δρυϊνουπόλεως Πωγωνιανῆς καὶ Κονίτσης.

Τὸ πρόγραμμα τῆς ἔορτῆς περιελάμβανεν, προσευχάς, ποιήματα, ἄσματα καὶ διάφορα σκέτς ἡθικοθρησκευτικοῦ περιεχομένου. Τὸ τέταρτον καὶ τελευταῖον μέρος, περιελάμβανεν ψυχαγωγικὰ σκέτς, νὰ ὅποια ἐπαιξαν μαθηταὶ πάσης βαθμίδος τῶν Κατηχητικῶν σχολείων.

Τὸ τέλος τῆς ἔορτῆς ἐπεσφράγησεν ὁ Πανοσ. Ἀρχιμανδνίτης κ. Ἱερόθεος δι' ἐμπνευσμένης ὁμιλίας του.

‘Ο ἄξιος αὐτὸς τῆς ὑψηλῆς ἀποστολῆς του κληρικός, ὁ σεμνὸς συνεργάτης τοῦ Μητροπολίτου μας, διαρκῶς καταβάλλει ὅλας του τὰς δυνάμεις εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν πνευματικῶν ἀναγκῶν τῶν χριστιανῶν τῆς Ἐπαρχίας.

“Ἐχων βαθυτάτην συναίσθησιν τῶν ἰερῶν του καθηκόντων, διατρέχει καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους ὀλόκλη-

ρον τὴν Ἐπαρχίαν μας, ἐπισκεπτόμενο τὰ πλέον ἀπομεμακρυσμένα χωριὰ καὶ αὐτὰ τὰ ἀκραῖα στρατιωτικὰ φυλάκια προκειμένου νὰ ἴερουργήσῃ, νὰ κηρύξῃ τὸν θεῖον λόγον, νὰ τονώσῃ τὸ πνευματικὸν φρόνημα τῶν χριστιανῶν, νὰ ἔξομολογήσῃ αὐτούς, νὰ ἀκούσῃ τὰ προβλήματά των καὶ νὰ δίδῃ τὰς ἀναλόγους λύσεις εἰς αὐτά.

‘Ἐν Κονίττῃ παρακολουθῇ καὶ διδάσκει ὁ ἕδιος εἰς τὰ Ἀνώτερα Κατηχητικὰ καὶ εἰς τὰ Ἰδρύματα τῆς πόλεως ἐνθα οἱ μαθηταὶ χρήζουν μεθοδικωτέρως μεταχειρίσεως, ἐμπνέων αὐτοὺς τιὰ τὴν ἐπαγωγικῆς του διδασκαλίας καὶ διοτοῦ ἱεροπρεποῦς παραδείγματός του.

Χαίρει πάσης ἐκτιμήσεως καὶ ἀγάπης, παρὰ παντὸς διὰ τὴν ἀπλότητα τοῦ χαρακτῆρος του καὶ διὰ τὴν καταδεκτικότητα πρὸς πάντας.

‘Αφοῦ, λοιπόν, ζωὴ πνευματικὴ εἶναι ἡ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, εἶναι φανερὸν ὅτι ἡ ἀγάπη εἶναι ἡ μόνη δύναμις που πρέπει νὰ κινῇ τὸν ἀληθινὸν χριστιανόν, μάλιστα δὲ τὸν κληρικόν, διότι εἶναι ἀπαραίτητος, οὐ μόνον εἰς τὴν μένουσαν πόλιν ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν μέλλουσα ζωήν, τὴν αἰώνιαν, τὴν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, εἰς τὸν ὅποιον ἀνήκει ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰώνας.

